

ҲАЁТИ ПУРФАӢЗ

ҲАЁТИ ИСОИ МАСЕҲ ДАР ШУМО

Китоби таълимӣ

ҲАЁТИ ПУРФАӢЗ

ҲАЁТИ ПУРФАЙЗ

ҲАЁТИ ИСОИ МАСЕҲ ДАР ШУМО

Китоби таълимӣ

Originally published in English as
Abundant Life, Study Book.
© 1994 S.E.A.N. International.

© 1997 for the Tajik edition.
Translated by permission. All rights reserved.

Нақша барои донишҷӯён

Брайтон ТЕЕ СЕАН (таълимоти теологии даруникалисогӣ барои омӯзиши халқҳо) барои кӯмак ба масеҳиён барои гирифтани маълумоти таҳкурсии давъат шудааст. Ҳамаи омӯзиш дар даруни деворҳои калисои маҳаллӣ таҳти роҳбарияти **шахсони махсус** тайёркардашуда, ки „Лавозимот барои роҳбарон“-ро истифода мебаранд, гузаронида мешавад.

Бахши „Ҳаёти пурфайз“ барои одамоне пешкаш карда шудааст, ки Исоро ба наздикӣ қабул кардаанд ва саволҳои асосии омӯзиши имони масеҳиро фаҳмидан меҷӯянд.

Нишонӣ: СЕАН Руссия
Санкт-Петербург
E-mail: sean@spb.cityline.ru

Тарҷумай синодалии Китоби Муқаддас истифода карда шудааст. Ҳамаи маблағи даромад аз фурӯши ин китоб барои омӯзиши теологӣ сарф мешавад.

Истифодабарии китоб:

1. Материалҳои ин китобро хонед ва ҳамаи қоидаҳои онро риоя кунед.
2. Ба саволҳо ҷавоб навишта, ҷойҳои холиро пур кунед.
3. Ҷавобҳои худро бо ҷавобҳои, ки дар охири китоб дода шудааст, муқоиса кунед.
4. Агар дар шумо саволе пайдо шавад, ба шубон ва ё ба роҳбари калисои худ муроҷиат кунед.

Дарси 1

Таваллуд а зо лами боло

1. Аз Инчили Юханно 1:12 калимаҳои аҷоибро хонед: „*Лекин ба онҳое, ки Ӯро қабул карданд, ва ба исми Ӯ имон оварданд, қудрат дод, ки фарзандони Худо гарданд*“.
Ба суҳанони Юханно диққат дода, ҷойҳои холиро пур кунед.
Ҳамаи онҳое, ки Исои Масеҳро ва ба Ӯ онҳо Худо шуданд.
2. Суҳанон аз китоби гирифта шудааст.
3. Касе, ки Исоро қабул кард ва ба Ӯ бовар мекунад, ...
Худо мешавад.
4. Кӣ метавонад фарзанди Худо гардад?
Шаҳсе, ки Исоро ва ба Ӯ овард.
Қадам китоб аз Қаломи Муқаддас инро мегуянд?

5. Одамоне ҳастанд, ки дар сухан ба Худо бовар мекунад, аммо ҳаёти гуноҳкоруна мегузаронанд. Фақат гуфтан, ки мо ба Масеҳ боварӣ дорем, ғойае надорад. Барои фарзанди Худо шудан Исои Масеҳро ҳамчун Худованд ва Начотдиҳандаи худ кардан лозим аст.
6. Дар ёд доред, ки танҳо бовар кардан ба мавҷудияти Худо кам аст. Ўро ба дили худ қабул кардан муҳим аст. Ба расм нигоҳ кунед ва ба савол ҷавоб диҳед: Кадоме аз беморон („А“ „Б“ ё „В“) имконияти сиҳат шуданро дорад? Бемори
7. Ҳамин тариқ, имон бе қабули Худо имони ҳақиқӣ шуда наметавонад.
Кӣ аз байни ин шахсон фарзанди Худо хонда шуд? (кайд кунед).
☐ А Як одам мегӯяд: „Ман ба Исо имон дорам, лекин ман бегуноҳ ҳастам ва ба начот ёфтан мӯҳтоҷ нестам“.
☐ Б Дигаре мегӯяд: „Ман ба Исо боварӣ дорам, ва пагоҳ ба назди Ё меравам“.
☐ В Сеюм мегӯяд: „Ман ба Ту имон дорам, Исо, ба ҳаёти ман дохил шав. Ман Туро ҳамчун Худованд ва Начотдиҳандаи худ қабул кардам.“
8. Дар ёд доред, ки барои фарзанди Худо шудан ба Масеҳ бовар карда, Ўро чун Худованд ва Начотдиҳанда лозим аст.
9. Касоне, ки Исоро қабул карданд ва ба Ё боварӣ доранд, киҳо шуда метавонанд?
10. Исои Масеҳро дар зиндагии худ қабул кардан яке аз қадамҳои муҳимтарин ба шумор меравад. Аз ин хотир мо бояд ба зиндагии пургуноҳи худ хотима диҳем ва бо дуо ба Ёмурочиат кунем, то ки Исо ба зиндагии мо ворид шавад.
Оё шумо ин қадамро мондед?
Нависед „Ҳа“, „Не“ ё „Намедонам“.

Агар шумо ин қадамро иҷро накарда бошед ва нафаҳмидед, ки ин чӣ маъно дорад, он гоҳ ба шумо лозим мешавад, ки пеш аз ғавом годани омӯхтани ин дарс бо шубони худ дар ин бобат сӯҳбат кунед. Агар шумо Исоро чун Худованд ва Начотдиҳандаи худ қабул накарда бошед, ғавом годани дарсҳо беғоуда мебошад.

11. Аз сари нав ояти Юҳанно 1:12-ро аз Инчил хонед: „*Лекин ба онҳое, ки Ӯро қабул карданд ва ба исми Ӯ имон оварданд, қудрат дод, ки фарзандони Худо гарданд*“. (ин оятро аз ёд кунед).
12. Агар шумо Исоро ҳамчун Худованд қабул кардед ва ба Ӯ бовар кардед, он гоҳ шумо кӣ шудед?
13. Аз хотире, ки шумо фарзандони Худованд шудед, бигӯед, ки шумо ба кадом оилаи дар поён навишташуда тааллуқ доред? (Қайд кунед).

14. Вақте ки мо ба Худованд Исои Масеҳ имон меоварем ва Ӯро қабул мекунем, он гоҳ мо аъзои оилаи Худованд мешавем. Акнун Худи Худо Падари мост. Мо намегӯем, ки „Оилаи Исо“ ҳастем, ва худро „Фарзандони Исо“ наменомем, лекин мо фарзандони мебошем, ва акнун ба оилаи тааллуқ дорем.
15. Чойҳои холиро пур кунед:
Касе, ки Исои Масеҳро қабул кард. мегардад, ва ба оилаи тааллуқ дорад.
16. Вақте ки мо Исоро чун Худованд қабул мекунем, Рӯҳулқудс ба мо ҳаёти нав мебахшад. Ин ҳодисаро аз „Олами боло таваллуд шудан“ меноманд.
17. Шумо кадом намуди таваллудро аз сар мегузаронед, вақте ки Исои Масеҳро қабул мекунед?
т аз
18. Таваллуд аз олами боло на танҳо ба шумо имконият медиҳад, ки ба оилаи нав ворид шавед. Акнун шумо ҳаёти нав дар худ доред. Ин зиндагии Худи Исои Масеҳ мебошад ва ин ҳаёти пурфайз аст. Ҳаёти нав ба воситаи чӣ сар мешавад?
Ба воситаи т аз

19. Акнун боз як ояти дигарро аз Китоби Муқаддас хонед:
„Муборак аст Худо ва Падари Худованди мо Исои Масеҳ, ки бо марҳамати бузурги Худ, ба восилаи эҳёи Исои Масеҳ аз мурдагон, моро аз нав ба вучуд овард барои умеди зинда“.
 (1 Петрус 1:3)
 Чӣ сабаби аз нав ба вучуд омадани мо шуд?
20. Таваллуд аз олами боло дар натиҷаи кӯшишҳои одамони ба вучуд намеояд. Аз қучо ин таваллуд пайдо мешавад? (қайд кунед)
- ☐ А Аз падару модар
- ☐ Б Аз Худо
- ☐ В Аз одаме, ки ба шумо барои ба Масеҳ имон овардан кӯмак кард.
21. Кӣ моро фарзандони Худо мегардонад?
22. Касе, ки Исои Масеҳро қабул кард ва ба Ӯ бовар мекунад, ... мешавад.
23. Ба мисолҳои дар зер овардашуда нигоҳ кунед ва бигӯед, ки кадоме аз ин одамон дар ҳақиқат фарзанди Худо гардидааст? (Танҳо яке аз онҳо ҳақ аст).

24. Оё шумо калимаҳои ояти Юханно 1:12-ро, ки аз ёд карда будед, дар ёд доред? Чойҳои холии ин оятро навишта, пурра кунед. Лекин, ... Ҷро имон дод гарданд. (.....1:12)
25. Таваллуд аз олами боло амалест, ки аз тарафи Худо иҷро мегардад. Ин амал дар натиҷаи меҳнату кӯшишҳои одамай ба вучуд намеояд, балки дар натиҷаи амалҳои ба вучуд меояд.
26. Аз сабаби он ки шумо дар Оилаи Худо таваллуд шудаед, шумо фарзанди Ӯ шудаед. Шумо қай бо боварии комил гуфта метавонед, ки фарзанди Худо шудаед?
- ☐ А Ҳеҷ гоҳ
- ☐ Б Аллақай ҳозир
- ☐ В Баъд аз чанд моҳ
- ☐ Г Вақте ки ман мемурам
27. Шумо фарзанди Худо ҳастед. Ӯ шуморо ба Оилаи Худ қабул кард ва ҳеҷ гоҳ тарк намекунад. Барои ҳамин шумо бояд ба ин бовар дошта бошед, ки вақте ки мемурад,... (қайд кунед).
- ☐ А Шумо дигар вучуд дошта наметавонед.
- ☐ Б Шумо хатман бо Худо мешавед.
- ☐ В Шумо дар дӯзах мешавед.
28. Шумо баъд аз марг бо кӣ мешавед? Бо
29. Шумо чӣ тавр фарзанди Худо шудед?
- ☐ А Ба воситаи сӯҳбат бо шубони калисо.
- ☐ Б Ба воситаи он чизе, ки Худо иҷро мекунад.
- ☐ В Ба воситаи кӯшишҳои худ.

30. Кӣ шуморо фарзанди Худо мекунад?
31. Оё дар ин ба Худо бовар кардан мумкин аст?
32. Инак, оё шумо ба он боварӣ доред, ки фарзанди Худо шудаед?
33. Худо ба суханони Худ бовафо буда, ваъдаҳои худро иҷро мекунад. Агар мо танҳо ба Ё таваккал кунем, он гоҳ мо чиро эҳсос мекунем? (Ду ҷавоби дурустро қайд кунед).
- ☐ А Шубҳа
- ☐ Б Номуайяни
- ☐ В Сулҳ
- ☐ Г Боварӣ

Як лаҳза истед ва ба Худо шуқр гӯед, зеро ки Ё шуморо фарзанди Худ гардондааст.

Биёед хурро тафтиш мекунем:

Ба саволҳои додашуда ҷавоб диҳед.

Ин саволҳо барои дар хотир нигоҳ доштани маъно ва идеяҳои асосии дарси омӯхташуда ба мо кӯмак мекунанд.

1. Вақте ки ба Масеҳ рӯ овардед ва Ёро чун Худованд ва Начотдиҳандаи худ қабул кардед, шумо кӣ шудед? Шумо кӣ шудед, вақте ки ба Масеҳ имон овардед ва Ёро чун Худованд ва Начотдиҳандаи худ қабул кардед?
 2. Шумо ҳоло ба кадом оила тааллуқ доред? Ба оилаи
 3. Кӣ шуморо фарзанди Худо гардонид?
 4. Кадам таваллудро шумо аз сар гузарондед? Таваллуд аз
 5. Оё шумо боварӣ доред, ки фарзанди Худо шудаед?
 6. Агар шумо Масеҳро қабул карда ба Ё имон оварда бошед, он гоҳ бигӯед, ки кадоме аз ҷавобҳои дар зер овардашуда вазъияти шуморо дуруст ифода мекунад? (Қайд кунед)
- ☐ А „Ман боварӣ надорам, ки фарзанди Худо мебошам“.
- ☐ Б „Ман боварии комил дорам, ки ман фарзанди Худо хастам“.
- ☐ В „Ман ҳоло фарзанди Худо нестам“.

7. Дар поён ояти аз ин дарс аз ёд кардаи худро нависед:

.....
.....

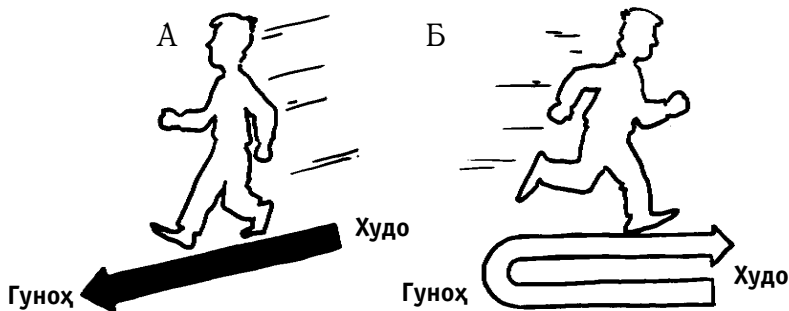
8. Ин оятро дар кадом Китоби Муқаддас ёфтан мумкин аст?

.....

Дарси 2

Тавба

1. Дар дарси якум мо омӯхтем, ки касе Исои Масехро қабул кард ва ба Ӯ имон овард, фарзанди Худо шудааст. Шумо инчунин шудед, зеро ки ба Масех чун ба Худованд ва Начотдиҳандаи Худ имон овардед, ва Ӯро ба зиндагии худ қабул кардед.
2. Бо дигар гуфтор, ҳаёти рӯҳии шумо тағйир ёфт. Тарзи фикрронии кадом шахси дар зер кашидашуда тағйир ёфтааст.

3. Дар ҳаёти гузашта шумо дар гуноҳ зиндагӣ кардед. Шумо Худоро чун Худованд ва Начотдиҳандаи Худ намедонистед. Акнун шумо Падари Осмониро шинохтед, ва ҳаёти навро сар кардед. Чӣ гуна тағйиротҳо дар шумо рӯй дод?
☐ А Тағйирёбии миллат
☐ Б Тағйирёбии ахлоқи молиявӣ
☐ В Тағйирёбии тарзи фикрронӣ
4. Дар Китоби Муқаддас ин тағйиротро тавба меноманд. Калимаи „Тавба“ имрӯзҳо ба ҳама маълум аст. Дар ин дарс мо маънои калимаи „Тавба“-ро меомӯзем, то ки ба маънои ин калима чуқур сарфаҳм равам. Мо аллакай медонем, ки тавба маънои ро дорад.
5. Ҳозир мебинем, ки Китоби Муқаддас дар бораи „тавба“ чӣ мегӯяд. „Акнун самаре оваред, ки сазовори тавба бошад“

(Матто 3:8). Дар асоси ин оят чӣ шаҳодати тағйирёбии тарзи фикрронӣ шуда метавонад?

- ☐ А Тағйирёбии тарзи зисту зиндагонӣ
- ☐ Б Давомдиҳии ҳаёти пештара
- ☐ В Ягон шаҳодате мавҷуд нест

6. Ба мисолҳои зерин диққат диҳед:

1. Рустам он чизеро, ки ба Ў тааллуқ надорад, мегирад. Вай меғӯяд, ки ӯ ба Масеҳ имон дорад ва гарчанде ӯ медонад, ки дуздӣ гуноҳ аст ва барои заиф будани худ афсӯс меҳӯрад, лекин ба ин нигоҳ накарда, ӯ кори нодурусти худро давом медиҳад.
2. Таҳмина доимо бо ҳамсоягони худ ҷанҷол мекард. Вақте ки ӯ ба Масеҳ имон овард, пай бурд, ки ӯ гунаҳкор аст ва ҳамеша худро дар гуноҳ ҳис мекард. Ў зуд ба дуо қардан шурӯъ кард ва ҳамаи қувва ва имкониятҳои худро баҳри он сафарбар кард, ки бо ҳамсоягон дар сулҳ зиндагӣ кунад, ва онҳоро дӯст дорад.

Қадоми аз ин ду шахси дар боло зикршуда бо тағйирёбии тарзи зиндагии худ нишон медиҳад, ки дар ҳақиқат ӯ тавба кардааст?

7. Тағйирёбии тарзи зиндагӣ — як натиҷаи намоёни тавбаи ҳақиқӣ аст, ки дар бораи тағйирёбии фикратон шаҳодат медиҳад. Бо ҳаёти дигар зиндагӣ қарданро шурӯъ қарданатон маънои онро дорад, ки шумо
8. Чӣ шаҳодати тағйирёбии фикр шуда метавонад?
9. Матто 3:8-ро хонед: „*Ақнун самаре оваред, ки сазовори тавба бошад*“. Ин оятро аз ёд кунед.
10. Тавба маънои-ро дорад.
11. Бисёр одамон тавбаро ҳиссиёти афсӯсхурӣ нисбати гуноҳҳои содиршуда гумон қарда, хато мекунам. Онҳо зарур будани тағйирёбии тарзи зиндагиро аз доираи назар берун мегузоранд. „Тавба қардан“ чӣ маъно дорад?
 - ☐ А Ҳис қардани афсӯсхурӣ нисбати гуноҳҳои содиршуда.
 - ☐ Б Тамоман гуноҳро ҳис нақардан.
 - ☐ В Нақрат доштан ба гуноҳ ва бо ҳаёти нав зиндагӣ қарданро сар қардан.
12. Ҳамин тарик, мо дидем, ки тавбаи ҳақиқӣ маънои онро дорад: Яқум, АФСҮСХҮРӢ БА ГУНОҲҲОӢ СОДИРҚАРДАШУДА. Дуввум, ТАӢЙИРӢБӢИ ТАРЗИ ЗИНДАӢӢ.

13. Мисолҳои Рустам ва Таҳминаро ба хотир оред (нигаред ба мисоли 6-уми ин дарс). Онҳо ҳар ду аз барои гуноҳҳои содиркардашон афсӯс хӯрданд, лекин яке аз онҳо дар ҳақиқат тавба кард. Аз кучо мо медонем, ки Таҳмина дар ҳақиқат тавба кард? Чунки ӯ ба ғайр аз афсӯс хӯрдан боз НИШОН ДОД.

Вале Рустам бошад дар ҳақиқат тавба накард, зеро ки ӯ якҷоя бо афсӯсхӯри аз барои гуноҳҳояш НИШОН НАДОД.

14. Кадом ду чиз тавбаи ҳақиқиро ифода мекунад?

1.
2.

15. Яке аз шахсони дар зер тасвиршуда дар ҳақиқат тавба кардааст.

Қайд кунед, ки он шахс кист?

- ☐ А
☐ Б
☐ В

16. Аз барои гуноҳҳои содиршуда афсӯс хӯрдан маънои тавба карданро Надорад. Бо кори неқ пӯшидани гуноҳ ҳам тавба Намабошад. Вақте ки шахс дар ҳақиқат тавба мекунад, зиндагиаш ҳам ҳамон замон тағйир меёбад. Агар шумо дар ҳақиқат тавба карда бошед:
Шумо дар бораи гуноҳҳои содиркардаатон чӣ ҳис мекунед?
.....
Бо зиндагии шумо чӣ рӯй медиҳад?
17. Ҳамин тариқ, тасдиқе, ки тавба афсӯсхӯриро аз хоҳири рафтори бад ва ё бо қорҳои неқ пӯшидани гуноҳро дар бар мегирад, пурра ДУРҶ аст.
18. Аз қор тасдиқоте, ки дар поён нисбати тавба оварда шудааст, дутои онҳо ДУРҶ ҳастанд. Дар қабати тасдиқотҳои ДУРҶ „не“ нависед. Тавба —
А афсӯсхӯрӣ аз барои гуноҳҳо бе тағйирёбии тарзи зисту зиндагӣ аст.
Б афсӯсхӯрӣ аз барои гуноҳҳо бо тағйирёбии зиндагӣ аст.
В боварӣ ба Масеҳ қун ба Ҳудованд ва Начотдиҳанда аст.
Г бо қори неқ пӯшидани рафтори бад аст.
19. Ду фикри дурӯғ оид ба тавба чӣ меғӯяд?
1. Тавба — фақат ҳиссиёти нисбати гуноҳҳо мебошад.
2. Тавба — фақат бо неқ пӯшонидани рафторҳои бад мебошад
20. Агар шумо дар ҳақиқат тавба карда бошед, (бо „ҳа“ ё бо „не“ ҷавоб диҳед).
1. Шумо дар ҳаётатон нисбати гуноҳ бепарво мешавед?
.....
2. Оё шумо содир кардани гуноҳро, ки то ин вақт мекардед, давом медиҳед?
21. Ду шӯҳидие, ки дар бораи тавбаи ҳақиқӣ сухан меронанд, кадомҳоянд?
1
2.

22. Оятеро, ки шумо аз ёд карда будед, нависед:

А

Т

Дӯстам, агар ту дар аҳқиқат ба Исои Масеҳ имон оварда бошӣ, он гоҳ дар зиндагии ту баъзе тавҷиротҳои муайян мушоҳида карда мешаванд. Агар ту бинӣ, ки дар зиндагии т чизҳои бад рӯй дода истодаанд, он гоҳ ту метавонӣ ҳозиракак ба Масеҳ мууроҷиат карда, аз Ӯ кӯмак бипурсӣ.

Биёед хурро тафтиш мекунем

1. Агар шумо дар ҳақиқат тавба карда бошед, шумо нисбати гуноҳҳои худ чиро хис мекунед ?
2. Бо ҳаёти шумо чӣ рӯй медиҳад ? Вай
3. Кадоме аз шахсҳои зерин дар ҳақиқат тавба кардааст?
 - ☐ А Яке мегӯяд: „Ман барои он гунаҳкор ҳастам, ки Фирузро фиреб кардам. Акнун мачбур ҳастам, ки дар оянда ҳам ба ӯ ҳақиқатро нагӯям“.
 - ☐ Б Дигаре мегӯяд: „Лола, бубахш маро, ки туро фиреб кардам. Бо мадади Худо ман дигар ин корро такрор намекунам“.
 - ☐ В Шахси сеюм: „Олимҷон чунон нодон аст, ки ман метавонам боз ӯро фиреб диҳам“.
4. Дар поён ду ақидаи дурӯғ дар бораи начот ифода ёфтааст. Чойҳои холии ҷумларо пур кунед. Тавба — фақат ҳиссиёти нисбати гуноҳҳои содиршуда бе мебошад.
Тавба маънои онро дорад, ки одам бояд қорҳои нек бисёртар кунад, то ки ҳамаи он, ки ӯ то имрӯз кардааст, пӯшонида шаванд.
5. Марҳамат, ояти дар ин дарс аз ёд кардаатонро нависед. Аз кадом китоби Муқаддас ин оят навишта шудааст, инро ҳам нависед.
.....
.....
(..... 3:8).

Дарси 3

Имон

1. Китоби Муқаддас мегӯяд, ки чиро бояд ҳатман дошта бошем:
„Ва ба яҳудиён ва юнониён хотирнишон мекардам, ки назди Худо тавба кунанд ва ба Худованди мо Исои Масеҳ имон оваранд“ (Аъмол 20:21).

Ин оят аз Аъмоли Ҳаввориён гирифта шудааст, ва ба мо ду сифати фарзандони Худоро таълим медиҳад.

1.
 2. Доштани имон ба
2. Инак, фарзандони Худо онҳое ҳастанд, ки Масеҳро ба воситаи тавба ва имон қабул кардаанд. Бо ёрии тавба, зеро Т..... Т..... Ф..... Бо воситаи имон ба И..... М..... рӯй медиҳад. Дар дарси гузашта мо оид ба ТАВБА гуфта гузаштем.

Дар ин дарс мо ИМОН БА ИСОИ МАСЕХ, ЧУН БА ХУДОВАНД ВА НАЧОТДИХАНДАРО меомӯзем.

3. 2000 сол пеш фаришта ба Юсуф зоҳир шуд ва ба ӯ гуфт, ки Маряма бокира Писаре тавллуд хоҳад кард. Фаришта ба Юсуф гуфт:

„Ва Писаре хоҳад зод, ва ту Ӯро Исо хоҳӣ номид; зеро ки Ӯ қавми Худро аз гуноҳхояшон наҷот хоҳад дод“ (Матто 1:21).

Мувофиқи ин оят, кӣ бояд Начотдихандаи мо мешуд?

4. Мувофиқи суҳанони Фаришта номи Исо чӣ маъно дорад?

- ☐ А Фаришта
☐ Б Гунаҳкор
☐ В Начотдиханда

5. Бори дигар суҳанони Фариштаро хонед: „Ӯ қавми Худро аз гуноҳхояшон Начот хоҳад дод“.

Ин суҳанон чунин маъно доранд, ки ба Писари таваллудкардаи Марям Исо ном доданд, ки ин ном маънои „Начотдиханда“-ро дорад, зеро ки Ӯ одамонро аз наҷот медиҳад.

6. Китоби Муқаддас мегӯяд: „Дар Ў мо бо Хуни Ў фидияе ва омуриши гуноҳхоро бар ҳасби сарвати файзи Ў пайдо кардаем“ (Эфсӯсиён 1:7).

Исо чӣ кард, то ки моро наҷот диҳад ва барои омуриши гуноҳхон мо имкониятро фароҳам оварад? (Ҷавоби дурустро кайд кунед).

- ☐ А Ў бо модари Худ дар бораи мо сӯҳбат кард.
☐ Б Ў Хуни Худро резонд, вақте ки дар салиб вафот кард.
☐ В Ў бисёр мӯъҷизаҳо ба амал овард.

7. Дар Китоби Аъмоли Ҳаввориён 10:43 навишта шудааст: „Тамони анбиё бар Ў шаҳодат медиҳанд, ки ҳар кӣ ба Ў имон оварад, ба восилаи исми Ў гуноҳхояш омурида хоҳад шуд“.

А Мувофиқи ин суханон гуноҳхон кӣ бояд омурида шавад?
 Касе, ки ба Исои Масеҳ

Б Вақте ки шумо барои гуноҳхон худ пушаймон шудед, шумо ба кӣ имон овардед, то ки сазовори омуриш шавед?

Ба

8. Барои сазовори омуриши гуноҳхон худ шудан мо бояд ба Худованд имон дошта бошем. Дигар хел карда гӯем, мо бояд ба Ў

9. Ин оятро аз ёд кунед: „...ҳар кӣ ба Ў имон овард, ба воситаи исми Ў гуноҳхояш омурида хоҳад шуд“. (Аъмол 10:43).

10. Китоби Муқаддас мегӯяд:

„Дар ҳеҷ каси дигар наҷот нест, ва дар зери осмон ҳеҷ исми дигаре ба одамон ато нашудааст“ (Аъмол 4:12).

Ба Исои Масеҳ бовар кардан маъно ба Вай имон доштанро дорад. Ин чунин маъно дорад, ки мо бояд умедҳои худро ба Ў гузорем, танҳо ба Ў таваккал кунем. Ҳамин тавр наҷот, ки омуриши гуноҳхон мебошад, фақат ба воситаи имон қабул карда мешавад. (Ҷавоби дурустро кайд кунед),

- ☐ А Бо таъмид.
☐ Б Бо қорҳои нек, ки мо кардаем.
☐ В Бо Исои Масеҳ, бо Маряма бокира ва бо муқаддасҳо.
☐ Г Бо Исои Масеҳ ва танҳо бо Ў.

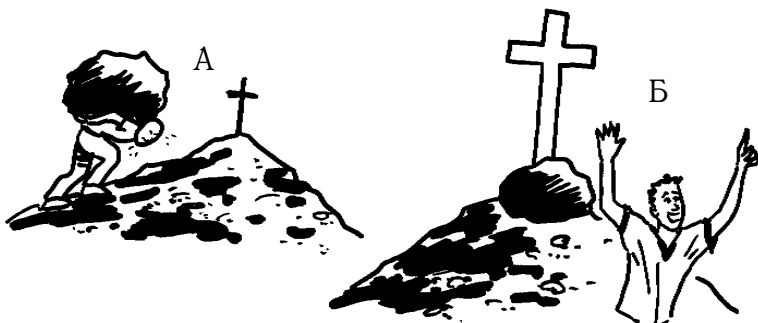
11. Шумо чӣ кардед, то ки сазовори омуриши гуноҳхон гардед?

Ба И чун ба Н худ б..... кардем.

Чӣ хел Исои Масеҳ омуриши гуноҳхонро ба мо фароҳам сохт?

Ў барои мо дар

12. Исои Масех мурд, то ки гуноҳҳои мо омурзида шаванд. Ба ин расм нигаред:

Чӣ гуна борро ин одам бо худ бардошта бурда истодааст?

.....
Лекин ӯ ин борро дар назди мемонад.

Кӣ (А ё Б) акнун аз вазни гуноҳ озод шуд?

13. Як бори дигар ба ин расм нигаред. Оё одами Б бори худро бардошта бурда истодааст? („Ха“ ё „Не“). Ин мисоли содае аст, ки ба мо нишон медиҳад, чӣ тарз гуноҳҳои мо омурзида шуданд. Чӣ қадари гуноҳҳои ин одам омурзида шудааст? (Танҳо як ҷавобро қайд кунед.)

☐ Қисме аз онҳо

☐ Ҳамааш

☐ Ягонтоаш

14. Ҳамин ки Исои Масех гуноҳҳои шуморо бахшид, оё чунин шуда метавонад, ки баъзе гуноҳҳои шумо наомурзида боқӣ монад?

.....

Чӣ бояд кард, ки гуноҳҳо омурзида шаванд. Ба И
имон

15. Китоби Муқаддас мегӯяд: „*Ту ҳамаи гуноҳҳои моро дар қатри баҳр хоҳӣ андохт*“ (Мико 7:19)

Чӣ қадар гуноҳҳои шумо бахшида шудааст?.....

16. Дар бораи ҳар як гуноҳи дар зер овардашуда фикр кунед:

А Бейтоати дар айёми бачагӣ.

Б Яқравӣ дар айёми ҷавонӣ.

В Сангдиль дар вақти ба балоғат расидан.

Кадоме аз гуноҳҳои шумо омурида шудаанд.

- ☐ А Ҳамааш
- ☐ Б Фақат А ва Б
- ☐ В Фақат Б ва В
- ☐ Г Фақат Б

17. Фаҳмидани омуриши пурраи Худо муҳим мебошад, зеро ки ин омуриш ба воситаи марғи Исои Масеҳ ба мо имконпазир гардидааст. Ин — ОМУРИШИ ҲАҚИҚИ ВА ПУРРА МЕБОШАД.

Ҳар як гуноҳро, ки Исои Масеҳ мебахшад, хусусан гуноҳи он шахсеро, ки дар ҳақиқат ба Ё имон дорад ва Ёро чун Худованд ва Наҷотдиҳандаи худ қабул мекунад, қайд кунед.

- ☐ А Вафо накардан ба ваъдаи худ.
- ☐ Б Нақл намудани воқеаи нопок.
- ☐ В Бевафоии занушӯӣ ва хиёнат.

18. Исо барои имконпазир кардани омуриши гуноҳҳо чӣ кор кард? Вай дар Шумо чӣ кор кардед, ки гуноҳи шумо бахшида шавад? Чӣ қадари гуноҳҳои шумо омурида шудаанд?
19. Ҳаман гуноҳхое, ки пештар шуморо аз Худо ҷудо мекарданд, бахшида шудаанд. Акнун шумо омуриши пурра доред ва дар дили худ чиро ҳис мекунед? (Ҷавоби худро қайд кунед).
- ☐ А Оромӣ дар дил.
 - ☐ Б Ҳисси гуноҳ.

- ☐ В Ташвиш нисбати он, ки оё ҳамаи гуноҳҳои шумо бахшида шудаанд ё не.
- ☐ Г Ҳиссиёти калони хурсандӣ.
20. Гуноҳкоре ки гуноҳхояш омурзида шудааст, чиро ҳис мекунад, нависед?
1.
2.
21. Ояти дар ин дарс аз ёд кардаатонро такрор кунед: (Аъмол 10:43)
-
-
22. Ҳамчун шахсе ки гуноҳхояш бахшида шудаанд, шумо худатон чиро ҳис мекунед? Ҷавобатонро нависед.
-
-

Вақте, ки шумо атои пуришукӯҳи Ҳуго-Наҷотдиҳандаро қабул кардед, дили шумо пур аз шодӣ ва сулҳ мешавад.

Биёед худро тафтиш мекунем

Ба саволҳои зерин ҷавоб диҳед.

Ин саволҳо барои дар хотир нигоҳ доштани ақидаҳои асосии ин дарс ба шумо кӯмак мекунанд.

1. Исои Масеҳ барои моро наҷот додан ва ба мо омуриши гуноҳхоро ато кардан чӣ кор кард?
2. Барои гирифтани омуриш шумо чӣ корхоро анҷом додед?
3. Чӣ қадари гуноҳҳои шумо омуризида шуд?
4. Акнун, вақте шумо медонед, ки омуриши пурра ба шумо ато шуд, дар дили худ чиро ҳис мекунед?
5. Ояти дар ин дарс аз ёд кардаатонро нависед.
.....
.....

Дарси 4

Итоат

1. Ояти зеринро аз Китоби Муқаддас хонед: *„Зеро Масеҳ барои он мурд, ва аз нав зинда шуд, ки ҳам бар мурдагон ва ҳам бар зиндагон Худованд бошад“* (Румиён 14:9).

Дар ин оят гуфта мешавад, ки Исои Масеҳ на фақат барои он мурд ва аз нав зинда шуд, ки одамонро начот диҳад, балки дар болои онҳо

2. Ин оятро аз ёд кунед.
3. Хукмронӣ кардан маънои ҳоким, ҳўчаин будан ва қудрати пурра доштанро дорад. Пас Исо аз болои ҳамаи мо қудрати пурра дорад. Ин чунин маъно дорад, ки мо бояд ба Ӯ итоат кунем. Шумо ба Ӯ итоат мекунад:

- ☐ А Вакте, ки ин барои шумо душвор нест.
- ☐ Б Доимо ва дар ҳама чиз.
- ☐ В Баъзе вақтҳо.

4. Исои Масеҳ боре гуфта буд: *„Агар Маро дўст доред, аҳкоми Маро риоя хоҳед кард“* (Юҳанно 14:15).

Агар мо Исоро дар ҳақиқат дўст дорем, ба мо чӣ кор кардан лозим аст? лозим аст.

5. Агар Исои Масеҳ Худованди мо бошад, пас мо бояд.....
-

6. Худи Исои Масеҳ гуфтааст: „*Ҳеҷ кас ба ду ого хизмат карда наметавонад*“ (Матто 6:24).

Тарҷумаи аниқтар „хизмат кардан“ набуда, балки „ғулом будан“ аст. Дар забони тоҷикӣ аз калимаи „ғулом“ мо феъл сохта наметавонем. Мо намегӯем, ки „ҳеҷ кас ба ду ого ғуломида наметавонад“. Аз ин рӯ мо бояд танҳо ба Исои Масеҳ хизмат ва итоат кунем. Дар зиндагии худ бояд ҷои аввалро ба Ӯ бидиҳем. Кӣ барои имондор хӯчаин ва Худованди ягона бояд бошад? Агар ҳамин тавр бошад, Худованди шумо кӣ бояд бошад?

Инак, мо дар бораи ин суҳан мегӯем, ки Исои Масеҳ бояд Хӯчаини ақидаҳо, суҳанҳо ва аъмоли мо бошад.

1. Исои Масеҳ Хӯчаини ақидаҳои ман аст

7. Итоат кардан ва писандида будан ба Исои Масеҳ аз писандида будан ба дигар одамон фарқ дорад. Одамон фақат тарафи берунии зиндагиро дида, аз рӯи он одамо муҳокима мекунанд. Дар Китоби Муқаддас дар бораи Исои Масеҳ чунин гуфта шудааст: „*Ва ҳеҷ махлуқе нест, ки аз Ӯ ниҳон бошад, балки ҳама чиз пеши ҷашмони Ӯ бараҳна ва ошкор аст: ба Ӯ ҳисобот хоҳем дод*“ (Ибриён 4:13).

Ба ин расм нигаред:

Ин мард ба зан дурӯғ меғӯяд, барои он ки як чизро фикр мекунад ва дигар чизро меғӯяд. Оё бо чунин рафтор Исои Масехро фиреб карда метавонем?

Барои чӣ Масехро фиреб карда намешавад?

8. Исо метавонад, ки ба кунҷҳои махфии ҷони одамон нигоҳ кунад, ва қодир аст бубинад, ки дар он ҷо чӣ руст ва пинҳон аст. Қайд кунед, ки қадом тасдиқот дуруст „Д“, ва қадомаш нодуруст „Н“ мебошад:

А Исо ҳатто фикрҳои ниҳонии маро медонад.

Б Вақте ки ман ғон қор мекунам, Исо ният ва мақсади ҳақиқии рафтори маро медонад.

В Исо ҳар як хоҳиши дили маро медонад.

Г Исо на ҳама вақт он қореро, ки ман мекунам, дида метавонад, чунки Ў ҳамаи рӯйдодҳои ҷаҳонро дарҳол дида наметавонад.

Д Ҳама чиз пеши ҷашмони Исо ошқор аст.

9. Дар яке аз номаҳои худ ҳавворӣ Павлус фармудааст: „...*ҳар фикрро ба иттиҳоди Масеҳ асир мекунем*“ (2 Қўринтиён 10:5). Ҳамин тавр, Китоби Муқаддас таълим медиҳад, ки мо ба Исо маъқул бошем, ва ба Ў дар ҳудудон иттиҳод кунем.

10. Дар дигар мактубаш дар Китоби Муқаддас ҳавворӣ Павлус менависад: „*Худро ба ин дунё ҳамешақл насозед, балки ба воситаи таҷдиди ақлатон шакли тозае ба худ бигиред*“ (Румиён 12:2).

„Табдил“ маънои „тағйир ёфтан“ -ро дорад. Чӣ гуна мо бояд тағйир ёбем? Мувофиқи ин оят мо бояд ақли худро тағйир диҳем. Ин чунин маъно дорад, ки чизе, ки мо дар бораи он фикр мекунем, тағйир меёбад, яъне мо тағйир меёбад.

11. Китоби Муқаддас инчунин таълим медиҳад, ки чӣ хел бояд фикррониро тағйир дод ва чӣ тавр бояд дар фикрҳо ҳам ба Масеҳ иттиҳод кард. Ояти зеринро хонед: „*Хуллас, эй бародарон, ҳар он чи рост аст, ва ҳалол аст, ва боинсоф аст, ва пок аст, хушоянд аст, ва шояди таҳсин аст, ва ҳар эҳсон ва ҳамде, ки бошад, дар бораи онҳо фикр кунед*“ (Филиппиён 4:8).

Агар ақли мо аз нав шавад, қадом фикрҳои дар зер ифодашударо мо бояд рад кунем? (Онҳоро қайд кунед).

☐ А Дурӯғгӯӣ дар бораи рафқони худ.

☐ Б Ҳашму ғазаб нисбати душманони худ ва набахшидани онҳо.

- ☐ В Нақшаҳо ва хоҳишҳои фиреб додан.
- ☐ Г Фикрҳои шармовар.
- ☐ Д Фикрҳо дар бораи бузургии Худо
- ☐ Е Хоҳиши кӯмаккунӣ ба ҳамсоягон.

Шояд шумо чунин ифодаро шунида бошед:
 „Ба паррандагон дар болои сари мо парвоз
 карданро манъ карда наметавонем, лекин мо
 метавонем ба онҳо имконият надихем, ки
 дар болои сари мо лона созанд“. Шайтон ба
 шумо андешаҳои бадро фиристода, шуморо ба
 васваса дучор мекунад, лекин бо мадади Худо
 мо ақли худро тоза нигоҳ дошта метавонем.
 „*Хар фикрро ба итоати Исои Масеҳ асир
 мекунем*“ (2 Қўринтиён 10:5) Ба „паррандагон“
 лона сохтанро набояд иҷозат диҳем.

12. Хеч гоҳ чунин ақидаи барғалатро роҳ надихед, ки фикрҳои шумо
 бе иштироки шумо тағйир ёфта метавонанд. Дар хотир дошта
 бошед, ки Исои Масеҳ Начотдихандаи шумо аст. Ў шуморо аз
 начот медихад.
13. Агар Исои Масеҳ Хўҷаини мо бошад, мо бояд чӣ кор кунем?

14. То ҳоло мо фақат як соҳаи зиндагии худро омўхтем, ки дар он
 мо бояд ба Исои Масеҳ итоат кунем. Акнун мо ба дигар соҳа
 мегузарем. Соҳае ки мо омўхтем, чӣ хел номида мешавад?

*Исои Масеҳ бояд на танҳо Хўҷаини мо, балки инчунин
 Хўҷаини суҳанҳои мо бошад.*

2. Исои Масеҳ Хҷўаини суҳанони ман

15. Вақте ки фикрронии диндор дигар мешавад, суҳанхояш низ иваз
 мешаванд. Исо гуфтааст: „Зеро ки забон аз пурии дил суҳан
 мегўяд, барои ҳамин, вақте ки мо дар фикрҳои худ ба Худованд
 итоат мекунем, ҳар он чи аз даҳони мо мебарояд, тағйир меёбад.
, ки мо мегўем, низ тағйир меёбад“.

16. Мо бояд на танҳо дар фикр ба Худованд итоат кунем, балки инчунин дар, ки аз даҳони мо мебароянд.
17. Итоат ба Исо чун ба Худованд чунин маъно дорад, ки мо Ҳангоми сӯҳбат ё суҳан рондан бояд калимаҳои тозаро истифода барем. Суҳанҳои бад бояд аз даҳони имондор дур бошанд. Баъзан ба имондорони нав, ки Исоро ба наздикӣ қабул кардаанд, бисёр душвор аст, ки одатҳои пешинаи худро бартараф кунанд. Бинобар ин, онҳо дар вақти сӯҳбат қардан калимаҳои бадро истифода мебаранд. Лекин Китоби Муқаддас мегӯяд: „Аз айни як даҳон баракат ва лаънат мебарояд. Эй бародарони ман, набояд ин тавр шавад“ (Яқуб 3:10).

Шумо ба Исои Масеҳ имон овардед. Чӣ гуна суҳанҳо бояд аққун аз даҳони шумо бароянд?

- ☐ А Тоza
- ☐ Б Бад
- ☐ В Суҳанҳои, ки одамон сазовор мебошанд.

18. Расми дар тарафи рости ин саҳифа буда як соҳаи зиндагии моро нишон медиҳад, ки дар он мо бояд ба Исои Масеҳ итоат кунем. Ин кадом соҳа мебошад?

19. Дар расмҳои зерин мо шаш намунаи тарзи истифодаи суҳанро мебинем. Яке аз ин одамон суҳанро дуруст истифода мебарад, ва дигаре не. Ба расмҳо бо диққат нигоҳ кунед.

Поёнтар дар рӯйхат таҳлили калимаҳои дар расмҳо буда оварда шудаанд. Дар бари ҳар як мафҳум шумораеро гузored, ки рақами расмеро ишорат кунад, ки дар он калимаҳои зерин вуҷуд доранд.

- ☐ А Суханони рӯхбаландкунӣ.
- ☐ Б Суханони ҳамду сано ба Худо.
- ☐ В Ғайбату тӯхмат.
- ☐ Г Шоҳидӣ роҷеъ ба Масеҳ.
- ☐ Д Дуруғ
- ☐ Е Лаънат (дуои бад).

Кадоме аз онҳо суханони дурустро истифода бурда, ба Худованд дар ин итоат мекунанд?

20. Агар Исои Масеҳ Худованди мо бошад, он гоҳ мо бояд ба Ё Мо ду намуди соҳаи зиндагиро омӯхтем, ки дар он мо бояд ба Худованд итоат кунем. Онҳо кадомҳоянд?

1.
2.

Исои Масеҳ бояд Хӯчаини мо бошад.

3. Исои Масеҳ — Хӯчаини корҳои мо

21. Оятеро, ки шумо дар аввали ин дарс аз ёд карда будед, такрор кунед. Зеро барои он ва, ки ҳам бар ва ҳам бар
(.....14:9).

22. Исо мурд, гӯронида шуд ва аз нав зинда шуд, то ки Худованди мо бошад. Исо гуфтааст: „*Чаро Маро „Худовандо! Худовандо!“ мегӯед, вале он чиро, ки Ман мегӯям, ба ҷо намеоваред?*“ (Луқо6:46). Исоро Худованд номидан кофӣ нест. Мо бояд ба Ё кунем.
23. Мо бояд суханони худро дар ҳаёт татбиқ кунем, чӣ хеле ки Исо васият карда буд, ҳамон тавр рафтор кунем. Вай интизор аст, ки мо ба Вай итоат мекунем. Хусусан дар:
- ☐ А Суханон
 - ☐ Б Фақат дар фикрҳо ва суханон.
 - ☐ В Дар аъмол, фикрҳо ва суханон.
 - ☐ Г Фақат дар фикрҳо.
24. Вақте ки мо мафҳуми „Тавба“-ро омӯхтем, пай бурдем, ки тағйирёбии ҳақиқии тарзи фикрронӣ ва муносибат бо Худо инчунин тағйирёбии зиндагиро ба амал меорад. Мо он кореро шурӯъ мекунем, ки Худованд аз мо интизор аст. Ба мо лозим аст, ки ба Худованд дар фикрҳо ва суханони худ ва инчунин дар итоат кунем. Инчунин он чизеро, ки Худованд аз мо интизор аст, ...
25. Мо бояд ба Масеҳ дар рафторҳои худ итоат кунем. Ба ин расмҳо нигаред:

1. Дар кадом расм ҷавонмард фикри хубе дорад?
2. Дар кадом расм ҷавонмард чизи хуберо гуфта истодааст?

3. Дар кадом расм ин ҷавонмард кори нек карда, фикрҳои хуб ва суҳанонро дар ҳаёт қорӣ мекунад?
26. Се соҳаи зиндагии имондор мавҷуд аст, ки дар он ӯ бояд ба Худованд бояд итоат кунад. Ҳар яки ин соҳаҳо бисёр муҳим мебошанд.
Ин соҳаҳоро номбар кунед.
.....
27. Дигар суҳанони Павлусро хонед: „*Худро ба ин дунё ҳамеша наҷозед, балки ба воситаи таҷдиди ақлатон шакли тозае ба худ бигиред, то дарк кунед, ки иродаи нек, писандида ва комили Худо чист*“ (Румиён 12:2).
Агар ақли мо аз нав шакли тоза гирифта бошад, ин чунин маъно дорад, ки тарзи фикрронии мо ҳам иваз шуда истодааст. Баъд аз ин чӣ тағйир меёбад? ва
28. Ана ҳамин тағйирёбии ҳаёт ва аз нав ташаккулёбии ӯ мебошад. Ин ҳаёти пурфайз аст, ки Исо ба мо ваъда карда буд. Аз нав ташаккулёбӣ ба кадом се соҳа тааллуқ дорад?
1.
2.
3.
29. Ҳамин тариқ, мо ба Начотдихандаи худ Исои Масеҳ имон оварда, ба ӯ чун бо Худованди худ итоат мекунем.

Як лаҳза ором истед ва аз Худованд хоҳиш кунед, ки фикр, суҳан ва корнамоиҳои нав кунад. Худро ба ӯ бахшед, то ки ӯ дар ҳақиқат Худованди шумо шавад.

Биёед худро тафтиш мекунем

1. Агар Исои Масеҳ дар ҳақиқат Худованди мо бошад, мо бояд чӣ кор кунем?
2. Дар кадом се соҳа шумо бояд инро иҷро кунед?
.....
3. Ояти дар ин дарс аз ёд кардаатонро нависед.
.....
.....

Дарси 5

Оилаи Худо

1. Вақте ки Исои Масехро чун Худованд ва Наҷотдиҳандаи худ қабул кардед, шумо кӣ шудед? Фарзанди.....
Мо акнун дар оилаи кӣ зиндагӣ мекунем? Дар
Падари мо кӣ мебошад?.....
2. Шумо бо ин розӣ мешавед, ки ҳар як падари солимақл фарзандони худро дӯст медорад ва барои онҳо ғамхорӣ мекунад. Кадоме аз падарҳои дар расм кашидашуда нисбати фарзанди худ муҳаббатро нишон медиҳад?
☐ А
☐ Б
☐ В

3. Ин се мисолро Худи Исои Масех додааст. Кадоме аз ин одамон дар бораи муҳаббат ва ғамхорӣ Падари Осмонӣ нақл мекунад.
.....
4. Исои Масех гуфтааст: „Пас, агар шумо, ки шарир ҳастед, ба фарзандони худ додани инъомҳои некро медонед, пас Падари

шумо, ки дар осмон аст, ба онҳое ки аз Ё металабанд, чанд маротиба зиёдтар чизҳои нек хоҳад дод“ (Матто 7:11).

Мувофиқи ин суханҳо, Падари Осмонӣ нисбат ба падари заминӣ бисёртар ё камтар ғамхору меҳрубон аст?

5. Мо набояд ташвиш кашем, чунки Падари Осмонӣ моро дӯст медорад, ва барои мӯхточиҳои мо ғамхорӣ мекунад. Исои Масеҳ гуфтааст: *„Аз ин рӯ ташвиш накашед ва нагӯед: „... чӣ бихӯрем?“ ё: „чӣ бинӯшем?“ ё „чӣ бипӯшем?“* (Матто 6:31). Дар ин ҷо сухан дар бораи се чиз меравад, ки мо набояд барои он ғамхорӣ кунем. (Ҷойҳои холиро пур кунед).

☐ А Мо бояд чӣ

☐ Б Мо бояд чӣ

☐ В Мо бояд чӣ

6. Дар ин оят калимаҳои „ташвиш накашед“ ба касоне тааллуқ дорад, ки дар „вазъияти ногувор“ ташвиш мекашанд. Лекин барои имондорон чунин ташвишҳо беҳуда ва барзиёд мебошанд. Шумо метавонед ба худ савол диҳед, ки: „Чаро ман барои ин ташвиш накашам, ки чӣ меҳӯрам, чӣ менӯшам ва дар қучо зиндагӣ мекунам?“ Исо ба мо чунин ҷавоб додааст: *„Лекин Падари шумо, ки дар осмон аст, медонад, ки шумо ба ҳамаи ин чизҳо эҳтиёҷ доред“* (Матто 6:32).

Худо Падари Осмонӣ мо аст. Ба мо ташвишҳои беҳуда кашидан даркор нест, зеро ки Ё

7. Ин оятро аз ёд кунед:

„Лекин ки эҳтиёҷ“.
(Матто 6:32)

8. Фарзандони Худо бояд чӣ кор кунанд, агар ба онҳо дастрас кардани хӯрок ва либос муяссар нашавад? Ҳатман ба хотир овардан лозим аст, ки Падари Осмонӣ мо дар бораи ҳамаи мӯхточиҳои мо медонад ва бинобар ин:

☐ А Имон бояд овард, ки Худо барои ҳамаи мӯхточиҳои мо ғамхорӣ мекунад.

☐ Б Ташвиш кашидан ва ғам хӯрдан лозим аст.

☐ В Ҳамаи лозимиҳоро бо ҳар роҳ дастрас кардан лозим аст.

9. Бисёр одамон дар ташвиш ҳастанд ва ғами фардори меҳӯранд, ки чӣ хӯранд ва ё чӣ бипӯшанд. Боре Исо дар бораи чунин одамон чизҳои ачибе гуфтааст: *„Чунки халқҳо дар ҷустуҷӯи ҳамаи ин чизҳо мебошанд...“*. (Матто 6:32).

Дар ёд дошта бошед, ки шумо фарзандони Худо мебошед. Пас дигар нисбати ин чизҳо ташвиш накашед. Падари Осмонии шумо ҳар чизе, ки шумо дошта бошед,.....

10. Ва боз чиро мо бояд дар бораи Падари худ донем. Китоби Муқаддас мегӯяд: „хулқатон аз зарпарастӣ дур бошад, ва ба он чи доред, қаноат кунед. Зеро ки Худо Ӯ гуфтааст: „*Туро тарк нахоҳам кард ва туро нахоҳам партофт*“ (Ибриён 13:5).

Падарони замин баъзан фарзандони худро рад мекунам. Лекин Падари Осмонӣ ин ҳел нест. Ва ин дуввум асос аст, ки барои ҷӣ фарзандони Худо ташвиш накашанд ва ғам нахӯранд. Фарзандони Худо набояд ташвиш ва ғамхорӣ кашанд, чунки Падари Осмонӣ ваъда додааст, ки ҳеҷ гоҳ онҳоро.....

11. Акнун шумо ду сабабро медонед, аз он вақте ки Худованд Падари шумо гардидааст, барои шумо ташвиш ва ғам хӯрдан лозим нест.

☐ А Чунки Ӯ..... моро

☐ Б Чунки Ӯ ваъда дод, ки ҳеҷ гоҳ моро

12. Ба ин расмҳо нигаред: Қадоме аз ин одамҳои дар расм тасвирёфта ба Худо бовар карданро омӯхтааст?

☐ А

☐ Б

☐ В

Акнун ҷӣ тавр ба калисо меравам? Куртаам чиркин шудааст, ва ман дигар курта надорам.

Аз кучо ҷои қор ёбам, то ки оилаи худро бихӯронам. Оҳ, аз ғамхории бисёр хаста шудаам.

Писари мо бемори вазнин мебошад, лекин мо бояд дуо кунем ва имон дошта бошем, ки Худо барои вай ғамхорӣ мекунад.

13. Нависед, ки барои ҷӣ фарзандони Худо набояд ташвиш кашанд ва ғам хӯранд.

- А Барои он, ки Худо
- Б Барои он, ки Худо
14. Оятеро, ки шумо аз ёд карда будед, такрор кунед. Шумо ин оятеро дар саволи 6-уми дарс дастрас мекунад.
15. Фикр кунед, ки мо чӣ гуна муносибати ачибе бо Офарандаи тамоми дунё дорем. Мо Ёро Падари худ ва Ў моро фарзандони Худ меномад. Лекин ба оилаи Худо тааллуқ доштани мо инчунин он маъно дорад, ки мо дар ин оила бародарон ва хоҳарон дорем. Бародарон ва хоҳарони мо киҳо мебошанд.
- ☐ А Ҳамаи он касоне, ки дар мамлакати мо зиндагӣ мекунанд.
- ☐ Б Одамоне, ки ҳамзабони мо ҳастанд.
- ☐ В Ҳамаи он касоне, ки Исоро чун Худованд ва Начотдихандаи худ қабул кардаанд.
16. Барои чӣ ин одамон хоҳар ва бародарони мо мебошанд? Зеро ки онҳо ба Исои Масеҳ ба мисли мо имон оварданд ва шуданд.
- Ҳамаи мо як Осмонӣ дорем.
17. Киҳо бародар ва хоҳарони мо мебошанд?
- Ҳамаи он касоне, ки
18. Исо ба пайравони худ аҳком дар бораи он додааст, ки мо чӣ гуна муносибат бо хоҳар ва бародарони Масеҳӣ дошта бошем: *„Ҳукми ман ин аст, ки якдигарро дӯст доред, чунон ки Ман шуморо дӯст доштам“* (Юҳанно 15:12).
- Мувофиқи ин амри Исои Масеҳ мо бояд чӣ гуна бо якдигар муносибат кунем? Бо
19. Албатта, масеҳиён бояд ҳамаи одамонро дӯстдоранд, на танҳо имондоронро. Биёед, дар ин дарс диққати худро ба муносибати байни ҳамдигар дар дохили оилаи Худо равона месозем.
- Одами имондор бояд бо муҳаббат ба ва..... дар Масеҳ буда муносибат кунанд.
20. Акнун бародар ва хоҳарони нави мо киҳо ҳастанд?
-
21. Бори дигар амри Исои Масеҳро хонед: *„Ҳукми ман ин аст, ки якдигарро дӯст доред, чунон ки Ман шуморо дӯст доштам“* (Юҳанно 15:12).
- Мувофиқи ин суханҳо мо бояд имондоронро чӣ гуна дӯст дорем? Чӣ хеле ки

22. Исо гуфтааст, ки мо бояд мисли Ў дӯст дорем. Мо медонем, ки Исои Масеҳ на одамони хушандом ва ё одамони маъкули дили Худро дӯст медорад. Балки Ў ҳамаи одамонро дӯст медорад. Кадоме аз ин одамони зеринро шумо бояд дӯст доред?
- ☐ А Фақат онҳоеро, ки либоси зебо мепӯшанд.
- ☐ Б Фақат онҳоеро, ки эҳтиромона ба мо муносибат мекунанд.
- ☐ В Ҳамаро.
23. Бародарон ва хоҳарони нави мо киҳо ҳастанд?
Шумо ба онҳо чӣ гуна бояд муносибат кунед?
24. Муҳаббатро бо ҳар хел роҳҳо нишон додан мумкин аст. Мисолро ба ёд биғиред, ки чӣ гуна падар ба духтари худ моҳӣ ва нон медиҳад. Чӣ тарз кӯдак нишон дода метавонад, ки вай ҳамаи фарзандони боқимондаи оиларо дӯст медорад?
- ☐ А Ў чизи доштаашро ба бародарон ва хоҳарони худ тақсим мекунад.
- ☐ Б Ў ҳамаи чизро ба худ мемонад.
- ☐ В Ў фиреб мекунад, ки чизе надорад.
25. Нон ва моҳӣ фақат ду мисоли баракати модӣ ва рӯҳӣ буд, ки мо бо бародар ва хоҳарони масеҳӣ байни худ тақсим карда метавонем. Дар ин рӯйхат он чизҳоеро қайд кунед, ки мо онҳоро дар байни худ тақсим карда метавонем.
- ☐ А ёрӣ дар вақтҳои тангӣ.
- ☐ Б ғайбату тӯҳмат.
- ☐ В дастгирӣ ва рӯҳбаландкунӣ.
- ☐ Г бахшидан, харчанд ки онҳо шуморо бисёр хафа кардаанд.
- ☐ Д танқид ва муҳокимаи дигарон.
- ☐ Е ёрӣ дар корҳои ҳаррӯза.
26. Ҳавворӣ Юҳанно дар яке аз китобҳои худ навиштааст: „*Мо муҳаббатро аз он донистем, ки Ў ҷони Худро ба мо фидо кард. Мо ҳам бояд ҷонҳои худро барои бародарон фидо кунем*“ (1 Юҳанно 3:16).
- Чӣ хел Исои Масеҳ муҳаббати Худро нишон дод ва Ў чиро барои ин дод? Вай дод.
27. Кӣ муҳаббати аз ҳама бузургро нишон додааст?
28. Ду сабаби асосиро нависед, ки барои чӣ ба имондорон ташвиш ва ғам хӯрдан лозим нест. Хусусан аз он вақте ки Худо Падари онҳо шуд:

- ☐ А Чунки Ў
☐ Б Чунки Ў
29. Киҳо хоҳарон ва бародарони мо мебошанд?

 Мо чӣ гуна бояд ба онҳо муносибат кунем?
30. Исо гуфтааст: „Аммо аввал малакути Худо ва адолати Ўро бичӯед ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо ба таври илова дода хоҳад шуд“ (Матто 6:33).
 Агар мо ба Ў вафодор бошем, Падари Осмонии мо барои ҳамаи мӯхтоҷии мо ғамхорӣ карданро ваъда додааст. Барои ҳамин мо ҳамчун фарзандони боитоат бояд пеш аз ҳама
 Худо ва Ўро бичӯем.
31. Мо чун аъзои оилаи Худо бояд чӣ кор кунем?
32. Агар мо ба Худо вафодор бошем ва малакути Худо ва адолати Ўро бичӯем, он гоҳ Худо ба мо чӣ гуна ваъда дод, ки иҷро кунад? Ў ваъда дод, ки барои ҳамаи мо ғамхорӣ мекунад.

Биёед хурро тафтиш мекунем

- Ду сабаби асосиро нависед, ки барои чӣ ба мо лозим нест, ки дигар ташвиш кашем ва ғам хӯрем, хусусан аз он вақте ки Худо Падари мо шудааст?
 А
 Б
- Дар ин ҷо ояти дар ин дарс аз ёд кардаатонро нависед:

- Киҳо бародар ва хоҳарони нави шумо ҳастанд?

- Чӣ тарз мо бояд ба дигар имондорон муносибат кунем?

- Кӣ муҳаббати аз ҳама бузургро нишон додааст?

Дарси 6

Пуррагии Рӯҳулқудс

1. Шумо фарзанди Худо ва аъзои оилаи Ў мебошед. Чӣ хеле ки шумо бо таваллуд шуданатон аъзои оилаи заминии худ гардидаед, айнан ҳамон тавр ба воситаи аъзои оилаи Худо мешавед (таваллуди нав).
2. Исои Масеҳ гуфтааст: „Он чи аз қисм таваллуд меёбад, қисм аст, ва он чи аз Рӯҳ таваллуд меёбад, Рӯҳ аст“ (Юҳанно 3:6). Кӣ ба фарзандони Худо таваллуд аз олами болоро медиҳад.
☐ А Рӯҳулқудс
☐ Б Падару модари заминӣ
☐ В Калисо
3. Доништан муҳим аст, ки ҳар як фарзанди Худо аз оилаи боло ба воситаи Рӯҳулқудс таваллуд меёбад. Кӣ дорои Рӯҳулқудс мебошад? Ҳамаи фарзандони.....
Оё одам бе таваллуд аз олами боло фарзанди Худо шуда метавонад? (Ҷавоб диҳед „Ҳа“ ё „Не“).....

4. Пеш аз он ки Исои Масеҳ ба осмон бардошта шуд, Ў ба пайравони Худ ваъда кард, ки дигар Пуштибонро мефиристад. „Ва ман аз Падар илтимос хоҳам кард, ва Ў ба шумо пуштибони дигаре ато хоҳад кард, то ки ҳамеша бо шумо бимонад“ (Юҳанно 14:16).

Пуштибони наве, ки Исои Масеҳ фиристоданашро ваъда дод, кӣ мебошад?

Чӣ қадар вақт Пуштибони нав бо ҳар як имондор меистад?

5. Худованд Исои Масеҳ мебоист ба назди Падари Худ баргардад, лекин Ӯ ваъда дод, ки Рӯҳулқудс ба назди имондорон меояд ва бо онҳо меистад. Кӣ ҳозир дар ҷаҳон ҷои Исои Масеҳро ишғол мекунад?

6. Исо ба Пайравонаш ваъда дод, ки: „Яъне *Рӯҳи ростӣ ... , зеро ки Ӯ бо шумо мемонад ва дар шумо хоҳад буд*“ (Юҳанно 14:17). Дар расм стакани пур аз об тасвир ёфтааст. Гӯед, кӣ об дар кучо ҷойгир аст?

☐ А Дар паҳлӯи стакан.

☐ Б Берун аз стакан.

☐ В Дар дохили стакан.

7. Бо ҳамин тарзе ки об стаканро аз дохил пур мекунад, Исои Масеҳ гуфтааст, ки Рӯҳулқудс моро Мувофиқи оятҳои Юҳанно 14:16 (нигаред ба саволи № 4) чӣ қадар вақт Ӯ дар имондорон мемонад?

8. Кӣ дар зиндагии худ дорои Рӯҳулқудс мебошад?

☐ А Ҳамаи он касоне, ки дар замин зиндагӣ доранд.

☐ Б Таъмид гирифтагӣҳо.

☐ В Ҳамаи он касоне, ки Исои Масеҳро ба ҳаёти Худ қабул кардаанд ва фарзандони Худо мебошанд.

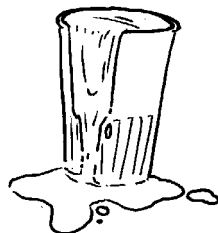
9. Лекин Худо ба мо як чизе аҷоибро низ додааст. Ба ин стакан нигаред, вай:

☐ А Холӣ

☐ Б Нисф

☐ В Пур мебошад

Хоҳиши Худо, ки моро ҳар рӯз аз Рӯҳулқудс пур кунад, мисли обест, ки стаканро пур кардааст. Агар тасаввур кунем, ки стакани дар расм тасвирёфта ҳаёти нави шумо бошад, он гоҳ об тасаввур мекунад.

10. Худо дар каломи Худ мегӯяд: „*Ва масти шароб нашавед, ки аз он фисқу фучур ба амал меояд; балки аз Рӯҳ пур шавед*“ (Эфеусиён 5:18).

Ҳамин тарик, ин амри Худо аст, ки мо аз Рӯҳулқудс

11. Ин амри Худоро якҷоя бо далели аз Китоби Муқаддас овардашуда дар хотир нигоҳ доред. „...аз *рӯҳ пур шавед*.“ (Эфсӯсиён 5:18).
12. Ох чӣ хел ин хуб аст! Худо меҳоҳад, ки ҳаёти моро аз Рӯҳулқудс пур кунад!
Мисли оби хунук, ки моро дар рӯзҳои тафсон салқин мекунад, Рӯҳулқудс ба мо қувват мебахшад ва моро аз нав ташаккул медиҳад.
Вай мисли об ҳаёти рӯҳии моро.....
13. Исо баъд аз Худ киро фиристод?
Кадоме аз фарзандони Худо дорои Рӯҳулқудс мебошанд?
.....
То чӣ қадар вақт Рӯҳулқудс бо одам менад? (Ояти нав аз ёд қардаатонро ба хотир оред).
14. Пуршавӣ аз Рӯҳулқудс ҳаёти масеҳии моро дигар мекунад. Рӯҳулқудс ҳаёти моро ба ҳаёти Худованд Исои Масеҳ боз ҳам монандтар мекунад. Қадом натиҷахоро дар ҳаёти масеҳӣ, ки аз Рӯҳулқудс пур шудааст, дидан мумкин аст?
- ☐ А Ҳамду саногӯй ба Худо.
 - ☐ Б Шикоят ба он чизе, ки Худо иҷро мекунад.
 - ☐ В Муҳаббати бисёр ба атрофиён.
 - ☐ Г Хоҳиши ба дигар кас дар бораи Исои Масеҳ нақл кардан.
 - ☐ Д Ҳиссиёти шарм аз барои имон ба Масеҳ.
 - ☐ Е Хурсандӣ ҳатто дар вазъиятҳои душвор.
 - ☐ Ж Ҳашму ғазаб, вақте ки ягон кор иҷро намешавад.
 - ☐ З Қувваи рӯҳонӣ барои бартараф кардани васваса.
 - ☐ И Қаноатмандӣ аз хондани Китоби Муқаддас ва дуо.
15. Кадоме аз ин одамони дар расм тасвирёфта натиҷаи пуршавӣ аз Рӯҳулқудсро дар ҳаёти худ нишон медиҳад?

Г

Д

Е

16. Дафъаи дигар Исои Масех дар бораи Рӯҳулқудс чунин гуфтааст: „Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, чунон ки дар Навиштаҳо гуфта шудааст, аз батни вай наҳрҳои оби ҳаёт қорӣ хоҳад шуд“ „Ин суҳанро Ё дар бораи Рӯҳ гуфт, ки ҳар кӣ ба Ё имон оварад, Онро хоҳад ёфт; зеро ки Рӯҳулқудс ҳанӯз ато нашуда буд, чунки Исо ҳанӯз ҷалол наёфта буд“ (Юҳанно 7:38–39).

Вақте ки имондор аз Рӯҳулқудс пур мешавад, чӣ рӯй медиҳад?

- ☐ А Рӯҳулқудс танҳо ба зиндагии ӯ таъсир мекунад.
☐ Б Рӯҳулқудс ба воситаи ӯ ба ҳаёти дигар одамон таъсир мекунад.
☐ В Рӯҳулқудс ба ҳаёти одамон таъсир намекунад.

17. Шуморо одамоне ихота кардаанд, ки онҳоро Рӯҳулқудс метавонад ламс кунад ва ҳаёти онҳоро аз нав барқарор кунад. Ба чунин одамон хеш, шинос, ҳамкор ва ҳамсинфони шумо тааллуқ доранд. Ҳаёти онҳо чӣ гуна нав мегардад?

Ба воситаи таъсири

18. Ба расм нигаред. Стакани аз ҳама боло дар ин расм лабрес шуда истодааст. Қайд кунед, ки оби ин стакан:

- ☐ А Дигар стаканҳоро пур мекунад.
☐ Б Дигар стаканҳоро ҳолӣ мекунад.
☐ В Стакани боло бударо ҳолӣ мекунад.

19. Бори дигар ба расм нигаред. Об чӣ тавр стаканҳои поёниро пур мекунад?

- Ба воситаи шудан.
Агар стакани болой холи мебуд, ин амал рӯй меод? Чӣ тарз
Рӯҳулқудс ҳаёти дигар одамонро аз нав мекунад?
Ҳаёти имондоронро мекунад.
20. Ин ҳаёти пурфайз мебошад, ки Худованд ба мо ваъда карда буд.
Шумо ҳам ташнаи чунин ҳаёт ҳастед? Исои Масеҳ гуфтааст: „*Ҳар
ки ташна бошад, назди Ман биёяд ва бинӯшад*“ (Юҳанно 7:37).
Дар ин ҷо калимаи „нӯш“ маънои „гир“ ва „қабул кун“-ро дорад.
Барои хамин мо бояд ин обро, чунки ин
об Рӯҳи Исои Масеҳ аст.
21. Вақте ки мо масеҳӣ мешавем, мо Исои Масеҳ ва Начотро қабул
мекунем. Ё ин Начотро ба воситаи „Тавба“ ва „Имон“ ба мо
медихад. Аз Рӯҳулқудс пур шудан ба ин алокаи зич дорад.
Албатта, агар ҳаёти мо аз гуноҳ ва нопоки пур бошад, Рӯҳулқудс
ҳаёти моро пур карда наметавонад.
Барои хамин, барои аз Рӯҳулқудс пур шудан ба мо лозим аст,
ки барои гуноҳхое, ки дар ҳаёти мо ҳастанд, т к
22. Барои он ки азнавшафии рӯҳии мо дигаронро ламс кунад, мо
бояд худамон: Якум, барои гуноҳҳои дар ҳаётамон буда т
к Дуввум, аз Рӯҳулқудс п ш.....
23. Ҳаввори муқаддас Павлус оиди ин чунин суханҳо гуфтааст:
„*Пас шуморо, эй бародарон, ба марҳамати Худо даъват
менаоям, ки ҷисмҳои худро ҳамчун қурбонии зинда,
муқаддас ва писандидаи Худо тақдим кунед: ибодати
оқилонаи шумо ҳамин хоҳад буд. Худо ба ин дунё ҳамашакл
насосед, балки ба воситаи азнавкунии ақлатон шакли тозае
ба худ бигиред, то дарк кунед, ки иродаи нек, писандида ва
комили Худо чист*“ (Румиён 12:1–2).
Агар мо бо Рӯҳулқудс пур шуданро хоҳем, мо бояд ҳамон чизро
ичро кунем, ки ин ояти овардашуда мегӯяд: „Ҷисми худро ҳамчун
қурбонии зинда барои Худованд т к.....
Ин қадами севвум аст, ки тавассути ин мо метавонем пуррагии
Рӯҳулқудсро дар худ дастрас кунем. Мо бояд тамоми ҳ
худо ба Исои Масеҳ тақдим кунем.
24. Мо инчунин бояд ба Каломи Худо итоат кунем. Ояти зеринро
аз Китоби Аъмоли Ҳаввориён хонед: „*Мо шоҳидони Ё дар ин*

бобат ҳастем ва ҳамчунин Рӯҳулқудс аст, ки Онро Худо ба фармонбардорони Худ бахшидааст“ (Аъмол 5:32).

Кӣ бо Рӯҳулқудс пур шуда метавонад?

- ☐ А Ҳар як шахс.
- ☐ Б Касе, ки ба Худо итоат мекунад.
- ☐ В Касе, ки барои гуноҳхояш тавба карду барои аз Рӯҳулқудс пур шуданаш хоҳиш кард.
- ☐ Г Касе, ки ҳаёти худро ба Худо тақдим мекунад.

25. Мо акнун 4 зинаи аз Рӯҳулқудс пур шуданро дида баромадем. Онҳо ҳамагӣ 5 зина ҳастанд:

- ☐ 1. Тавба барои гуноҳҳо.
- ☐ 2. Хоҳиш кардан аз Исои Масеҳ барои пур шудан аз Рӯҳулқудс.
- ☐ 3. Ба Ё ҳаёти худро тақдим кардан.
- ☐ 4. Итоат ба Каломи Худо.
- ☐ 5. Имон ба ваъдаи Ё, ки моро пур мекунад.

26. Дар яке аз китобҳои Китоби Муқаддас хавворӣ Павлус менависад: „*Фақат инро аз шумо фаҳмидан меҳоям: оё шумо Рӯҳро аз аъмоли шариат қабул кардаед, ё ки аз мавъизаи имон?*“ (Ғалотиён 3:2).

Шумо чӣ тарз аз Исои Масеҳ наҷотро қабул кардед? Ба воситаи Ёро ба ҳаёти худ қ к ва ба Вай и о

Шумо чӣ гуна пуррагии Рӯҳулқудсро аз Ё қабул мекунед?

Ба воситаи и ба ваъдаи Ё, ки моро аз Рӯҳулқудс пур мекунад.

27. Ҳамин тариқ 5 қадами асосӣ барои аз Рӯҳулқудс пур шудан мавҷуд аст, ки онҳоро ба мо Худованд фармуда буд. Дар ҷойҳои ҳолӣ ин 5 қадами асосиро нависед. Барои аз Рӯҳулқудс пур шудан чунин корҳоро ба анҷом расондан лозим аст:

1. Т барои гуноҳхое, ки дар ҳаёти мо вучуд доранд.
2. Х кардан аз Исои Масеҳ барои пур шудан аз Рӯҳулқудс.
3. Т кардани ҳаёти худ ба Худованд.
4. И к ба Каломи Худо.
5. И ба ваъдаи Исо, ки моро аз Рӯҳулқудс пур мекунад.

28. Оё Рӯҳулқудс дар ҳаёти шумо мавҷуд аст? Чӣ тарз аз Рӯҳулқудс пур шудан лозим аст?

Ман метавонам аз Рӯҳулқудс пур шавам, агар:

☐ А Мунтазири он бошам, ки масеҳии комил шавам ва ба Худо бисёртар кори нек кунам.

☐ Б Тавба кунам, ва аз Ӯ хоҳиш кунам, ки маро аз Рӯҳулқудс пур кунад, ҳаётамро ба Ӯ бахшам, бо комили ба Ӯ итоат кунам, ва ба ваъдаи Ӯ имон дошта бошам, ки худи ҳозир аз Рӯҳулқудс пур мекунад.

☐ В Ман ҳеҷ қор намекунам. Агар ман бисёр ба калисо равам, ин худааш пайдо мешавад.

☐ Г Ҳеҷ кас бо Рӯҳулқудс пур шуда наметавонад.

29. Пуршавӣ аз Рӯҳулқудс дар зиндагии мо 2 дигаргунӣ аҷоибро ба вуҷуд меоварад:

1. Рӯҳулқудс ба мо имконият медиҳад, ки бо ҳаёти муқаддас умр ба сар барем ва бар гуноҳ ғолиб шавем.

2. Рӯҳулқудс ба мо қувват медиҳад, то ки ба Худованд бомуваффақият хизмат кунем. Пеш аз ба осмон баромадан Исо гуфтааст: *„Аммо вақте ки Рӯҳулқудс бар шумо нозил шавад, қувват хоҳед ёфт ва дар Ерусалим ва дар тамоми Яҳудо ва Самария ва то ақсои дунё шоҳидони Ман хоҳед буд“* (Аъмол 1:8)...

Исои Масеҳ гуфтааст, ки Рӯҳулқудсро мефиристад ва ба пайравони Худ қ медиҳад, то ки онҳо шоҳиди Вай гарданд. Бо ибораи дигар, Рӯҳулқудс ба имондорон барои х ба Худованд қ медиҳад.

30. Рӯҳулқудс на фақат ба мо ягона қувва барои хизмати бомуваффақият медиҳад, балки Ӯ ба имондорон барои дар ҳаёти м зиндагӣ қардан имконият фароҳам меорад. Ҳамин тарик, Рӯҳулқудс барои ғалаба бар г ба мо кӯмак мекунад.

31. Рӯҳулқудс ду чизи муҳимро дар ҳаёти одамон ба вуҷуд меорад.

1. Рӯҳулқудс барои х бомуваффақият қ медиҳад.

2. Вай имконият медиҳад, ки бо ҳаёти м зиндагӣ кунем ва бар гуноҳҳо ғалаба кунем.

32. Ояти зеринро аз Китоби Муқаддас хонед: „Аммо самари Рӯҳ инҳост: муҳаббат, шодмонӣ, озоиштагӣ, пурсабрӣ, меҳрубонӣ, марҳамат, имон“ (Ғалотиён 5:22).
Ба ҳаёти имондор озоиштагӣ, шодмонӣ имон ва муҳаббат аз кучо меояд?
Ҳамаи ин Самари Р мебошад.
33. Вақте ки мо „Самари Рӯҳулқудс“ меғӯем, он чизеро дар назар дорем, ки Рӯҳулқудс дар ҳаёти мо ба вуҷуд меорад. Агар ҳамин тавр бошад, пас мо чӣ хел мефаҳмем, ки мо аз Рӯҳулқудс пур шудаем? Агар имондор аз Рӯҳулқудс пур бошад, он гоҳ дар ҳаёти Ӯ с
Рӯҳулқудс ҳозир мегардад.
34. Кадом 5 қадами асосӣ барои аз Рӯҳулқудс пур шудан муҳим мебошад?
1. Т
 2. Х
 3. Т ҳ
 4. И
 5. И
35. Ду натиҷаи аз Рӯҳулқудс пур шудан кадомҳоянд?
1. Бо ҳ м зиндагӣ қардан ва бар гуноҳ ғ қардан.
 2. Қувват барои ҳ бомувафакӣят доштан.
36. Чӣ хел мо мефаҳмем, ки аз Рӯҳулқудс пур шудаем? Ба воситаи дар ҳаёт ҳозир шудани с Рӯҳулқудс.

Агар шумо то ҳол аз Рӯҳулқудс пур нашуда бошед, дар дуо бошед ва аз Худо пурсед, ки Ӯ ба шумо барои аз Рӯҳулқудс пур шудан имконият фароҳам оварад. Инчунин рафтори Ӯро, ки дар ояти дар ин дарс аз Ӛ қардаи шумо оварда шудааст, иҷро намоед. Ин оятро ҳатман аз Ӛ қунед: „Ва масти шароб нашавед, ки аз он фисқу фучур ба амал меояд; балки аз Рӯҳ пур шуда“ (Ба Эфсӯсийн 5:18).

Биёеғ хурро тафтиш мекунем

1. Исои Масеҳ баъд аз Худ киро ба ҷаҳон фиристонд?
2. Кӣ аз фарзандони Худо Рӯҳулқудсро дорад?
3. То ба кай Рӯҳулқудс ба онҳо дода мешавад?
4. Худованд ба имондорон оид ба Рӯҳулқудс чӣ аҳком дода буд?
5. Чӣ тарз Рӯҳулқудс ҳаёти дигар одамонро аз нав мекунад?
6. Панҷ қадамеро нависед, ки барои аз Рӯҳулқудс пур шудани имондорон лозим ҳастанд.
 1.
 2.
 3.
 4.
 5.
7. Дар ҳаёти кадом шахси дар расм тасвирифта шаҳодати аз Рӯҳулқудс пур шуданро дидан мумкин аст.
 - ☐ А
 - ☐ Б
 - ☐ В
 - ☐ Г

8. Кадом ду натиҷаро Рӯҳулқудс дар ҳаёти имондор зоҳир мегардонад.

1. Имконият медиҳад
2. Қувва барои медиҳад.

Дарси 7

Тарзи хондани Китоби Муқаддас

1. Ин дарсро бо аз ёд кардани ояти зерин аз Китоби Муқаддас шурӯъ кунед. *„Дар ҷавоб гуфт: „Навишта шудааст, ки „одамизод на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар калимае ки аз даҳони Худо барояд“ (Матто4:4).*

Ин нақшаро чун ёрӣ барои дар хотир нигоҳ доштани ин оят истифода баред.

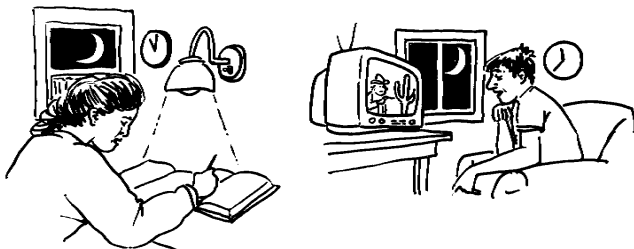
*„Одамизод бо, балки бо ...
..... (.....).*

2. Ояте, ки шумо ҳозир аз ёд кардед, дар бораи ду намуди ғизо нақл менамояд. Ҳар яке аз ин намуди ғизо барои одамизод зарур мебошад. Яке аз ин ғизо барои ҷисм, яъне нон мебошад, дигаре — Каломи Худо?

Қадам аз инҳо (нон ё Каломи Худо):

1. Ғизо барои рӯҳ мебошад? К Х
 2. Ғизо барои ҷисм мебошад? Н
3. Ғизо барои калон шудан лозим аст. Қадам ғизо барои афзоиш лозим мебошад, то ки шумо дар зиндагии нав камол ёбед?
- ☐ А Ҳар рӯз хӯроки рӯҳӣ.
 - ☐ Б Қаме аз ҷунин ғизо, лекин аҳён-аҳён.
 - ☐ В Ҳар рӯз нон.
4. Чӣ ғизои рӯҳонӣ мебошад? К Х
5. Чанд вақт мо хӯрок меҳӯрем, то ки бадани ҷисмонӣ мо хуб сер шавад?
- ☐ А Ҳафтае як бор.
 - ☐ Б Моҳе як бор.
 - ☐ В Ҳар рӯз.
6. Агар ба бадани ҷисмонӣ мо ғизои харрӯза лозим бошад, он гоҳ чанд вақт ҳаёти рӯҳӣ мо ба ғизои рӯҳӣ эҳтиёҷ дорад?
- ☐ А Ҳафтае як бор.
 - ☐ Б Моҳе як бор.
 - ☐ В Ҳар рӯз.
7. Чӣ ғизои рӯҳонӣ шуда метавонад? К Х

8. Китоби Муқаддас — Каломи Худо мебошад. Ин китоб аз ҳама муҳимтарин дар дунё ба шумор меравад. Мо чӣ хел ғизои рӯҳӣ гирифта метавонем? (Як ҷавобро қайд кунед)
- ☐ А Ба воситаи хондани китобҳои рӯҳонӣ.
- ☐ Б Ба воситаи хондани Китоби Муқаддас.
- ☐ В Ба воситаи нонхӯрии ҳаррӯза.
9. Мо Китоби Муқаддасро хонда, чӣ гуна ғизо мегирем? Ғ
 Ғ
 Чанд вақт имондор бояд Китоби Муқаддасро хонад? Ҳ
 Ҳ
 10. Оё шумо Китоби Муқаддаси худро доред? Агар надошта бошед, он гоҳ кӯшиш кунед, ки тезтар ин китобро дастрас кунед. Роҷеъ ба ин мӯҳтоҷӣ бо шубон ва ё бо роҳбари гурӯҳатон сӯҳбат кунед. Китоби Муқаддас ба шумо лозим аст, ки ин Китоб К
 Ҳ ва сарчашмаи ғизои ғ мо мебошад.
11. Дар аввал Китоби Муқаддас ба забони русӣ ва ба забони тоҷикӣ навишта шуда набуд, лекин ҳозир тарҷумае мавҷуд аст, ки шумо аз он истифода бурда метавонед. Ҳамаи оятҳои ин китоб аз Китоби Муқаддас гирифта шудаанд. (тарҷумаи синодӣ).
 Чанд вақт ба шумо хондани Китоби Муқаддас лозим аст? Ҳ
 Ҳ
 12. Агар шумо дар рӯҳ афзудан хоҳед, он гоҳ аз ғизои рӯҳонӣ истифода баред. Чӣ барои имондор ғизои рӯҳонӣ шуда метавонад? К М
13. Агар шумо ҳар рӯз Китоби Муқаддасро хонед, ва ба Навиштаҳои он пайравӣ кунед, пас шумо чӣ гуна натиҷаро бояд интизор шавед? (Як ҷавобро қайд кунед).
- ☐ А Заифии рӯҳӣ ё дар душвории заиф будан.
- ☐ Б Гуруснагии рӯҳӣ ва ноқаноатмандӣ.
- ☐ В Афзоиши рӯҳӣ ва қувват.

14. Кадоме аз фарзандони Худо, ки дар расми зерин тасвир ёфтаанд, рӯҳан афзуда истодааст?
- ☐ А Нисо Китоби Муқаддасро меҳонад.
- ☐ Б Анвар телевизор тамошо мекунад.

Акнун дар амал мебинем, ки чӣ хел мо визои рӯҳониро аз хондани Каломи Худо, яъне Китоби Муқаддас ҳосил мекунем.

15. Акнун шумо медонед, ки Китоби Муқаддасро ҳар..... хондан ва омӯхтан лозим аст.
16. Пеш аз марг дар салиб Исои Масеҳ ба пайравони Худ гуфтааст: „*Лекин Пуштибон, яъне Рӯҳулқудс, ки Падар Ёро ба исми ман хоҳад фиристод, ҳама чизро ба шумо таълим хоҳад дод ва ҳар чиро, ки ба шумо гуфтам, ба ёди шумо хоҳад овард*“ (Юҳанно 14:26).
- Барои ба имондорон дар бораи Исои Масеҳ таълим додан кӣ фиристода шуд?
17. Пас, мо барои гирифтани ғизои рӯҳонӣ ба кӣ бояд муроҷиат кунем?
18. Пеш аз хондани Китоби Муқаддас ба шумо аввал дуо кардан лозим аст. Дар дуо аз Падари Осмонӣ хоҳиш кунед, ки шуморо ба воситаи Каломи Худ таълим диҳад. Пеш аз шуруъ кардан ба хондани Китоби Муқаддас чӣ корро бояд кунем?
- ☐ А Дуо барои фаҳмидани Каломи Худо.
- ☐ Б Сӯҳбат бо шубони худ.
- ☐ В Кӯшиш барои муайян кардани он чизе, ки Рӯҳулқудс ба мо таълим медиҳад.
19. Агар шумо ҳангоми хондани Китоби Муқаддас ба худ чунин саволҳо диҳед, муайян карда метавонед, ки Рӯҳулқудс ба шумо чӣ гуфтан мебохад.
- Кадам калимаҳои хондагиамро ман беҳтар мефаҳмам ва чӣ дар онҳо ба дили ман таъсир мерасонад? Шумо ин саволро пеш ё баъд аз пурсидани ёрдам аз Рӯҳулқудс ва хондани порчае аз Китоби Муқаддас медихед?
20. Биёед мисолеро дида мебароем. Фарз кардем, ки шумо аз Инчили Юҳанно сар кардед. Дар Китоби Муқаддас навишта шудааст: „*Ў дар ҷаҳон буд, ва ҷаҳон ба воситаи Ў ба вуҷуд омад, ва ҷаҳон Ёро нашинохт. Ў назди мансубони Худ омад, ва*

мансубонаш Ёро қабул накарданд. Лекин ба онҳое ки Ёро қабул карданд ва ба исми Ё имон оварданд, қудрат дод, ки фарзандони Худо гарданд...” (Юҳанно 1:10–12).

Ин оятро аз ёд кунед. Шумо ба калимаҳои хулосавии дар охири оят буда шинос ҳастед. Онҳо қисми муҳими дарси якуми моро дар бар мегиранд.

Инҳо кадом суҳанҳоянд?

„Ба онҳое, ки Ёро қ к ва ба исми
....., ... дод, ки гарданд“.

21. Ба саволи худ ҷавоб диҳед: Кадам Каломи хондаатонро аз ҳама беҳтар мефаҳмед, ва чӣ дар ин Калом ба дили шумо таъсири саҳт кардааст? Мо гуфта метавонем, ки суҳанҳое, ки дар ин ҷои Китоби Муқаддас хусусан ба мо тааллуқ доранд, суҳаноне мебошанд, ки оид ба имондорон чун фарзандони Худо суҳан меронанд.

„Ба онҳое, ки “.

22. Инчунин ба тағи калимаҳои муҳим хат кашидан ба мо кӯмак мекунад. Бори дигар ба порчаи Китоби Муқаддас, ки дар аввали саҳифа ифода ёфтааст, нигаред.
23. Як бори дигар оятро хонед ва ба зери калимаҳое, ки шумо дар ҷавоб ба саволи гузашта навишта будед, хат кашед, ки бо суҳанҳои „ба о, ки“ сар мешавад ва ба суҳанҳои „ф X“ ба охир мерасад.
24. Ҳангоми хондани Китоби Муқаддас баъзе суҳанҳо дар он ба дили шумо хусусан наздик мешавад. Ҳамин тариқ, Рӯҳулқудс моро ба воситаи Каломи Худо таълим медиҳад. Ин суҳанон ғизои рӯҳии имрӯзаи шумо ба ҳисоб меравад. Яке аз роҳҳои дар хотир нигоҳ доштани гуфтаҳои Рӯҳулқудс ба зери ин калимаҳо бо ручка ва ё қалам х к.....
25. Ин маъно надорад, ки ҳамаи ҷойҳои хондаатонро хат кашед. Лекин агар шумо хондани Китоби Муқаддасро бо дуо сар кунед, он гоҳ аз Рӯҳулқудс хоҳиш кунед, ки ба шумо кӯмак кунад. Ё ба шумо калимаҳои махсус, яъне ғизои рӯҳонӣ, маҳз барои ҳамин рӯз медиҳад. Ҳамин суҳанҳоро шумо бояд хат кашед. Кадам қисми хондаатонро шумо бояд хат кашед?

☐ А Тамоми порчаи хондагиро.

☐ Б Он чизе, ки ба дили шумо таассурот мебахшад.

☐ В Ҳеҷ чизро.

26. Баъд аз он ки дар зери калимаҳо хат мекашед, бори дигар дуо гуфтани шумо лозим мебошад. Дар бораи чӣ бояд баъд аз хондани китоби Муқаддас дуо кард?
- ☐ А Дар бораи калимаҳои, ки Рӯҳулқудс барои таълим ба шумо додааст.
- ☐ Б Дар бораи он чизе, ки шумо дар дигар китобҳо хондед.
- ☐ В Дар бораи он чизе, ки рафиқонатон ба шумо нақл кардаанд.
27. Биёед бори дигар ба мисоли пештар додашуда бармегардем. Мо гуфтем, ки калимаҳои махсус инҳо мебошанд. *„Лекин ба онҳое ки Ёро қабул карданд ва ба исми Ё имон оварданд, қудрат дод, ки фарзандони Худо гарданд“* (Юҳанно 1:12). Агар худи Рӯҳулқудс ин суҳанҳоро ба шумо диҳад, он гоҳ дуои шумо бояд тахминан чунин бошад: „Падари Осмонӣ, шукр ба Ту, ки маро фарзанди Худ кардай. Бо ман бош ва ба ман доимо кӯмак кун, то ки дар итоати Ту бошам. Омин!“ Чӣ хеле ки аз мисоли овардашуда маълум мешавад, дар дуо баъд аз хондани Китоби Муқаддас мо бояд ба Худо барои с, ки Р дар ин рӯз ба мо додааст, шукргузорӣ кунем.
28. Чӣ тарз калимаҳои, ки ба мо Рӯҳулқудс додааст, беҳтар дар хотир нигоҳ медорем? Ба зери онҳо х м
29. Баъд аз он ки китоби Муқаддасро меҳонем ва ба таги калимаҳои муҳим хат мекашем, дар бораи чӣ бояд дуо кунем?
.....
30. Оятеро, ки дар ин дарс аз Китоби Муқаддас аз ёд кардед, такрор кунед. Шумо ин оятро дар саволи аз ҳама аввал меёбед.

Дар хотир дошта
бошед, ки хондани
Китоби Муқаддас ва
дуо якҷоя ба амал
оварда мешаванд.

Биёед худро тафтиш мекунем

1. Чӣ ғизои рӯҳии мо шуда метавонад?
2. Чанд вақт имондорон бояд онро хонанд?
3. Чи тарз калимаҳоеро, ки Рӯҳулқудс дар Китоби Муқаддас ба шумо кушодааст, чудо мекунед?
4. Шумо баъд аз хондани Китоби Муқаддас бояд дар бораи чӣ дуо гӯед?
5. Чӣ тарз мо хондани ҳаррӯзаи Китоби Муқаддасро шурӯ мекунем?
6. Оятеро, ки шумо дар ин дарс аз Китоби Муқаддас аз ёд кардед, нависед.

.....

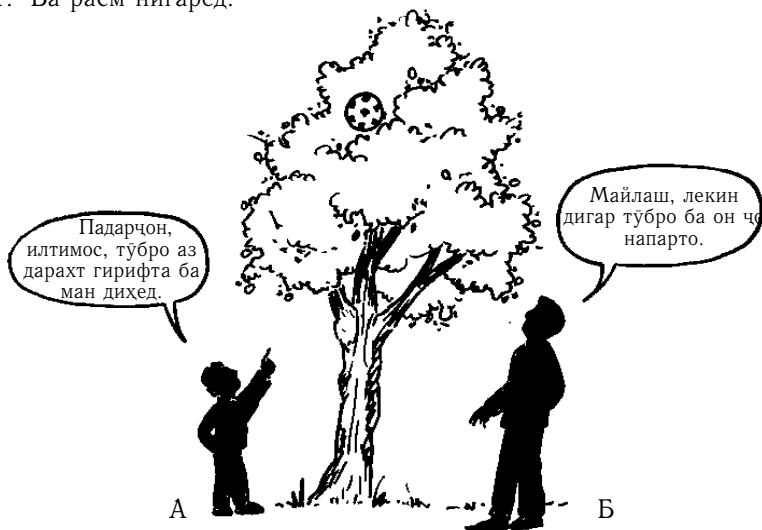
.....

.....

Дарси 8

Тарзи дуохонӣ

1. Ба расм нигаред:

Писар ва падар сӯҳбат карда истодаанд. Дар кадом қисмат (А ё Б) гуфтаҳои падар ифода ёфтааст?

Дар кадом қисмат (А ё Б) гуфтаҳои писар зикр шудааст?

- Муносибат ҳамон вақт пайдо мешавад, ки одамон бо якдигар сӯҳбат кунанд. Писар ва падар сӯҳбат карда истодаанд. Гуфтан мумкин аст, ки онҳо бо якдигар муносибат доранд? (Ҷавоб диҳед „Ҳа“ ё „Не“).
- Муносибат иштироки дучонибаи тарафҳо мебошад. Падар ва писар дар расм чӣ муносибат доранд?
Падар бо писари худ с мекунад, ва писар бо падари худ с мекунад.
- Чӣ тарзе ки падари одаме бо писараш муносибат мекунад, ҳамон тавр низ фарзандони Худо бо Падари Осмониашон

муносибат мекунад. Кадоме аз ин ду қисми дар поён овардашуда муносибати имондоронро бо Падари Осмониашон дар бар мегирад?

А Фарзандони Худо бояд ба Худо м дошта бошанд.

Б Худо Падари Осмонии мо, бо мо м мекунад.

5. Дар дарси гузашта мо дониста будем, ки Китоби Муқаддас — Каломи Худо мебошад. Пас, агар мо хоҳем, то шунавем, ки Худо ба мо чӣ мегӯяд, мо бояд К М хонем.

6. Лекин танҳо хондани Китоби Муқаддас кифоя нест. Ягона хондани Китоби Муқаддас ба муносибат бо Худо ёрӣ намерасонад, чунки муносибат бояд дутарафа бошад. Агар мо муносибат бо Худо доштан хоҳем, он гоҳ мо аз Ӯ бояд хоҳиш кунем, ки бо мо с кунад ва худи мо бояд бо Ӯ сӯҳбат кунем.

7. Фарзандони Худо бояд доимо бо Падари худ дар алоқа бошанд ва бо Ӯ сӯҳбат кунанд. Ин сӯҳбатро Китоби Муқаддас дуо меномад.

Вақте, ки имондор дуо мекунад, кӣ гап мезанад? Х и

Вақте ки имондор Китоби Муқаддасро меҳонад, кӣ гап мезанад?

8. Ба воситаи хондан ва омӯختани кадом китоб Падари Осмонӣ бо мо сӯҳбат мекунад?

9. Дуо — муносибат бо Худо доштан мебошад. Дуо — мисли сӯҳбат бо Ӯ мебошад. Мо метавонем бо Худо озодона ва бо боварӣ сӯҳбат кунем, зеро ки мо фарзандони Ӯ мебошем. Вақте ки мо бо Падари Осмонӣ чунин тарз муносибат мекунем, он гоҳ чунин муносибатро Китоби Муқаддас меномад.

10. Мо бояд чиро эҳсос кунем, вақте ки Худо бо мо сӯҳбат мекунад? (Ду ҷавобро қайд кунед).

☐ А Боварӣ

☐ Б Тарс

☐ В Шубҳа

☐ Г Ошкорӣ

11. Дар ҳар як оилаи хушбахт фарзандон меҳоханд, ки ҳар он чизе, ки онҳоро ба ташвиш меорад, бо падари худ муҳокима кунанд.

Фарзандон боварӣ доранд, ки ҳар он чӣ барои онҳо муҳим аст, барои Ё ҳам шавқовар аст. Инчунин дар муносибат бо Худо низ. Мо дар дуоҳои худ ба Худо дар бораи чӣ арз карда метавонем? (танҳо ҷавоби дурустро қайд кунед).

☐ А Дар бораи ҳамаи чиз дар ҳаёти мо, ҳатто дар бораи чизҳои майда низ.

☐ Б Танҳо дар бораи чизи муҳим.

☐ В Фақат дар бораи эҳтиёҷоти калисой.

12. Дар Китоби Муқаддас гуфта шудааст: „Пайваста дуо гӯед...“ (1 Таслӯникиён 5:17).

Ин оятро дар хотир нигоҳ доред.

13. „Пайваста дуо гӯед“ маънои онро надорад, ки имодорон тамоми рӯз ҳеҷ кор накарда, танҳо дуо гӯяд. Балки ин маънои онро дорад, ки мо бояд ҳар имкониятро истифода бурда, ба Худо дар бораи фикрҳо ва мӯҳтоҷиҳои худ арз кунем. Ин чунин маъно дорад, ки мо дуо карда метавонем:

☐ А Ҳар вақт.

☐ Б Танҳо дар калисо.

☐ В Танҳо дар ҷои танҳоӣ бо зону истода дуо гуфтан.

14. Мо метавонем ҳар вақти шабонарӯз ба Худо дуо гӯем. Лекин барои дуо вақти махсус ҷудо кардан муҳим мебошад. Инчунин дар ин вақт мо бояд Китоби Муқаддасро хонем. Рӯзона чанд бор бояд Китоби Муқаддасро хонем ва дуо кунем?

Ба қадри ҳол

15. Ҳангоми хондани Китоби Муқаддас мо бояд аз ҳамаи фикрҳои зиёдатӣ озод бошем, то ки тамоми диққатамонро ба муносибат бо равона кунем. Акнун мо се намуди гуногуни дуоро муоина мекунем.

1. Дуои хоҳиш.

2. Дуои ҳамду сано ва шукргузорӣ.

3. Дуои иқроршавӣ.

Хоҳиш

16. Якум дуои хоҳишро муоина карда мебароем. Калимаи „хоҳиш“ маънои пурсидан ва талабидан дорад. Масалан, нисбати ягон мӯхтоҷӣ мо аз Худо чизеро хоҳиш мекунем, яъне мепурсем. Вақте ки мо бо чунин дуо дуо карданро шурӯъ мекунем, мо аз Худо чизеро
17. „Пас, агар шумо, ки шарир ҳастед, ба фарзандони худ додани инъомҳои некро медонед, пас Падари шумо, ки дар осмон аст, ба онҳое ки аз ӯ металабанд, чанд маротиба зиёдтар чизҳои некро хоҳад дод“ (Матто 7:11).
Мувофиқи ин дуо Худо ба мо чӣ додан меаҳад?
..... .
Ҳамин тавр ки бошад, пас Худо чизҳои некро ба кӣ медиҳад?
Ба онҳое, ки
Чӣ кор бояд кард, то ки чизҳои некро аз Худо бигирем?
Аз Худо лозим аст.
18. Худо гуфт, ки мо ҳар чӣ бештар аз ӯ хоҳишу талаб кунем. Аз ин хотир бояд бо дуои дуо кард, то ки аз Худо бигирем.
19. Вақте ки мо бо дуо хоҳиш мекунем, аз Худо чизеро.....
20. Аксар вақт дар дуои хоҳиш мо аз Худо дар бораи мӯхтоҷҳои ҳудамон хоҳиш мекунем. Лекин мо метавонем инчунин барои эҳтиёҷоти дигар одамон низ аз Худо хоҳиш кунем. Масалан, мо метавонем аз Худо барои одами бемор, барои саломатиаш хоҳиш кунем, то ки ӯ шифо ёбад. Чунин дуое, ки мо дар он дар бораи мӯхтоҷии дигар одамон дуо мегӯем, номи махсуси худро дорад. Чунин дуоро „дуои шафоатгарӣ“ меноманд. Дуои шафоатгарӣ чунин дуое мебошад, ки имондор барои эҳтиёҷоти хоҳиш мекунад.
21. Ду намуди дуои хоҳишро номбар кунед (ду ҷавобро қайд кунед)
Дуои:
☐ А Эҳтиёҷоти хоси худ.
☐ Б Шукргӯӣ ба Худо.
☐ В Мӯхтоҷии дигар одамон.
☐ Г Иқроршавӣ ба гуноҳҳо.
22. Гӯед, ки номи махсуси дуое ки, мо дар он дар бораи мӯхтоҷии дигар одамон дуо мегӯем, чист? Дуои

23. Дуо — гуфтугӯ бо Худо мебошад. Се намуди гуногуни дуо мавҷуд аст. Дуое ки мо барои мӯҳтоҷии худамон ба Худо муроҷиат мекунем, чӣ ном дорад? Дуои.....
24. Барои хондани Китоби Муқаддас чӣ қадар вақт мо бояд ҷудо кунем? Ба қадри ҳол.....
25. Баъзан чунин ба назар менамояд, ки дуоҳои мо гӯё фақат талаботи доими ягон чиз аз Худо мебошад. Мо ба Ӯ ягон чизро дар иваз надода, бисёр чизро мегирем. Шумо чӣ хел фикр мекунед, оё ин хуб аст, ки аз Ӯ гирему ба ивазаш ҳеҷ чиз надиҳем?.....
- Намуди дуввуми дуо — дуои ҳамду сано ва шукргузорӣ мебошад.

Ҳамду сано ва шукргузорӣ

26. Мо начотро аз Худо мегирем. Инчунин Ӯ ҳар рӯз ба мо чизҳои некро медиҳад. Мо дар ивази ин ба Ӯ чӣ дода метавонем?
- ☐ А Миннатдорӣ самимона.
- ☐ Б Баъзе маслиҳатҳои худро.
- ☐ В Қисми ҳаёти худро.
- ☐ Г Ҳамду сано.
27. Ҳар дафъа мо бояд барои Ӯ ҳамду сано гуфта, барои шукргузорӣ қардан вақт ҷудо кунем. Ин ҳамду сано аз барои бузургӣ, муҳаббат ва садоқатмандии Ӯ мебошад. Мо ба Ӯ аз барои он чизе, ки барои мо қард, ... мегуем.
28. Ба расм нигаред:
Ин зан ба Худо меғӯяд.

29. Китоби Муқаддас мегӯяд: „*Бинобар ин ҳамеша бо василаи Ё қурбони шукронаро ба Худо тақдим менамоем, яъне самараи лабҳоеро, ки ба исми Ё ҳамду сано меҳонанд*“ (Ибриён 13:15).

Кай мо бояд ба Худо мувофиқи ин оят ҳамду сано гӯем?

Мо ба Худованд чиро бояд тақдим кунем?

30. Акнун мо ду намуди дуоро омӯхтем. Онҳоро нависед.

1. Дуои

2. Дуои ва

Севвум навъи дуо — дуои иқроршавӣ мебошад.

Иқроршавӣ

31. Китоби Муқаддас мегӯяд: „*Агар мо гуноҳҳои худро эътироф кунем, Ё амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок намояд*“ (1 Юҳанно 1:9).

Мувофиқи ин оят, ҳангоми содир кардани гуноҳ чӣ кор бояд кард?

Мо бояд ба гуноҳҳои худ и шавем.

32. Ба ин расм нигаред. Дар ин расм як мард ба гуноҳҳои худ дар назди Худо и мешавад ва аз Ё баҳиш мепурсад.

33. Оятҳои Китоби Муқаддас, ки мо ҳозиракак хондем, барои имондороне навишта шудаанд, ки онҳо аллакай Исои Масеҳро чун Худованд ва Начотдихандаи худ қабул кардаанд. Ин гуфтаҳои болоро доништан муҳим аст. Вақте ки имондор гуноҳ мекунад, Ё бояд чӣ кор кунад?

.....

34. Ояти дар саволи № 31 овардашударо як бори дигар хонед. Вақте ки мо гуноҳҳои худро ба Худо эътироф мекунем, Ӯ чӣ кор мекунад?

Ӯ гуноҳҳои моро Масеҳ барои омурзидани гуноҳҳои мо чӣ кор кард?

35. Ба расмҳои дар поён тасвирёфта бо диққат назар кунед. Ҳар як расм намуди дуоеро, ки мо дар ин дарс омӯхта будем, ифода мекунад. Номҳои ҳар як дуоро дар асоси ин расмҳо нависед.

1.
2.
3.

36. Се намуди дуо, ки мо дар ин дарс омӯхтем, кадомҳоянд? Онҳоро нависед.

1.
2.
3.

37. Дуое, ки барои мӯҳтоҷии дигар одамон аст, чӣ ном дорад? Дуои

38. Ояти Китоби Муқаддасро, ки дар ин дарс аз ёд кардед, нависед.
.....
.....

Биёед худро тафтиш мекунем

1. Кадом калимаи махсус маънои гуфтугӯӣ бо Худоро дорад?
2. Муносибати мо бо Худо дутарафа мебошад. Аз як тараф Худо бо мо ба воситаи Каломи сӯхбат мекунад, аз дигар тараф мо бо Ӯ бо худ
3. Дар як рӯз барои бо Худо муносибат кардан чӣ қадар вақт бояд чудо кард?
Ба қадри ҳол маротиба дар як рӯз.
4. Се навъи дуоро, ки мо дар ин дарс омӯхтем, гуфта диҳед.
 1.
 2.
 3.
5. Дар поён ояти дар ин дарс аз Китоби Муқаддас аз ёд кардаатонро нависед.
.....
.....

Дарси 9

Ғалаба бар шайтон

Ҳар як фарзанди Худо
дар ҳаёти руҳонии худ
се душман дорад. Ин
душманон инҳоянд:
1. Шайтон (иблис)
2. Табиати қадими мо
3. Ҷаҳони мо
ихотакарда.

1. Худо Офаридгори ҳамаи чиз мебошад, ва ҳамаи чизҳои неқ аз Ӯ мебарояд. Шайтон душмани Худо мебошад. Барои ҳамин ӯ сарчашмаи:

☐ А Бадӣ

☐ Б Неқӣ мебошад

2. Худованд Исои Масеҳ дар бораи шайтон чунин гуфтааст: „*вай аз ибтидо қотил буд ва дар ростӣ собит намонд, зеро ки дар вай ростӣ нест; вақте ки вай сухани дурӯғ мегӯяд, аз онӣ худро мегӯяд, зеро ки вай дурӯғгӯӣ ва падари дурӯғ аст*“ (Юҳанно 8:44).

Мувофиқи ин оят Исои Масеҳ гуфтааст, ки шайтон ва аст.

3. Биёед, воқеаеро муоина мекунем, ки шайтон — қотил аст. Қотил аз одам чиро мегирад?
4. Лекин шайтон ҳама вақт шавқманди он аст, ки „Ҳаёти нав“-и моро бигирад. Дар боғи Адаи шайтон назди одамони нахустин — Одам ва Ҳавво омад, ва бо фиреб ҳаёти рӯҳии онҳоро кашида гирифт. Шайтон онҳоро ба васваса дучор кард ва онҳо гуноҳ карданд. Мо мебинем, ки шайтон аз аввали офариниши ҷаҳон ва буд.

5. Вақте ки мо Исои Масеҳро дар зиндагии худ қабул мекунем ва ба Ў имон меоварем, он гоҳ мо аз Худо ҳаёти рӯҳонии нав мегирием. Мо фарзанди Худо шуда, бо Ў сӯҳбат карда метавонем. Худо бо мо ба воситаи Каломи Худ сӯҳбат мекунад. Шайтон дигар аз мо ҳаёти рӯҳиамонро гирифта наметавонад. Лекин ӯ ҳамаи корро карда метавонад, то ки мо ба васваса дучор гардему гуноҳ кунем ва ҳаёти масеҳии худро вайрон кунем. Шайтон моро аз кӣ чудо мекунад? Аз

6. Кӣ ҳаёти масеҳии моро бо Худо вайрон кардан меҳаҳад?
.....
7. Шайтон моро ба васваса меандозад. Ў моро доимо ба дарёи гуноҳ тела додан меҳаҳад, ва меҳаҳад, ки мо бар зидди иродаи Худо амал кунем. Шайтон медонад, ки имондори васваса афтода гуноҳ кардагӣ ҳисси наздикии Худоро гум мекунад. Инчунин вай бовариашро, ки Рӯҳулқудс дар ӯ зиндагӣ мекунад, гум мекунад. Вақте ки ба васвасаи шайтон дучор мешавему гуноҳ содир мекунем, дар муносибати дучонибаи мо бо Худо чӣ рӯй медиҳад?
- ☐ А Мо ба Худо наздик мешавем.
- ☐ Б Мо аз Худо дур мешавем.
- ☐ В Ягон тағйирот рӯй намедиҳад.
8. Вақте ки мо ба васваса дучор мешавем, ин маънои онро надорад, ки мо дигар фарзанди Худо нестем. Худо харгиз моро тарк намекунад. Агар писар ё духтари шумо бар зидди шумо муқобилият нишон диҳад, магар вай дигар фарзанди шумо нест?
.....

Бо мо ҳам ҳамин хел аст, яъне, агар мо ба васвасаи шайтон дучор шавему гуноҳ кунем, мо мемонем.

9. Лекин аз барои гуноҳ муносибати мо бо Худо душвор шудан мегирад. Худо муқаддас аст, барои ҳамин гуноҳ бо мурури замон монеаи байни мо ва Ӯ мегардад, лекин ин илоҷ дорад. Китоби Муқаддас мегӯяд: „Агар мо гуноҳҳои худро эътироф кунем, Ӯ амин ва одил аст, ки гуноҳҳои моро биомурзад ва моро аз ҳар ноинсофӣ пок намояд“ (1 Юҳанно 1:9).
Имондори ба васваса дучоршуда ва гуноҳкарда бояд кадом дуои омӯхтаамонро истифода барад? Дуои.....
10. Агар шумо гуноҳ кунед, бояд шумо чӣ кор кунед?
- ☐ А Гузаштaro бояд фаромӯш кунед.
 - ☐ Б Узр пурсидан ва кори худро аз сари нав давом додан.
 - ☐ В Гуноҳҳои худро эътироф кардан ва бахшиш пурсидан.
 - ☐ Г Гуноҳро пинҳон нигоҳ доштан.
 - ☐ Д Ҳеч кор бояд накунем, чунки Худо ба ҳар роҳе ки набошад, гуноҳи моро мебахшад.
11. Вақте ки шумо гуноҳ мекунад, муносибати шумо бо Худо ҳамон вақте барқарор мешавад, ки шумо ба гуноҳҳои худ иқрор мешавед, ва гуноҳхоянро ба Исои Масеҳ кушода, аз Ӯ бахшиш мепурсед. Кай мо бояд ба гуноҳҳои худ иқрор шавем.
- ☐ А Ҳамон рӯз, пеш аз он ки шумо ба хоб меравед.
 - ☐ Б Ҳамон вақте ки гуноҳ карданатонро фаҳмидед.
 - ☐ В Дар рӯзе якшанбе дар калисо.
 - ☐ Г Вақте ки сабукиро ҳис мекунад.
12. Албатта, беҳтар аст, ки ба васваса дучор нашавед ва гуноҳ накунад. Дар Китоби Муқаддас гуфта шудааст: „Пас ба Худо итоат намоед, ба иблис муқобилат кунед, ва ӯ аз мо хоҳад гурехт“ (Яқуб 4:7).
Ин оятро аз ёд кунед ва аз гуноҳ дур бошед.
13. Калимаи „иблис“ боз маънои дорад.
14. Мувофиқи Яқуб 4:7, вақте ки шайтон моро ба васваса дучор карданро кӯшиш мекунад, мо бояд чӣ кор кунем? Мо бояд ба ӯ кунем. Агар мо чунин рафтор кунем, ӯ аз мо
15. Мо дидем, ки шайтон мебошад, чунки ӯ рӯҳии моро гирифтани меҳодад.
16. Исои Масеҳ низ гуфтааст, ки шайтон ба ҳақиқат тоб наовард ва дар вай нест. Бо иборати дигар, мо бояд донем, ки шайтон моро бад мебинад ва аст.

17. Шайтон меҳоҳад, ки моро масҳара кунад ба гуноҳ тела диҳад, чунки ӯ қотил ва дурӯғгӯй аст. Вақте ки ӯ моро ба васваса меандозад, он гоҳ ба сари мо ҳар хел фикрҳои бад меояд. Чумлаҳои зеринро бо диққат хонед ва дар назди ҳар як ҷумлае, ки дурӯғгӯии шайтонро нишон медиҳад, ҳарфи „Д“-ро гузоред.
- ☐ А „Ҳеҷ бадӣ надорад, агар ман инро фақат як бор кунам.“
- ☐ Б „Аз ин ба ҳеҷ касе зараре ҳам намерасад, зеро ки дар бораи ин ҳеҷ кас намедонад“.
- ☐ В „Бехтараш ба Худо итоат кунед“.
- ☐ Г „Ман ин корро карда, пагоҳ ба калисо меравам ва аз барои гуноҳоям бахшиш мепурсам“.
- ☐ Д „Ман бояд ба шайтон муқобилият нишон диҳам.“
18. Аз кӣ дурӯғ бармеояд? Аз.....
19. Чӣ кор бояд кард, вақте ки иблис моро ба васваса дучор месозад?
20. Исо гуфтааст, ки шайтон аз аввал ва..... аст.
21. Биёед, оятро, ки аз ёд карда будед, ба ёд мебиёрем. Пеш аз он ки ба ин савол ҷавоб диҳед, аввал ин оятро такрор кунед (шумо онро дар саволи 12 меёбед).
Пеш аз ҳама чӣ кор бояд кард, ки ба шайтон муқобилият кунем?
Ба Худо кардан лозим.
22. Бисёр одамон ба хатоӣ роҳ медиҳанд. Онҳо ба Худо итоат накарда, кӯшиш мекунанд, ки ба шайтон муқобилият кунанд. Мо бояд аввал худро ба Худо бахшем, ва хоҳиш кунем, ки моро аз Рӯҳулқудс пур кунад. Ана ҳамон вақт метавонем, ки ба шайтон муқобилият нишон диҳем. „Ба Худо итоат кардан“ чӣ маъно дорад?
- ☐ А Ба калисо тааллуқ доштан ва ба он ҷо рафтан.
- ☐ Б Барои иродаи Худоро иҷро кардан омода будан ва ҳаёти худро ба Ӯ бахшидан.
- ☐ В Ба Худо дар бораи нақшаҳои худ маълумот додан.
23. Агар мо хоҳем, ки ба шайтон муқобилият нишон диҳему ба васваса дучор нашавем, мо бояд пеш аз ҳама ба Худо кунем.
24. Қадоме аз одамони зерин ба иблис истодагарӣ карда метавонад?
- ☐ А Касе, ки бо роҳи ҳудаш рафтан меҳоҳад.
- ☐ Б Касе, ки дар вақти зарурӣ ба Худо итоат мекунад
- ☐ В Касе, ки доимо иродаи Худоро иҷро кардан меҳоҳад.

25. Пеш аз ҳама мо бояд чӣ қор кунем, ки ба васвасай шайтон муқобилият кунем? Ба Худо қардан.
26. Итоати мо ба Худо дар чӣ ифода меёбад? Мо ба Ё ва тайёр ҳастем, ки иродаи Ёро
27. Мувофиқи ояти аз ёд қардаи шумо (Яъқуб 4:7) бо шайтон чӣ рӯй медиҳад, агар мо ба ё муқобилият ва ба Худо итоат кунем? Ё
28. Шайтон аз мо мегурезад, зеро ки мо Исои Масеҳро ба ҳаёти худ қабул қардему аз Рӯҳулқудс пур шудем. Исои Масеҳ Худованди мост. Китоби Муқаддас мегӯяд, ки: *„Зеро Ё, ки дар шумост, аз он, ки дар ҷаҳон аст, бузургтар аст“* (1 Юҳанно 4:4).
Дар мо кӣ мавҷуд аст?
☐ А Имондор
☐ Б Исои Масеҳ
☐ В Шайтон
☐ Г Юҳанно
29. Кӣ пурқувваттар аст? Худованд Исои Масеҳ ё шайтон?
.....
30. Хавворӣ Павлус фармудааст: *„Ба сарварону ҳукуматдоронро аз қувваташон маҳрум сохта, гирифтори шармандагӣ қард ва бар онҳо дастболо шуд“* (Қўлассийн 2:15)...
Шайтон қай мағлуб шуд? Вақте ки Исои Масеҳ дар салиб
.....
31. Вақте ки Исои Масеҳ дар салиб вафот қард, бо шайтон ва қувваҳои ё чӣ рӯй дод? Ё шуд.
32. Кӣ шайтонро пурра мағлуб қард?
33. Исои Масеҳ аллақай бар шайтон ғолиб омад! Ё шайтонро бо маргаш дар салиб мағлуб қард. Аз хотире, ки мо фарзандони Худо ҳастем, Исои Масеҳ дар мо бо Рӯҳулқудс зиндагӣ мекунад. Кӣ пурзўртар аст?
☐ А Рӯҳҳои нопок
☐ Б Шайтон
☐ В Мо
34. Хато накунед, ки мо аз шайтон худ аз худ боқувваттар ҳастем. Имондор аз шайтон дида пурзўртар аст, чунки дар онҳое зиндагӣ мекунад, ки Ёро қабул қардаанд.

35. Исои Масеҳро қабул кардани мо сабаби якум мебошад, ки барои он шайтон аз мо мегурезад, агар мо ба ӯ..... кунем.
36. Лекин пеш аз ҳама мо бояд Фақат он гоҳ шумо метавонед ба иблис Ва танҳо он вақт ӯ аз шумо

Мо бояд ба Исои Масеҳ шукур кунем, ки ӯ ба мо ғалабаро бар шайтон ато кардааст. Ва дар хотир дошта бошед, ки шайтон ҳамоно вақт аз шумо мегурезад, ки агар шумо ба Худо итоат кунед ва ба иблис муқобилият кунед.

Биёед хурро тафтиш мекунем

1. Исои Масеҳ рочеъ ба шайтон чӣ гуфтааст? Шайтон аз аввал ва буд.
2. Вақте ки шайтон моро ба васаса меандозад, мо бояд чӣ кор кунем? Аввал мо бояд, ва баъд бояд ба шайтон
3. Агар мо чунин рафтор кунем, бо шайтон чӣ рӯй медиҳад? Вай
4. Чи тарз мо ба Худо итоат мекунем?
5. Кӣ зӯртар аст, шайтон ё Исои Масеҳ?
6. Ояти дар ин дарс аз ёд кардаатонро нависед:
.....
.....

Дарси 10

Ғалаба бар табиати қадим

Дар дасрҳои гузашта мо дар бораи душмани берунии худамон сӯхбат кардем. Дар ин дарс мо ба душмане менигарем, ки ба мо аз дохил ҳучум мекунад.

Табиати қадими шумо

1. Вақте ки ҳавворӣ Павлус дар бораи муборизаи худ бар зидди шайтон ва гуноҳ нақл мекард, ӯ чунин гуфтаҳоро навишта буд: „Зеро он кори неке, ки меҳоҳам, намекунам, лекин кори баде, ки намеҳоҳам, мекунам“ (Румиён 7:19).
Бисёр имондорон айнан ҳамин чизро аз сар гузаронидаанд. Чунин ҳиссиёте бармеояд, ки гӯё карданро бас кардан наметавонанд.
2. Баъзан имондорон гуноҳ содир мекунанд, чунки ин корро шайтон ба амал меорад. Лекин ҳатто вақте ки шайтон ҳудаш васваса накунад ҳам, ба имондор душвор аст, ки аз кори бад даст кашад. Сабабаш дар он аст, ки фарзанди Худо ду табиати дохилӣ дорад. Яқум — табиати қадим. Дуввум — ин „манманиӣ мо“ аст, ки аз вақти ба дунё омадан дар мо мавҷуд аст. Чӣ қадар вақт шумо табиати қадим доред?
☐ А Аз он вақте ки ба Исои Масеҳ имон овардем.
☐ Б Аз вақти таваллуд.
☐ В Аз рӯзи таваллуд аз олами боло.
3. Дар Китоби Муқаддас якчанд ибораҳоро вохӯрдан мумкин аст, ки маънои табиати кӯхнаро доранд. Масалан, ибораҳои „чисм“

- ва „табиати гуноҳ“. Дар ин китоб мо асосан дар бораи „табиати“ гуфта мегузарем.
4. Табиати қадим аз рӯзи таваллуд дар мо вучуд дорад. Дар вақти ба Исои Масеҳ имон овардан таваллуд аз олами боло рӯй медиҳад, яъне таваллуд чун фарзандони Худо. Мо табиати нав мегирем. Мо ба воситаи аз табиати нав мегирем.
 5. Кай мо табиати қадим мегирем? Аз рӯзи
Кай мо табиати нав мегирем? Аз лаҳзаи
 6. Гарчанде мо Исои Масеҳро қабул карда, дорои табиати нав мешавем, табиати қадими худро гум намекунем.
Имондор чанд табиати дохили дорад?
 7. Табиате, ки мо аз рӯзи таваллуди худ аз падару модари заминӣ мегирем, чӣ ном дорад? Табиати
 8. Мо табиати қадимро аз рӯзи таваллуди худ аз падару модари заминӣ мегирем. Лекин дигар табиат ҳам мавҷуд аст, яъне табиати нав, ки ба мо аз вақти ба Исои Масеҳ имон овардан ато мегардад. Аз кай шумо дорои ин табиат ҳастед? Аз вақти
 9. Табиате, ки мо ҳангоми таваллуд аз олами боло мегирем, чӣ ном дорад? Табиати Табиате, ки пеш доштем, чӣ ном дорад? Табиати
Ҳаввори Муқаддас Павлус гуфтааст: *„Дар сураате ки дар бораи Ё шундаед ва дар Ё таълим гирифтаед... Пас рафтори пештараи одами кӯҳнаро, ки дар шаҳавоти дилфиреб фосид мешавад, аз худ дур кунед“* (Эфсӯсийн 4:21–22).
Ин оятро бо диққат хонед ва гӯед, ки табиати қадим нағз аст ё не?
 11. Табиати қадим доимо кӯшиш мекунад, ки иҷро кунад:
 - ☐ А Ҳар чизе, ки ба Худо лозим аст.
 - ☐ Б Ҳар чизе, ки дуруст аст.
 - ☐ В Ҳар чизе, ки ба Худо лозим нест.
 12. Ба ибораи дигар, табиати қадим доимо ба оварда мерасонад.
 13. Кадоме аз ин табиатҳои имондорон: (ҷавоб диҳед қадим ё нав)
 - ☐ А Чунин амал мекунад, ки хоҳишҳои шахсии одам қонеъ гардонида шаванд.
 - ☐ Б Моро ба он бурда мерасонад, ки ба Худо писанд оем

14. Ҳамаи одамони дар расм тасвирёфта имондоранд. Яке аз расмҳо нишон медиҳад, ки табиати қадим чӣ хел амал мекунад, дигаре — табиати нав чӣ гуна аст. Дар зери ҳар расм нависед, ки дар ҳар яки ин ҳолатҳо кадом табиат нақшаро бозида истодааст.
15. Табиати қадим чӣ корхоро ба анҷом мерасонад?

А

Б

- Оё имондор табиати қадими худро идома медиҳад?
16. Фарзанди Худо чанд табиат дорад?
Мо табиати қадимро аз, ва табиати навро аз вақти дорем.
17. Имондор ду табиат дорад. Яке аз табиатҳо моро то ба гуноҳ содир кардан оварда мерасонад, дигаре моро ба Худо маъқул мекунад. Натиҷаи ин чӣ шуда метавонад? (як ҷавобро қайд кунед).
- ☐ А Муборизаи ботинии одам.
- ☐ Б Ҳаёти ороми рӯхонӣ бе ягон душворӣ.
- ☐ В Табиати нав доимо роҳбалад аст ва мо гуноҳ намекунем.
18. Ҳамин тарик, мо бояд на фақат бар зидди шайтон муқобилият кунем, балки бар зидди душмани дохилии худ ҳам бояд мубориза барем.
- Ин душмани дуввум мебошад.

19. Мо набояд ба табиати қадим таслим шавем, гарчанде ки ӯ моро ба дарёи гуноҳ тела медихад. Аз олами боло таваллуд шуда, мо табиати навро мегирем, ки ин табиати худӣ Исои Масеҳ мебошад. Ин табиат ном дорад.
20. Табиати нав аз он кист? Ин табиат аз он аст.
21. Табиати қадим кӯшиш мекунад, ки мо кунем. Табиат нав баҳри он мекӯшад, ки мо кори ба Худо маъқулро иҷро кунем, зеро ки ин табиати мебошад.
22. Китобе, ки мо аз рӯи он дарс мехонем „Ҳаёти пурфайз“ ном дорад. Ба муқоваи ин китоб нигаред. Ин китоб чӣ гуна сарлавҳа дорад? Ҳаёти дар
23. Табиати нав чист? Ин табиати дар мо аст.
24. Китоби Муқаддас мегӯяд: *„Ва акнун на ман зиндагӣ мекунам, балки Масеҳ дар ман зиндагӣ мекунад“* (Ғалотиён 2:20). Худо ба мо ҳаёт ва табиати Исои Масеҳро ато кард. Ҳузури ӯ маккорӣ ва худсарии табиати кӯҳнаи моро мағлуб мекунад. Вақте ки васваса бузург мешавад, ё гуноҳ мекунем, мо чӣ кор бояд кунем?
 - ☐ А Дар ҳаёти нави худ ноумед шавем.
 - ☐ Б Ба Исои Масеҳ имон орем, ки табиати ӯ дар ҳаёти мо ғалаба кунад.
 - ☐ В Ба тарзи ҳаёти кӯҳна, ки то имон овардан дар мо буд, баргардем.
25. Табиате, ки дар ботини мо аст, чӣ гуна аст? Ин табиати аст.
26. Фарз кардем, ки шумо дар ғазаб ҳастеду ғазабатонро бартараф карда наметавонед, гарчанде медонед, ки бояд тоқат кунед. Шумо бояд табиати Исои Масеҳро дошта бошед, зеро ки ӯ ҳамеша пурсабр буд. Ба шумо лозим аст, ки аз Худо хоҳиш кунед, то ӯ табиати дар шумо зоҳир кунад.
27. Шумо, ҳамчун фарзандони Худо, бояд дигаронро дӯст доред. Ва агар шумо зоҳир кунед, ки дӯст доштани дигар кас ба шумо душвор аст, он гоҳ шумо бояд ба хотир оред, ки Исои Масеҳ ӯро дӯст медорад. Шумо бояд илтимос кунед, ки дар ҳаёти шумо зоҳир шавад.
28. Ҳавворӣ Павлус аз таҷрибаи худ медонад, ки ин дуруст аст. Ана барои чӣ ӯ навиштааст: *„Ва акнун на ман зиндагӣ мекунам, балки Масеҳ дар ман зиндагӣ мекунад“* (Ғалотиён 2:20). Дар Павлус кӣ ҳузур дошт?

Исои Масеҳ инчунин дар ҳар яки мо зиндагӣ мекунад. Барои ҳамин мо бояд ҳаёт ва табиати Ўро қабул кунем, то ки Ў дар мо сокин гардад.

29. Ояти зеринро аз ёд кунед. „*Ва акнун на ман зиндагӣ мекунам, балки Масеҳ дар ман зиндагӣ мекунад*“ (Ғалотиён 2:20).

Қойҳои холиро пур кунед, то ки ин оят дар хотири шумо нақш бандад.

Ва акнун на ман, балки дар ман (..... :).

30. Кадоме аз ин одамони тасвирёфта ба Исо имконият медиҳад, ки дар ҳаёти ӯ зоҳир гардад. (як ҷавобро қайд кунед)

31. Табиати наведе, ки барои таври ба Худо писанд зиндагӣ карданро кӯшиш мекунад, табиати мебошад.

32. Чӣ гуна ба Худо писанд омадан мумкин аст, ва чӣ тарз бояд табиати қадимира мағлӯб кард?

☐ А Агар ҳамаи он чизеро, ки дар қуввати мо ҳаст, иҷро кунем ва ин ба мо мадад расонида натавонад, он гоҳ барои кӯмак ба Худо муроҷиат кунем.

☐ Б Ба ҳисоб гирифтани ҳамаи қуввае, ки Исои Масеҳ ба мо дод ва инчунин қувваи табиати одамай барои ғалаба кардан бар гуноҳ.

- ☐ В Аз худи аввал ба ҷои он ки танҳо ба қувваи худ така кунем, мо бояд дуо гуем, ба Исои Масеҳ имон оварем. Ба табиати Ў имконият диҳем, ки дар мо зоҳир гардад.
33. То чӣ андоза мо ба Исои Масеҳ имон оварда метавонем?
- ☐ А Фақат дар он лаҳзае, ки мо ба ягон чиз мӯҳтоҷӣ дорем.
- ☐ Б Пурра ба Ў имон овардан.
- ☐ В Ҳам ба Масеҳ ва ҳам ба худ бовар доштан.
34. Оятеро, ки шумо дар ин дарс аз ёд карда будед, такрор кунед. Шумо онро дар саволи 29 меёбед.

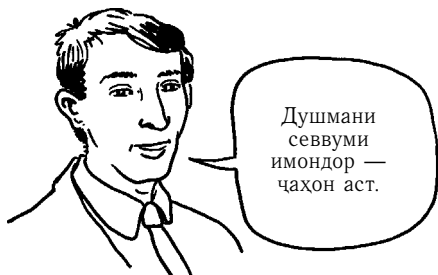
Ба Исои Масеҳ ва ба ҳаёти Ў дар шумо пурра имон оваред. Танҳо ҳамон вақт шумо бар табиати кӯҳнаи худ ғалаба мекунед.

Биёед хурро тафтиш мекунем

1. Имондор чанд табиат дорад?
2. Ин табиатҳо кадомҳоянд?
3. Кай мо дорои табиати яқум шудаем?
4. Кай мо дорои табиати дигар шудаем?
5. Кадам табиат ба мо имконият медиҳад хоҳишҳои гунохлудро, ки аз табиати қадим бармеояд, мағлуб кунем?
6. Ояти дар ин дарс аз ёд кардаатонро нависед:
-
-
-

Дарси 11

Ғалаба бар ҷаҳон

1. Исои Масеҳ бори дигар дар бораи пайравони худ гуфтааст: „...
онҳо аз ҷаҳон нестанд, чунки ман низ аз ҷаҳон нестам“
(Юҳанно 17:14).

Исои Масеҳ дар тахти калимаи „ҷаҳон“ он чизеро дар назар
дорад, ки бар зидди Худо аст. Онҳо кистанд, ва дар маънои ин
суханҳо кӣ ба ин ҷаҳон дахл надорад? Фарзандони

2. Дар ояти Китоби Муқаддас Юҳанно 17:14, ки дар боло оварда
шудааст, калимаи „ҷаҳон“ мавҷуд аст. Ин калима чӣ маъно
дорад? Ҳамаи чизе, ки..... амал
мекунад.

3. Вақте ки Исои Масеҳ ба пайравони Худ мегуфт, ки онҳо қисми
ҷаҳон нестанд, Ӯ онро дар назар дошт, ки онҳо қисми он чизе
нестанд, ки бар зидди Худо аст.
Ҳамин тариқ, шумо пайравони Исои Масеҳ ва фарзандони Ӯ
буда, бар Худо амал намекунад. Бо ибораи дигар,
қисми намебошед.

4. Китоби Муқаддас мегӯяд: „*Мо медонем, ки мо аз Худо
ҳастем, вале тамоми ҷаҳон дар зери ҳукумати иблис аст*“
(1 Юҳанно 5:19).

Агар тамоми ҷаҳон дар зери ҳукумати иблис бошад, он гоҳ кӣ
корҳои ҷаҳонро рохбарӣ мекунад?

- ☐ А Одамон
- ☐ Б Ҳизбҳои сиёсӣ
- ☐ В Шайтон
5. Ба онҳое ки Исои Масеҳро қабул кардаанд, дар Китоби Муқаддас чунин гуфта шудааст: „*Ҷаҳонро дӯст надоред, на он чиро, ки дар ҷаҳон аст...*“ (1 Юҳанно 2:15).
Гарчанде ки фарзандони Худо дар ин ҷаҳон зиндагӣ мекунанд, бояд ин , ки бар амал мекунанд, дӯст надоранд. Ин ояти дар боло ифодашудаи Китоби Муқаддас маҳз барои ҳамин аст, ки имондор ин ҷаҳонро тарк кунанд.
6. Ин оятро аз ёд кунед: (1 Юҳанно 2:15)...
Ҷойҳои холиро ҳамчун ёрӣ барои дар хотир нигоҳ доштан истифода баред. , на он чиро, ки дар (1 Юҳанно 2:15).
7. Он одамҳое, ки ба ҷаҳон тааллуқ надоранд, киҳо мебошанд?
.....
8. Метавон гуфт, ки касоне ки фарзандони Худо нестанд, дар зери таъсири қувваи қарор доранд. Муносибат ва тарзи зиндагии онҳо ба вобаста аст.
9. Шайтон ин ҷаҳонро тахти назорати худ гирифтааст. Оё касоне, ки ба ин ҷаҳон тааллуқ доранд, ба манфиати фарзандони Худо ё бар зидди онҳо амал мекунанд?
10. Исои Масеҳ дар дуо ба Падараш гуфтааст:
„Ман Каломи Туро ба онҳо супурдам, ва ҷаҳон аз онҳо нафрат кард, чунки онҳо аз ҷаҳон нестанд, чунон ки Ман низ аз ҷаҳон нестам“ (Юҳанно 17:14).
Мувофиқи ин гуфтаҳои Масеҳ бо боварӣ гуфтан мумкин аст, ки доимо одамоне ёфт мешаванд, ки моро аз барои имонамон ба Исои Масеҳ масҳара ва танқид мекунанд. Ҳатто аъзоёни оилаи мо ҳам зидди мо ҳастанд. Аз тарафи касоне, ки ба ин ҷаҳон тааллуқ доранд, чӣ гуна муносибатро нисбати мо интизор шудан мумкин аст?
- ☐ А Онҳо моро таъриф мекунанд.
- ☐ Б Онҳо аз паси мо поида мегарданд.
- ☐ В Онҳо моро дӯст медоранд.
11. Таъқибот метавонад бо шаклҳои гуногун зоҳир гардад. Баъзан ин ҳамту суҳанони ганда ва масҳаракунӣ мебошад. Баъзан дар шакли тарсондан ва ё қувваи зӯриро истифода бурдан сурат

мегирад. Лекин дар баъзе мавридҳо таъкибот метавонад моро ба зиндон ва ё ба марг оварад. Кадоме аз ин расмҳо намунаи таъкиботро нишон медиҳад.

A
 B
 B

12. Исои Масех гуфтааст: „*Хушо таъкибшудагон дар роҳи адолат, зеро ки Малакути осмон аз они онҳост*“ (Матто 5:10).

Инчунин Ў гуфтааст: „*Агар ҷаҳон аз шумо нафрат кунад, бидонед, ки пеш аз шумо аз Ман нафрат кардааст*“ (Юханно 15:18).

Агар одамони ин ҷаҳон ба шумо нохушиҳоро оранд, онҳоро боис гарданд, кадом ақида бояд шуморо рӯҳбаланд кунад?

- ☐ A „Падару модари ман ҳуқуқ надоранд, ки бо ман чунин тарз муносибат кунанд“.
- ☐ B „Исоро ҳам таъкиб мекарданд ва аз Ў ҳам нафрат доштанд.“
- ☐ B „Агар ин боз идома ёфтан гирад, ман аз имонам рӯ мегардонам“.
13. Кадом муносибатҳоро шумо метавонед аз тарафи одамони ин ҷаҳон интизор бошед? Онҳо имондоронро
14. Кӣ корҳои ҷаҳонро роҳбарӣ мекунад?
- Кӣ ба ин ҷаҳон тааллуқ надорад?

15. Исои Масеҳ ба таъкибот тоб овард. Аз ин хулоса бароварда ва инро доништа, мо дар имон қавӣ мешавем. Мо медонем, ки Ё қодир аст ба мо кӯмак кунад. Китоби Муқаддас мегӯяд, ки ин ҷаҳон хонаи ҳақиқии мо намебошад. Таъкиботҳо бо мурури замон қатъ мегарданд.

Хавворӣ Павлус навиштааст: „*Лекин истиқоматгоҳи мо акнун дар осмон аст*“ (Филиппиён 3:20).

Холо мо дар ин ҷаҳон зиндагӣ мекунем, лекин рӯзе меояд, ки мо абадан дар хонаи ҳақиқии худ умр ба сар мебарем. Мувофиқи суханони хаввори муқаддас Павлус, ин хона дар ҷойгир аст.

16. Гарчанде моро дар рӯи замин таъкиб мекунанд, бояд фаромӯш накунем, ки Худо барои мо дар истиқоматгоҳ дорад.
17. Гарчанде ҷаҳон аз Худо нафрат дорад, Китоби Муқаддас мегӯяд: „*Зеро Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худо ро дод, то ҳар кӣ ба Ё имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад*“ (Юҳанно 3:16).

Мувофиқи ин оят Худо киро дӯст медорад?

- ☐ А Ҳамаи касонеро, ки дар ҷаҳон зиндагӣ доранд.
- ☐ Б Фақат онҳоро, ки ба оилаи Ё тааллуқ доранд.
- ☐ В Фақат онҳоро, ки аллакай дар осмон ҳастанд.

18. Бале, ин ҳақ аст! Худо ҳамаи одамони ҷаҳонро дӯст медорад. Ба ин нигоҳ накарда, ки онҳо Исои Масеҳро таъкиб мекарданд ва бад медиданд, Ё онҳоро дӯст медошт. Худо одамони рӯи заминро дӯст медорад. Аз ин хотир, Ё меҳодад, ки одамоне аз қудрати ва аз озод кунад.

19. Агар Худо ҳар як касро дӯст дорад, он гоҳ мо бояд чӣ кор кунем? Вазифаи мо аз чӣ иборат аст? (Як ҷавобро қайд кунед).
Мо бояд:

- ☐ А Ба назди одамони ин ҷаҳон равем, ва муҳаббати Худоро ба онҳо нишон диҳем.
- ☐ Б Фақат имондорони ҳақиқиро дӯст дорему танҳо бо онҳо сӯҳбат кунем. Ба одамони боқимондаи ин ҷаҳон аҳамият надиҳем.
- ☐ В Ба мубориза бар зидди онҳое, ки моро аз барои имонамон ба Исои Масеҳ таъкиб мекунанд, бархезем.

20. Мо барои он даъват шудаем, ки дар ҳақиқат муҳаббати Худоро ба одамони ҷаҳон нишон диҳем. Хонаи ҳақиқии мо дар кучо аст?.....
Сарфи назар аз ин, мо бояд муҳаббати Худоро ба одамоне, ки дар зиндагӣ мекунанд, нишон диҳем.
21. Ҷои якуме, ки дар он мо бояд муҳаббати Худоро зоҳир кунем, хонаи мо мебошад. Масалан, дар ояти зерин ҳавворӣ Павлус ба заноне, ки шавҳаронашон ба ин ҷаҳон тааллуқ доранд Исои Масеҳро қабул накардаанд, муроҷиат карда мегӯяд: *„Ҳамчунин шумо, эй занон, ба шавҳарони худ итоат намоед, то ки, агар баъзе аз онҳо мутеи калом набошанд, ба воситаи рафтори занон ба калом тобеъ гарданд“* (1Петрус 3:1).
Ба занҳо лозим мешавад, ки муҳаббати Худоро ба шавҳаронашон нишон диҳанд, на танҳо бо сухан, балки бо худашон.
22. Аз одамони ин ҷаҳон чиро интизор шудан мумкин аст?
.....
Ба ин нигоҳ накарда, мо бояд ба онҳо муҳаббати Худоро бо
..... ва суханони худ нишон диҳем.
23. Ҳавворӣ Петрус ба заноне, ки шавҳаронашон Исои Масеҳро қабул накардаанд, муроҷиат кардааст. Акнун, биёед мебинем, ки ҳавворӣ Павлус оиди муносибати дучониба бар оила чӣ мегӯяд:
1. *„Ҳамин тавр бояд шавҳарон занони худро мисли ҷисми худ дӯстдоранд: он ки зани худро дӯст медошта бошад, худро дӯст медорад... Зеро ки ҳеҷ кас ҳаргиз ҷисми худро бад намебинад, балки онро гизо медиҳад ва гарм мекунад“* (Эфсӯсийн 5:28–29).
Шавҳарони имондор чӣ гуна бо занҳои худ муносибат кунанд? Онҳо бояд
 2. *„Эй фарзандон, ба падару модари худ дар Худованд итоат намоед...“* (Эфсӯсийн 6:1).
Фарзандони имондор бояд чӣ кор кунанд? Онҳо бояд ба худ кунанд.
 3. Ҳавворӣ Павлус ба падару модар мегӯяд: *„Ва шумо, эй падарон, фарзандони худро ба ҳашм наоваред, балки онҳоро дар таълим ва насиҳати Худованд тарбия кунед“* (Эфсӯсийн 6:4).

Падару модар фарзандони худро чӣ гуна бояд таълим диҳанд? Дар т ва н Худованд.

24. Ҳамаи фарзандони Худо муҳаббаташонро бояд бо р..... худ нишон диҳанд.
25. Рафтор дар кор ҳам муҳим аст. Ҳавворӣ Павлус ба коргарон чунин насиҳат навиштааст: *„Эй ғуломон, ба огоёни башари худ бо тарсу ларз ва бо соддадилӣ, мисли он ки ба Масеҳ бошад, итоат намоед... Ғайратмандона хизмат кунед, мисли он ки ба Масеҳ бошад, на ба одамон“* (Эфсӯсиён 6:5,7).
Кори Худоро иҷро намуда, мо ба кӣ дар ҳақиқат хизмат мекунем?
На ба роҳбарони заминӣ, балки ба
26. Ҳавворӣ Павлус ба роҳбарон муроҷиат намуда, мегӯяд: *„Ва шумо, эй огоён, бо онҳо низ ҳамин тавр рафтор кунед, ва аз таҳдид даст кашед, ва бидонед, ки бар сари шумо ҳам дар осмон Огое ҳаст...“* (Эфсӯсиён 6:9).
Агар шумо роҳбар бошед, бояд чӣ гуна ба коргарон муносибат кунед? (Ҳамаи ҷавобҳои дурустро қайд кунед).
- ☐ А Бо ҳақиқат.
- ☐ Б Бо талаботҳои қатъӣ.
- ☐ В Бо пурсабрӣ.
27. Кадоме аз мисолҳои зерин муҳаббати Худоро нисбати одамон тасвир мекунад? (Ҳамаи ҷавобҳои дурустро қайд кунед).
- ☐ А „Модарчон, ман ба ту дар шустани зарфҳо кӯмак мекунам.“
- ☐ Б „Ҳарчанд занам монда шуда бошад ҳам, ўро маҷбур мекунам, ки тамоми кори хонаро кунад.“
- ☐ В „Шавҳарам маро масҳара мекунад, чунки ман имондор ҳастам, лекин ман аз ў ҳафа намешавам, гарчанде ки ў бо ман ҷанҷол мекунад.“
- ☐ Г „Мо бояд ба ин зани бемор хӯрок барем.“
- ☐ Д „Чӣ хеле ки набошад, ман бояд дар ин бозӣ ғалаба кунам.“
- ☐ Е „Роҳбар имрӯз тамоман намеояд, метавонем роҳат кунем.“
- ☐ Ж „Коргарон шарафмандона кор кардаанд, онҳоро барвақттар аз кор ҷавоб додан мумкин аст.“
28. Фарқ надорад, ки шумо дар кор ҳастед ва ё дар хона, ё дар давутози адо кардани ягон вазифа, шумо бояд хатман муҳаббати Худоро ба сухани хуб ва ё бо ба одамони дар атрофатон буда нишон диҳед.

29. Ба ин нигоҳ накарда, шумо кӯшиш кунед, ки муҳаббати Худоро нишон диҳед, лекин одамоне ёфт мешаванд, ки шуморо аз барои хизмататон ба Масеҳ
Гӯед, ки хонаи ҳақиқии шумо дар кучост?
30. Ҳаввори муқаддас Юҳанно мегӯяд: „Зеро ҳар чи дар ҷаҳон аст: *шаҳвати ҷисм, ҳаваси ҷашмон ва гурури зиндагонӣ — аз Падар нест, балки аз ин ҷаҳон аст*“ (1 Юҳанно2:16).
Дар ин ҷо ӯ ҳамаи чизро, ки ҷаҳон таклиф мекунад, номбар мекунад. „...*шаҳвати ҷисм, ҳаваси ҷашмон ва гурури зиндагонӣ — аз Падар нест, балки аз ин ҷаҳон аст*“ (1 Юҳанно2:16).
Юҳанно бори дигар бо ин гуфтани аст, ки кори ҷаҳонро
..... рохбарӣ мекунад.
31. Ҳамаи ин метавонад барои фарзандони Худо васвасаи калон бошад. Лекин мувофиқи дарси 9-ум, вақте ки мо ба васваса дучор мешавем, мо бояд ба Худо , ба шайтон
..... ва ӯ аз мо
32. Оятеро, ки дар ин дарс аз ёд карда будед, такрор кунед.
33. Ба ҷои ин ҷаҳонро дӯст доштан, мо бояд Он Касеро дӯст дорем, ки моро аз таъсири қувваи ҷаҳон ва шайтон озод кард ва ба мо ба воситаи марғи Худ дар салиб ғалабаро бар онҳо (ҷаҳон ва шайтон) ато кард. Бо ибораи дигар, мо бояд дӯст дорем.

Биёед хурро тафтиш мекунем

1. Кӣ корҳои ҷаҳонро рохбарӣ мекунад?
2. Онҳое, ки ба ин ҷаҳон тааллуқ надоранд, кӣҳо мебошанд?
3. Хонаи ҳақиқии имондорон дар кучо ҷойгир аст?
4. Чӣ гуна муносибатро мо нисбати худ ва нисбати имондорон аз ин ҷаҳон интизор ҳастем?
5. Мо муҳаббати Худоро ба одамони ин ҷаҳон хел нишон медиҳем?
6. Кадоме аз ин имондорон ба воситаи рафтори худ муҳаббати Худоро нишон медиҳанд? (Ҷавобатонро қайд кунед):
☐ А Касе, ки ҳақ ва бо вичдон кор мекунад.
☐ Б Касе, ки ба зани худ хиёнат мекунад.

- ☐ В Падару модаре, ки фарзандони худро дар роҳи ҳақ тарбият мекунад.
- ☐ Г Зане, ки аз шавҳари худ доимо шикоят мекунад.
- ☐ Д Донишчӯе, ки дар имтиҳон рӯбардор мекунад.
- ☐ Е Одаме, ки тайёр аст ба дигар имондорон дар душвориҳо кӯмак кунад.

7. Оятеро, ки дар ин дарс аз ёд карда будед, нависед:

.....

.....

.....

Дарси 12

Хушхабарро мавъиза кун

1. Дар дарси гузашта мо дидем, ки чӣ хел муҳим аст, ки имондорон муҳаббати Худоро ба атрофиён бо худ нишон медиҳанд.
2. Мо ҳам инчунин дар бораи Исои Масеҳ бояд нақл кунем. Ў ба мо фармудааст, ки Хушхабарро дар бораи бахшидани гуноҳҳо ба дигарон бурда расонем.
Агар Исои Масеҳ Худованди мо бошад, вақте ки Ў амр мекунад, он гоҳ мо чӣ кор бояд кунем? Мо бояд ба Худо.....
.....
3. Яке аз амрҳои охирине, ки Исои Масеҳ ба шогирдони Худ дода буд, чунин аст: „*Ба тамоми олам биравед ва Инҷилро ба ҳамаи маҳлуқот мавъиза кунед*“ (Маркӯс 16:15).
Мувофиқи ин оят мо бояд чӣ кор кунем?
☐ А Начот гирему онро аз дигарон пинҳон нигоҳ дорем.
☐ Б Ба ҳамаи одамон дар бораи бахшиш хабар расондан.
☐ В Танҳо ба одамони хуб мавъиза кардан, на ба одамоне, ки имондоронро таъкиб мекунанд.

4. Ба кӣ мо омурзиши гуноҳхоро ба воситаи Исои Масеҳ нақл кунем? Мо бояд дар бораи ин ба одамон нақл кунем.

Дар қафои китоби дарсӣ рӯйхати китобҳои махсус ҳаст. Ў ба шумо кӯмак, мекунад, ки дар бораи бахшиши Худо ба одамон нақл кунед.

Барои иҷро кардани қисми боқимондаи дарс ба шумо буклети тайёр лозим мешавад.

Худо тӯро дӯст медорад (Расми 1)

5. Ба расми якум бо диққат нигоҳ кунед. Дар қисми поёни ин расм суҳанҳо аз Китоби Муқаддас оварда шудаанд. Ин оят ба расми тасвирёфта мувофиқат мекунад. (Оят дар болои муқоваи буклет низ мавҷуд аст).
Чӣ гуна оят аст?
Ин оятро аз Китоби Муқаддас ёбед ва онро хонед: „Зеро Худо ҷаҳонро ҷунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худои дод, то ҳар ки ба Ў имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад“ (Юҳанно 3:16). Мувофиқи Юҳанно 3:16, Худо киро дӯст дошт?
6. Дар ин оят „ҷаҳон“ маънои ҳамаи одамони дар ин замин зиндагӣ кардаистодаро дар назар дорад, на ин ки фақат имондоронро. Аз ин хулоса бароварда, Худо нисбати онҳое, ки фарзанди Ў нагардидаанд, чиро хис мекунад? Худо онҳоро дӯст медорад ва ё аз онҳо нафрат дорад?
7. Мо хушбахт ҳастем, медонем, ки Ў моро дӯст медорад. Мо аз муносибати нав бо Ў хурсанд ҳастем, мисли Падари худ. Акнун мо метавонем ки ба рафиқон ва ҳамсоягон дар бораи он нақл кунем, ки Худо онҳоро медорад ва онҳо метавонанд, ки Худо гарданд.
8. Ҳар кас бояд дар бораи ин донад. Шумо метавонед ин буклетро истифода бурда, ба дигарон дар бораи муҳаббати Худо нақл кунед. Ба онҳо расми якумро нишон диҳед, ва порчаеро аз Юҳанно 3:16, ки дар муқоваи буклет аст, хонед. Ба онҳо фаҳмонед, ки Китоби Муқаддас мегӯяд, ки Худо ҷаҳонро
Ин чунин маъно дорад, ки Худо онҳоро

Гуноҳхоятон шуморо аз Худо ҷудо мекунад (Расми 2)

9. Акнун ба расми дуввум нигаред. Ояти нишон додаи Китоби Муқаддасро, ки дар ин расм ифода ёфтааст, хонед.
(Ин оят дар муқоваи буклет ифода ёфтааст). Кадом ояти Китоби Муқаддас ба ин расм тааллуқ дорад?
10. Оё одами дар расм тасвир ёфта Худоро дастрас мекунад? („Ҳа“ ва ё „Не“).....
Барои чӣ? Чунки гуноҳ дар байни онҳо шуд. Ҳамин тариқ, оё одам муҳаббати Худоро ҳис карда метавонад, вақте ки ӯ аз Худо дур ва ғарқоби гуноҳ аст? („Ҳа“ ва ё „Не“)
.....
11. Шумо расми дуввумро низ бо чунин тарз истифода бурда метавонед. Ба рафиқатон оятро, ки ба расми дуввум мувофиқат мекунад, хонед. Ба ӯ гӯед, ки ӯ муҳаббати Худоро ҳис карда наметавонад, гарчанде ки Худо ӯро дӯст медорад. Одам ин муҳаббатро ҳис карда наметавонад, чунки
байни ӯ ва Худо овард.
12. Ба рафиқатон хотиррасон кунед, ки расми 1-ум ва ояти Китоби Муқаддас Юҳанно 3:16 дар бораи он мегӯяд, ки Худо моро
Ҳамту ба рафиқатон гӯед, ки Худо туро
Баъд ба расми 2-вум баргашта ояти Ишаъё 59:2-ро ба ӯ гӯед:
„Балки гуноҳҳои шумо дар миёни шумо ва Худои шумо ҷудой андохтааст, ва хатоҳои шумо рӯи ӯро аз шумо пӯшидааст, то ки нашнавад“ (Ишаъё 59:2).
Ин расм нишон медиҳад, ки мо муҳаббати Худоро эҳсос карда наметавонем, чунки миёни мо ва
ҷудой андохтааст...”

Исои Масеҳ мург, то ки монеаро вайрон кунад (Расми 3)

13. Ҳамин ки гуноҳ дар миёни Худо ва одамон ҷудой андохт, ба мо албатта касе лозим мешавад, ки моро ба назди Худо барад. Ба расми севвуми буклетатон нигаред: *„Зеро, касе ки ҳаётро*

дӯст медорад ва меҳоҳад рӯзҳои нек бинад, бигзор забонаширо аз бадӣ нигоҳ дорад, ва лабҳояширо аз гуфтори макромез“ (1 Петрус 3:10).

1. Кӣ аз барои гуноҳҳои мо мурд?
2. Ў барои чӣ мурд?
14. Ҳамин тавр, Исои Масеҳ ин масъаларо ҳал карда метавонад. Масеҳ чӣ кор кард, то ки мо ба назди Худо оем? Ў
15. Расми севвумро ба рафикатон нишон диҳеду ояти 1 Петрус 3:18-ро хонед: *„Чунки Масеҳ низ барои он ки моро сӯи Худо оварад, як бор барои гуноҳҳои мо уқубат кашид, яъне одил барои золимон ба ҳасби қисм қишта шуд, аммо ба ҳасби рӯҳ зинда гардид“ (1 Петрус 3:18).*
Ва ба рафикатон гӯед: „Чӣ хеле ки ин расм нишон медиҳад, ҳамоно хел Исои Масеҳ аз барои ту то ки туро
16. Акнун шумо метавонед ин буклетро истифода бурда, содда ва фаҳмо ба рафиконатон дар бораи бахшиши Исои Масеҳ фаҳмонед. Барои санчиш ҷойҳои холиро пур кунед, то ки ҷи гуна истифода бурдани буклет такрор шавад. Буклетро барои ёрӣ истифода баред.
 1. Расми якумро нишон диҳед ва Юҳанно 3:16-ро баргашта хонед. Баъд гӯед: „Дӯстам, ин оят дар бораи он меғӯяд, ки Худо туро“
 2. Сонӣ, расми 2-юмро ба ӯ хонеду гӯед: „*Лекин ту миёни ту ва ҷудой андохтанд*“ (Ишаъё 59:2).
 3. Расми 3-юмро ба ӯ нишон диҳеду 1 Петрус 3:18-ро хонед. Сипас ба ӯ гӯед: „Хушхабар“ аз он иборат аст, ки Исои Масеҳ аз барои ту, то ки

Шумо фарзанди Худо шуда метавонед (Расми 4)

17. Ба сурати охирини буклет нигоҳ кунед ва Юҳанно 1:12-ро дар муқова хонед. Баъзе одамон мувофиқи ин оят чӣ кор карданд? Исои Масеҳро ба Ў Вақте ки онҳо инро иҷро карданд, онҳо шуданд.

18. Агар рафиқ ва ё дугонаи шумо ба Исои Масеҳ имон оварда, Ёро қабул кунад, он гоҳ кӣ мешаванд?
19. Агар рафиқи шумо фарзанди Худо шудан хоҳад, ӯ бояд чӣ кор кунад? Исои Масеҳро ва ба Ё
20. Баъд аз он ки шумо ба рафиқонатон Юҳанно 1:12-ро хондед ва расми чорумро нишон додед, он гоҳ шумо ба ӯ гуфта метавонед: „Шумо ҳам метавонед шавед, агар..... “.
21. Расмҳо ва оятҳои буклетро истифода бурда, чӣ хел шумо ба рафиқатон Хушхабарро оиди бахшиши Худо мефаҳмонед. Шумо ба рафиқатон чӣ мегуфтед, ҳангоме ки расмҳои зеринро нишон медодед?

Расми 1

.....

Расми 2

.....

Расми 3

.....

Расми 4

.....

22. Ба рафиқатон дар бораи наҷот нақл карда, шумо метавонед шохидии шахсии худатонро низ истифода баред. Шумо аввал дар бораи худатон нақл кунед, ки чӣ гуна фарзанди Худо гардидаед ва баъд буклетро истифода бурда, фаҳмонед, ки чӣ хел рафиқатон инро худаш иҷро карда метавонад. Баъзан, баъд аз он ки шумо расм ва оятро аз Китоби Муқаддас мефаҳмонед, дар бораи таҷрибаи худ нақл кардан беҳтар аст. Бисёр муҳим аст, ки шумо аз рафиқатон пурсед, ки оё ӯ меҷоҳад Исои Масеҳро ба Ё
23. Агар одаме, ки ба вай дар бораи Ё нақл кардед, Исои Масеҳро қабул кардан хоҳад, он гоҳ яқоя бо ӯ дуо кунед. Мумкин чунин дуо гӯем, ки дар муқоваи буклет оварда шудааст. Мақсади дуои шумо барои рафиқонатон ибодат аст, то ки ба ӯ кӯмак кунед, ки ӯ Исои Масеҳро ба зиндагии худ

24. Агар рафики шумо Исои Масеҳро ба ҳаёти худ қабул кунед, он гоҳ бояд ду қадами асосиро иҷро намуд:
1. Ёро ба калисои худ овардан, ё ин ки бо шубон шинос кардан лозим аст. Инчунин мумкин аст, ки шубонро ба хонаи рафиқатон даъват кунед.
 2. Ҳар чи зудтар як нусха аз ин китоб барои рафиқатон дастрас кардан лозим аст, то ки ӯ дар имон афзоиш ёбад. Шумо худатон метавонед ба рафиқонатон кӯмак кунед. Агар рафту аз ӯхдаи ин кор набаромадед, он гоҳ ба имондори таҷрибанок барои ёрӣ муроҷиат кунед.
25. Барои баъзе одамон нофаҳмо мешавад, ки чӣ хел Исои Масеҳро қабул кунанд. Агар онҳо майлу рағбат дошта бошанд, он гоҳ кӯшиш кунед, ки онҳоро бо шубон ва ё бо имондорони таҷрибанок шинос кунед, то ки онҳо бисёртар дар бораи таваллуд аз олами боло ба онҳо нақл кунанд.

Биёед хурро тафтиш мекунем

Расмҳо ва оятҳои буклетро истифода бурда, чӣ хел шумо ба рафиқатон Ҳушхабарро оиди бахшиши Худо мефаҳмонед. Ин расмҳоро нишон дода, шумо ба рафиқатон чӣ мегӯед?

Расми 1

.....

.....

.....

Расми 2

.....

.....

.....

Расми 3

.....

.....

.....

Расми 4

.....

.....

.....

Дарси 13

Таъмид

1. Исои Масеҳ пеш аз рафтан ба назди Падари Осмониаш ба шогирдони худ гуфтааст: „Пас биравед, ва ҳамаи халқҳоро шогирд созед“ (Матто28:19).

Ин маънои онро дорад, ки одамони ҳар миллат метавонанд, ... Исои Масеҳ шаванд.

2. Инчунин Исои Масеҳ гуфта буд: „...ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед; ва онҳоро таълим диҳед, то ҳар он чиро, ки ба шумо фармудам, ба ҷо оваранд...“ (Матто28:19–20).

Кӣ ба мо фармуд, ки пайравони нави Исои Масеҳро таълим ва таъмид диҳем?

3. Кадом ду чизро Исои Масеҳ ба шогирдонаш насиҳат карда буд, ки нисбати имондорони нав иҷро намоянд. Онҳоро ва

4. Кӣ ба имондорон фармудааст, ки таъмид гиранд?

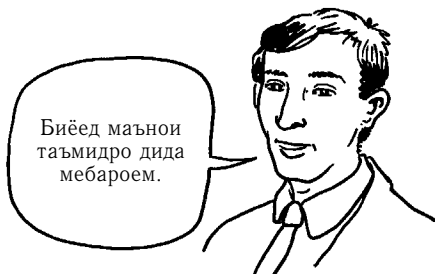
.....

5. Худи Исои Масеҳ ба имондорон фармуда буд, ки таъмид ёбанд. Оё барои имондорон таъмид гирифтани муҳим аст? („Ҳа“ ё „Не“ ҷавоб диҳед).

Оё шумо баъд аз имон овардан ба Исои Масеҳ таъмид гирифтаед?

Агар не, пас оё таъмид қабул кардани шумо муҳим аст?

.....

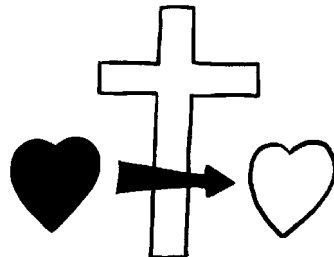

6. Вақте ки шумо ба Исои Масеҳ имон овардед ва Ёро ба ҳаёти худ қабул кардед, он гоҳ гуноҳҳои шумо бахшида шуданд.

Китоби Муқаддас мегӯяд: „...ва Хуни Писари Ё Исои Масеҳ моро аз ҳар гуноҳ пок менамояд“ (1 Юҳанно 1:7).

Вақте ки Исои Масеҳ чони Худо дар салиб қурбонӣ кард, Ё мурд, то ки моро ба назди Худо оварад. Имрӯзҳо Ё гуноҳҳои моро бахшида, дилҳои моро

7. Вақте ки Павлус ба Исои Масеҳ чун ба Худованд ва Начотдиҳандаи Худо имон овард, Худо ба Ё ба воситаи як одаме бо номи Анания чунин гуфт: „Пас, чаро таъхир мекуни? Барҳез ва таъмид бигир ва исми Ёро хонда, аз гуноҳҳои худ пок шав“ (Аъмол 22:16).

Обе, ки дар вақти таъмид истифода

бурда мешавад, рамзи покшавиро ифода мекунад. Ин рамз — маънои пок шудани дилҳои моро аз дорад.

8. Таъмид чӣ маъно дорад? дили мо аз
 9. Ба монанде ки об тани моро тоза мекунад, Хуни Исо
 моро тоза мекунад?
 10. Чӣ дилҳои моро аз гуноҳ пок мекунад?
 11. Китоби Муқаддас мефармояд: „Тамомӣ анбиё бар Ё шаҳодат медиҳанд, ки ҳар кӣ ба Ё имон оварад, ба василаи исми Ё гуноҳҳояш омурида хоҳад шуд“ (Аъмол 10:43).

Кай мо аз гуноҳ пок мешавем?

☐ А Вақте ки барои ибодат ба калисо меравем.

☐ Б Вақте ки ба Исои Масеҳ имон овардем.

☐ В Вақте ки таъмид мегирем.

12. Дар вақти таъмид қабул кардан мо тоза намешавем. Мо танҳо ҳамоно вақт поку тоза мешавем, ки ба Исои Масеҳ.....
 13. Худо ҳамоно лаҳзае, ки мо ба Ё имон овардем, ва Ёро ба ҳаёти худ қабул кардем, гуноҳҳои моро омурида. Мо бо дигар чизе, ки аз берун ба бадани мо таъсир мекунад, тоза шуда наметавонем. Ин нишон медиҳад, ки таъмид худ аз худ бахшиши гуноҳҳо ё покшавиро оварда наметавонад. Таъмид — аломатест, ки бо он мо ба атрофиён дар бораи покшавӣ аз гуноҳҳо тавассути имон

шоҳидӣ медиҳем. Таъмид гирифта, мо ба одамон мегӯем: „Худо дили моро пок кард, мисле он ки об бадани моро пок мекунад“. Вақте ки мо таъмид мегирем, мо ба ҳама мегӯем, ки
..... ҳамаи моро бахшид ва дилҳои моро

14. Барои чӣ Худо гуноҳҳои моро мебахшад?
 - ☐ А Барои он ки мо таъмид гирифтаем.
 - ☐ Б Барои он ки мо ба Исои Масеҳ имон овардем, ва Ҳуни ӯ дилҳои моро тоза кард.
 - ☐ В Барои он ки мо ягон гандагӣ накардем.
15. Таъмид дар бораи чӣ шоҳидӣ медиҳад? Дар бораи аз
16. Таъмид рамзи намоёни он аст, ки Худо моро бахшид ва дилҳои моро аз гуноҳ тоза кард. Рамзҳои намоёнро дидан имконнопазир аст. Лекин таъмид рамзи намоён аст. Онро мумкин аст.
17. Аз хотире ки танҳо Худо дилҳои одамонро дида метавонад, тозашавӣ аз гуноҳ, ки Худо ба мо ато кардааст, барои боқимондаҳо намоён мемонад. Таъмид рамзи тозашавии дилҳо мебошад.
18. Мо мефаҳмем, ки таъмид дили моро тоза намекунад, лекин аз тарафи дигар, он:
 - ☐ А Бо тарзи намоён ба дигарон нишон медиҳад, ки Худо дили моро аз гуноҳ тоза кард.
 - ☐ Б Чизеро дар ботини мо тағйир медиҳад, ки ҳеҷ кас дида наметавонад.
 - ☐ В Ягон коре ҳам намекунад, бе он ҳам аз ӯҳдаи кор мебарем.
19. Покшавӣ аз гуноҳ дар кучо рӯй медиҳад?
 - ☐ А Дар дил.
 - ☐ Б Дар иморати калосо.
 - ☐ В Аз берун, ҳангоми таъмид гирифтани.
20. Кадом рамзи намоён дар бораи покшавии ботинии дил аз гуноҳ шоҳидӣ медиҳад?
21. Покшавӣ аз гуноҳ кай рӯй медиҳад?
Вақте ки мо ба Исои Масеҳ
22. Таъмид лаҳзаи ҳаяҷоновар буда, тамоми умр дар дили мо боқӣ мемонад. Дил аз хурсандӣ пур шуда, Худоро ҳамду сано

мегӯяд. Худо ба мо бахшиши гуноҳро ато мекунад. Ҳамаи имондорон, ҳамаи ҷамъият ба Худованд барои бахшиш ҳамду сано мегӯянд. Ин бахшишро ҳар як шахс бо шарофати Хуни Исои Масеҳ, ки барои гуноҳҳои мо дар Ҷолҷота резонда шуд, дошта метавонад. Таъмид дар бораи ҷӣ шохидӣ медиҳад. Дар бораи

23. Кӣ ба мо амр кард, ки таъмид гирем?

Таъмид — яке аз аҳкоми Исои Масеҳ буд:

„Ва Исо наздик омада, ба онҳоро гуфт: Ба Ман тамоми қудрат дар осмон ва бар замин дода шудааст: Пас, биравед ва ҳамаи ҳалқҳоро шогирд созед ва онҳоро ба исми Падар, Писар ва Рӯҳулқудс таъмид диҳед, ва онҳоро таълим диҳед, то ҳар он чиро, ки ба шумо фармудам, ба ҷо оваранд; ва инак, Ман ҳаррӯза то охирзамон бо шумо ҳастам. Омин“ (Матто 28:18–20).

„Ва ба онҳоро гуфт: „Ба тамоми олам биравед ва Инҷилро ба ҳамаи махлуқот мавъиза кунед. Ҳар кӣ имон оварда таъмид ёбад, наҷот хоҳад ёфт; лекин ҳар кӣ имон наоварад, маҳкум хоҳад шуд“ (Маркӯс 16:15–16).

Таъмид — шохидӣ дар бораи покшавӣ аст:

„Петрус ба онҳоро гуфт: „Тавба кунед ва ҳар яке аз шумо ба исми Исои Масеҳ барои омурзиши гуноҳҳои таъмид бигиред, ва атои Рӯҳулқудсро хоҳед ёфт“ (Аъмол 2:38).

„Пас бо дили соф ва бо имони комил, дилҳои худро ба воситаи пошидан аз виҷдони шарири мо татҳир намуда ва ҷисми худро дар оби пок гусл дода, наздик оем“ (Ибриён 10:22).

„Ва тимсоли он таъмид аст, ки на шустани нопокии ҷисм, балки ба зимма гирифтани виҷдони пок аст ба ҳузури Худо, ки ҳоло моро низ ба воситаи эҳёи Исои Масеҳ наҷот медиҳад“ (1 Петрус 3:21).

Дар таъмид мо бо Масеҳ як мешавем:

„Зеро ҳамаи шумо, ки дар Масеҳ таъмид ёфтаед, Масеҳро дар бар кардед“ (Ғалотиён 3:27).

„Оё намедонед, ки ҳамаи мо, ки дар Исои Масеҳ таъмид ёфтаем, дар мамоти Ё таъмид ёфтаем?“ (Румиён 6:3,6).

„Ки бо Ё дар таъмид дафн шудаед ва дар Ё эҳё шудаед ба василаи имон ба қуввати Худо, ки Ёро аз мурдагон эҳё кард“ (Қўлассиён 2:12).

Биёед худро тафтиш мекунем

1. Кӣ ба мо амр кард, ки таъмид гирем?
2. Таъмид дар бораи чӣ шохидӣ медиҳад?
3. Дар кадом лаҳза покшавӣ аз гуноҳҳо рӯй медиҳад?
4. Рамзи намоёни тозашавии дил чӣ мебошад?

Дарси 14

Таоми Шоми Худованд (Ноншиканӣ)

1. Ноншиканӣ аз он шом сар шудааст, ки Худованд Исои Масех охири бор бо шогирдони Худ хӯрок хӯрда буд. Ноншиканӣ — инчунин Шоми Худованд ном дорад.

Оятҳои зеринро аз Китоби Муқаддас хонед. Ин оятҳо аз номаи 1-уми Павлус ба Қўринтиён 11:23–26 гирифта шудаанд:

Ояти 23 „Зеро ман аз Худованд чунин қабул кардам ва ба шумо низ супурдам, ки Исои Худованд дар он шанбе, ки Ўро таслим карданд, нонро гирифт“.

Ояти 24 Ва баракат дода, пора кард ва гуфт: „Бигиред, бихӯред, ин Бадани Ман аст, ки барои шумо пора карда мешавад; инро ба ёдгории Ман ба ҷо оваред“.

Ояти 25 „Ҳамчунин косаро пас аз таоми шом гирифта, гуфт: „Ин коса аҳди ҷадид аст дар Ҳуни Ман; инро ҳар боре ки менӯшед, ба ёдгории Ман ба ҷо оваред“.

Ояти 26 „Зеро ҳар боре ки ин нонро меҳӯред ва ин косаро менӯшед, мамоти Худовандро эълон мекунад, то даме ки Ў биёяд“. (1 Қўринтиён 11:23–26).

Шумо ин оятҳоро хонед?

2. Дар он шаб, вақте ки Исои Масех ба шогирдони Худ Шомро ташкил карда буд, ҷӣ рӯй дод? Ояти 23-ро аз сари нав хонед. Исои Масех буд.

3. Исои Масех ҳамон шабе ки фурухта шуда буд, ҳамон вақт Шомро гузаронид. Бо ибораи дигар, Ў Шомро пеш аз:

☐ А марги Худ

☐ Б рӯзи таваллудаш

☐ В эҳё шуданаш; гузаронид

4. Ояти 24-ро аз сари нав хонед. Дар вақти Шом Исо дар бораи нон гуфт: „Ин Ман аст, ки барои шумо пора карда мешавад“. Ояти 25-ро хонед: „Ин коса аҳди ҷадид дар Ман аст“.

5. Вақте ки Исои Масеҳ дар бораи нон ва коса сухан меронд, Ў ба Бадани пора мешудай Худ ва ба Хуни рехтааш ишора мекард. Ин ду аломат: Бадани Ў ва Хуни Ў — маъноӣ Исоро дар салиби Чолчота дорад.
6. Мо ҳангоми Шоми Худованд чиро ба хотир меорем?
..... Исои Масеҳ.
7. Ин оятҳоро аз ёд кунед, ва онҳоро ҳангоми ноншиканӣ ба ёд оред.
8. Барои дар хотир нигоҳ доштани марги Ў дар салиб, Исои Масеҳ ба мо ба ду рамзи намоёнро боқӣ мондааст.
Намоён он чизест, ки мо метавонем.
9. Дар вақти ноншиканӣ мо кадом ду рамзи намоёнро истифода мебарем?
 1.
 2.
10. Мо ҳангоми ноншиканӣ кадом ходисаро бо ёд меорем.
.....
11. Кадом рамзҳои намоёнро мо ҳангоми ноншиканӣ истифода мебарем?
12. Кадом рамзҳои намоёнро мо ҳангоми таъмид истифода мебарем?
 - ☐ А Нон
 - ☐ Б Коса
 - ☐ В Об
13. Худо истифода бурдани рамзҳои намоёнро дар аҳкоми таъмид ва ноншиканӣ фармудааст. Ба воситае он чизе, ки мо мебинем ва қабул мекунем, имони мо мустаҳкам мешавад.
Истифодаи рамзҳои намоён ба мо кӯмак мекунад, ки чиро дошта бошем? (Як ҷавобро қайд кунед)
 - ☐ А Имони бисёртар.
 - ☐ Б Қувваи бисёртар.
 - ☐ В Бисёртар ашъи материалӣ.
14. Оятҳои 24 ва 25-ро аз боби 11-уми номаи якум ба Қўринтиёнро хонед. Ҳар як аломати додашуда чиро ишора мекунад?
 - ☐ А Нон
 - ☐ Б Коса
15. Исои Масеҳ боре гуфтааст: „*Ҳар кӣ Бадани Маро бихӯрад ва Хуни Маро бинӯшад, дар Ман мемонад, ва Ман дар вай*“ (Юҳанно 6:56).

- Хамин тариқ, иштироки мо дар ноншиканӣ маънои ягонагии моро бо дорад.
16. Бисёр ҷойҳо аз Китоби Муқаддас меғӯяд, ки мо дар Исои Масеҳ ҳастем, ва Ӯ дар мо. Сарлавҳаи ин китоби дарсӣ „Ҳаёти Исои Масеҳ дар шумо“ ба мо дар бораи ин ҳақиқати муҳим ёдоварӣ мекунад, ки Исои Масеҳ зиндагӣ мекунад.
 17. Дар кадом лаҳза мо ягонагии худро бо Исои Масеҳ ба ёд меорем? Вақте ки мо дар иштирок мекунем.
 18. Вақте ки шумо маросими ноншиканиро мегузаронед, яъне нон ва косаро қабул мекунад, шумо бояд аз тахти дил ба Худо шукр гӯед ва бо боварии комил дуо кунед. Мисли он ки шароб ва нон барои бадани мо ғизо мебошад, ҳаёти рӯҳии мо ба воситаи бо мустаҳкам мешавад.
 19. Вақте ки мо дар ноншиканӣ иштирок мекунем, мо нишон медиҳем.
 20. Вақте ки мо дар Шои Худованд иштирок мекунем, чиро ба хотир меорем?
 21. Исои Масеҳ дар салиб қурбон шуд, то ки мо бахшида шаванд. Вақте ки мо дар ноншиканӣ иштирок мекунем, бояд ба ёд орем, ки:
 - ☐ А Мо ҳама одамони нағз ҳастем.
 - ☐ Б Мо ҳама гунаҳкор ҳастем ва мӯҳтоҷи ёрии Исои Масеҳ ҳастем.
 - ☐ В Мо гуноҳ карданро давом медиҳем, ва баъд дар ноншиканӣ иштирок мекунем. Фақат яке аз одамони дар мисоли зерин ифодашуда муносибати дуруст дорад (қайд кунед, ки ин кӣ аст).
 22. Мо Шои Худовандро яққол бо дигар имондорон қайд мекунем, зеро ки ҳамаи мо мебошем ва мӯҳтоҷи ёрии Исои Масеҳ ҳастем.
 23. Хамин тавр, дар Шои Худованд иштирок карда, мо на танҳо ягонагии худро бо Масеҳ нишон медиҳем, балки ягонагиро бо дигар низ нишон медиҳем, зеро ки ҳамаи мо бахшиши худро гирифтаем.
 24. Китоби Муқаддас меғӯяд: „*Чунон ки нон яққол, мо низ, ки бисёрем, як тан ҳастем, зеро ки ҳамаамон аз як нон ҳиссае мегирем*“ (1 Қўринтиён 10:17).

Ноншиканӣ нишон медиҳад, ки:

- ☐ А Мо ҳама мустақил ҳастем.
- ☐ Б Мо бояд барои худ зиндагӣ кунем.
- ☐ В Мо ҳама аъзои як тан ва як оила ҳастем.

25. Ҳангоми ноншиканӣ мо нишон медиҳем, ки мо бо Исои Масеҳ ва дигар муттаҳид ҳастем.

26. Ноншиканиро қабул карда, нишон медиҳем, ки мо муттаҳид ҳастем, хусусан бо:

- 1.
- 2.

27. Дар ноншиканӣ иштирок карда, мо нишон медиҳем, ки мо бо Исои Масеҳ ва дигар имондорон муттаҳид ҳастем. Лекин иштирок дар ноншиканӣ бисёр саволи ҷиддӣ мебошад. Мо ноншиканиро танҳо ҳамоно вақт қайд карда метавонем, ки агар дилҳо дар ҳолати дуруст қарор дошта бошанд. Фақат яке аз одамони дар мисоли зерин ифодашуда муносибати дуруст дорад (қайд кунед, ки ин кӣ аст).

- ☐ А Касе мегӯяд: „Ман Солеҳро аз барои ин суҳаноне, ки диҳӯз дар бораи ман гуфта буд, бахшида наметавонам“.
- ☐ Б Касе мегӯяд: „Саломат бар зидди ман бисёр гапҳо гуфт, ман инро дар хотир мегирам“.
- ☐ В Касе мегӯяд: „Афсӯс, ки ман ўро хафа кардаам. Лекин ман аз ў бахшиш пурсидам ва ҳоло муносибат дар байни мо хуб аст“.

28. Китоби Муқаддас дар барои ин чунин мегӯяд: „Пас одамизод бояд худро имтиҳон кунад, ва ба ин тариқа аз он нон бихӯрад ва аз ин коса бинӯшад“ (1 Қўринтиён 11:28).

Ва пеш аз ин гуфта шудааст: „Бинобар ин, ҳар кӣ ба таври ношоиста ин нонро бихӯрад ё косаи Худовандро бинӯшад, бар зидди Бадан ва Хуни Худованд айбдор хоҳад шуд“ (1 Қўринтиён 11:27).

Барои ҳамин, агар дар ҳаёти шумо гуноҳ бошад ва шумо нияти қабул кардани ноншиканӣ дошта бошед, он гоҳ шумо бояд чӣ кор кунед?

- ☐ А Аз барои гуноҳ тавба карда, ба Худо аз барои бахшишаш шукргӯён дар ноншиканӣ иштирок кунед.
- ☐ Б Барои гуноҳҳо тавба кардан ва гуноҳи худро ҳис карда, лекин дар ноншиканӣ иштирок накардан.
- ☐ В Гирифтани бахшиш ба воситаи иштирок дар ноншиканӣ.

29. Дар ноншиканӣ иштирок карда, бо кӣ мо яғонагии худро нишон медиҳем?
1.
 2.
30. Дар ноншиканӣ иштирок карда, мо кадом воқеаро ба хотир меорем?
31. Лекин мо на танҳо он чизеро, ки дар гузашта рӯй дода буд, ба ёд меорем. Мо инчунин дар бораи он фикр мекунем, ки дар оянда чӣ рӯй медиҳад. 1 Қўринтиёи 11:26-ро хонед (оят дар аввали дарс оварда шудааст).
Ин оят мегӯяд, ки мо аз Исои Масеҳ хабар медиҳем, то даме, ки Ў дар оянда
32. Дар ноншиканӣ иштирок карда, мо дар бораи кадом воқеаи оянда фикр мекунем? Дар бораи дуввуми Исои Масеҳ.
33. Худи Исо дар бораи ин хангоми хўрдани Шом бо шогирдонаш гуфта буд: *„Ба ростӣ ба шумо мегӯям: Ман дигар аз шираи ангур нахоҳам нӯшид, то ҳамоно рӯзе, ки дар Малакути Худо майи тоза бинӯшам“* (Марқўс 14:25).
Исои Масеҳ дар бораи малакути оянда, ки пеш аз
..... дуввумаш ба замин фаро мерасад, гуфта буд.
34. Калимаҳои „тоза бинӯшам“ маънои вақти хурсандии имондоронро дорад. Зеро ки барои онҳое, ки ба Исои Масеҳ имон оварданд, ва Ўро ба ҳаёти худ қабул карданд, вақти хурсандӣ ҳамоно замон меояд, ки Ў аз сари нав
35. Хангоми иштирок дар ноншиканӣ мо дар бораи кадом воқеаи оянда фикр мекунем?
Дар бораи
36. Оятро, ки шумо дар ин дарс аз ёд кардед, такрор кунед.

Ташаккур ба Худо барои Бадаи ва Хунаш, ки тавассути он мо дорои бахшиши гуноҳҳо ва яғонагӣ бо Масеҳ ва дигар имондорон шудем. Рӯзе Исои Масеҳ аз нав аз барои онҳое, ки ба Ў имон оварданд, ба замин меояд.

Биёег худро тафтиш мекунем

Худро тафтиш кунед ва бинед, ки шумо аллакай чӣ қадар бисёр чизҳоро омӯхтаед.

1. Ҳангоми иштирок дар ноншиканӣ мо кадом воқеаи гузаштаре ба ёд меорем?.....
2. Ҳангоми иштирок дар ноншиканӣ мо дар бораи кадом воқеаи оянда фикр мекунем?
3. Кадам ду рамзи намоён ҳангоми ноншиканӣ истифода бурда мешаванд?
4. Вақте ки мо дар ноншиканӣ иштирок мекунем, мо ягонагии худро бо ва бо нишон медиҳем.
5. Ояти дар ин дарс аз ёд кардаатонро нависед.

.....

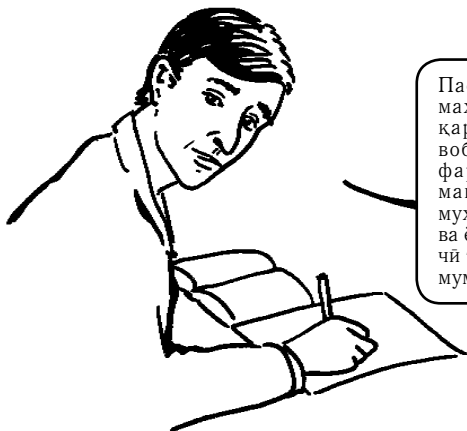
.....

.....

.....

Дарси 15

Аъзогӣ дар калисои маҳаллӣ

Пас шахс чӣ хел аъзои калисои маҳаллӣ шуда метавонад. Ин ба қарори баровардаи ҳуди калисо вобастагӣ дорад. Дар ин баъзан фарқиятҳои на он қадар калон мавҷуд аст. Барои ҳамин бисёр муҳим аст, ки шумо бо шубони худ ва ё роҳбари калисо сӯҳбат кунед, ки чӣ тавр ба ин ҷамъият ҳамроҳ шудан мумкин аст.

1. Вақте ки шумо Исои Масеҳро чун Худованд ва Наҷотдиҳандаи худ қабул кардед, он гоҳ шумо аъзои оилаи Худованд шудед. Ин оилаи Худо Калисои Умумичаҳонӣ ном дорад. Калимаи „Умумичаҳонӣ“ маънои онро дорад, ки он ҳамаи фарзандони ҳама вақтҳо ва фарзандони ҳамаи миллатҳои Худоро дар бар мегирад. Калисои умумичаҳониро кӣ тартиб медиҳад?
☐ А Фақат онҳое, ки дар замони ҳаввориён зиндагӣ мекарданд.
☐ Б Тамоми имондорони ҳамаи давлатҳо ва ҳамаи замонҳо.
☐ В Фақат имондорони мамлакати мо.
2. Ҳамаи он касонеро, ки ба назари шумо ба калисои умумичаҳонӣ тааллуқ доранд, қайд кунед.
☐ А Шубони калисои шумо.
☐ Б Ҳамаи имондорони Африқо.
☐ В Ҳамаи беимонон.
☐ Г Ҳуди шумо.
3. Аз сабабе ки имондорон дар рӯи замин бисёранд, онҳо дар як ҷо ҷамъ шуда наметавонанд. Аз ин хотир, имондорон ба гурӯҳҳои

хурд-хурд дар он чое, ки зиндагӣ мекунад, чамъ мешаванд. Гурӯҳи имондороне, ки мисли як чамъият чамъ мешаванд, чунин ном доранд:

☐ А Калисои маҳаллӣ.

☐ Б Калисои умумичаҳонӣ.

4. Бо ибораи дигар, калисои умумичаҳонӣ аз бисёр гурӯҳҳои хурди имондорон иборат аст, ки онҳоро калисои маҳаллӣ меноманд. Кадоме аз ин одамон ба калисои маҳаллӣ дохил мешавад.

☐ А Шубон ва ё роҳбари шумо.

☐ Б Имондорони Полша (Лаҳистон).

☐ В Беимонони шаҳри шумо.

☐ Г Худи шумо.

5. Шумо фарзанди Худо буда, бо яқҷоягӣ бо дигар имондорон аъзои калисои мебошед.

Ба ғайр аз ин, шумо аъзои калисое ҳастед, ки дар он ҷо бо дигар имондорон барои ибодат ва ҳамду санои Худо чамъ мешавад. Ин калисо калисои ном дорад.

6. Дар поён ном ва суроғаи калисои маҳаллиро, ки шумо дар он ҷо аъзо мешавад, нависед.

☐ А Калисо

☐ Б Суроға

7. Ҳар як калисои маҳаллӣ қисми калисои умумичаҳонии Худо мебошад. Ҳамаи аъзоёни ин калисо дар ғаму шодии якдигар шариканд. Дар калисои маҳаллии шумо кӣ дар ҳаёти рӯҳӣ иштирок мекунад?

☐ А Фақат шубон.

☐ Б Фақат имондорони солхӯрда.

☐ В Ҳамаи аъзоён.

8. Биёед бартариеро, ки ҳар як аъзои калисои маҳаллӣ дорад, дида мебароем. Панҷ бартарии аъзоёни калисо:

1. Алоқа бо дигар имондорон.

2. Иштирок дар қайдҳои таъмид ва ноншиканӣ.

3. Омӯзиши Каломи Худо.

4. Дастгирии кашишҳо (*пресвитор), шубонҳо, диаконҳо ва дигар аъзоҳои калисо.

5. Таълим ва афзоиш дар кори хизмат ба Худо ва ба одамон. Ҳамаи ин рӯйхати дар боло овардашударо аз ёд кунед ва баъд ба саволҳо ҷавоб диҳед.

- Кадоме аз номбаршудаҳои боло барои афзоиши рӯҳии шумо лозим аст?
9. Ҳар як имондор мӯҳтоҷи дастгирии рӯҳӣ аст, ки ин дастгириро аъзоёни калисои маҳаллӣ ба ӯҳда мегиранд. Ҷойҳои холиро пур кунед. Ин ба шумо барои дар хотир нигоҳ доштани бартариятҳо кӯмак мекунад.
1. бо дигар
 2. Иҷро намудани аҳкоми ва
 3. Худо.
 4. Ёрии к....., ш....., д....., ва дигар калисо.
 5. ва а дар кори хизмат ба ва ба
10. Ҳамаи ин бартариятҳо ба онҳое, ки аъзои калисои маҳаллӣ мебошанд, дода мешавад. Лекин дар қатори хурсандие, ки аз доштани чунин бартариятҳо дорем, мо бояд дар бораи ӯҳдагариҳои худ, ки ба мо воғузур шудааст, фаромӯш накунем. Китоби Муқаддас мегӯяд: „*Ва ҷамъомади худро тарк накунем, чунон ки баъзе қасонро таомул шудааст, балки якдигарро насиҳат диҳем*“ (Ибриён 10:25).
Баъзе аъзоёни оила кадом одатҳоро доранд?
Ҷамъомадро
Мувофиқи ин оят, мо бояд чӣ кор кунем?
11. Ҷойҳои холиро истифода бурда, ин оятро аз ёд кунед: „*Ва тарк накунем, чунон, ки....., балки якдигарро*“.

Вазифаи якум — Ба хизмати Худо рафтан ва дар онҳо иштирок кардан.

12. Ояте, ки шумо ҳозиракак аз ёд кардед, дар бораи он мегӯяд, ки мо ҳатман ба Худо хизмат кунем, ва ҳамеша дар хизматҳо иштирок кунем. Агар ангиштсангҳо дар як ҷой ҷамъ шуда бошанд, гулхан равшан месӯзад ва агар ангиштсангҳо дар ҳар тараф бошанд, он гоҳ гулхан хомӯш мешавад.
Чунин ҳол низ бо имондорон рӯй дода метавонад. Мо бояд дар як ҷо ҷамъ шавем ва якдигарро бо аъмоламон дар назди Худованд дастгирӣ кунем.

Мувофиқи ояте, ки шумо хозиракак аз ёд кардед, вазифаи аввалини имондорон чӣ мебошад?

- ☐ А Ба хизмати Худо рафтан ва ҳамту гӯш кардан.
- ☐ Б Ба хизмати Худо рафтан ва иштирок кардан.
- ☐ В Ба хизмати Худо рафтан ва ба хизмат халал расондан.

13. Ин вазифаи якуми шумо дар калисои маҳаллӣ аст. Шумо бояд ба калисо дар хизмати Худо

14. Мисли он ки ангиштсангҳо якҷоя равшан шӯъла медиҳанд, қувваи рӯҳии шумо ба алоқа бо имондорон ва ба иштирок дар хизматҳо вобастааст.

Шайтон медонад, ки агар имондорон дар калисо якҷояанд, он гоҳ онҳо пурзӯртар мегарданд. Барои ҳамин шайтон баҳри он мекӯшад, ки шумо алоқаро бо имондорони ҷамъиятатон гум кунед. Аз ин хотир, хушёр бошед, ки шайтон шуморо фиреб надихад. Мувофиқи ояти Ибриён 10:25 вазифаи якуми шумо чун аъзои калисои маҳаллӣ аз ба калисо ва дар хизмати Худо иборат аст.

15. Вариантҳои додашударо бо диққат аз назар гузаронед ва гӯед, ки чӣ хел шумо вазифаи якуми худро иҷро карда метавонед?

1. Дар вақташ ба хизмат омадан ва барои ибодат кардан омода будан.
2. Бо сурудхонӣ Худоро парастииш кардан.
3. Якҷоя бо дигар имондорон бо овози баланд ва бо овози паст дуо кардан.
4. Бо диққат аъзоёни калисои Худоро гӯш карда, аҳкомро дар ҳаёти худ ҷорӣ кардан.
5. Дастгирӣ кардани калисо бо хайрияҳои худ.
6. Дӯстона бо ҳама салом кардан ва бо одамони нав ба калисо омада шинос шудан. Бо калом ва амал ҳамаи мӯҳтоҷонро дастгирӣ кардан.
7. Ба дигарон дар бораи Исои Масеҳ нақл кардан ва онҳоро ба калисо овардан. Вақте ки шумо барои иҷро намудани вазифаи якум чораҳо меандешед, чиро аз гуфтаҳои зерин хатман кардан лозим аст?

- ☐ А Танҳо як чизро.
- ☐ Б Ҳама чизро.
- ☐ В Ҳеҷ чизро.

Вазифаи дуввум — дуо кардан барои мӯҳтоҷии калисо.

16. Мо дар дарси 8 намудҳои гуногуни дуоро омӯхтем. Дар ин дарс шумо оятро аз номаи 1-м ба Таслӯникиён 5:17 аз ёд кардед. Ин оят дар бораи дуо сухан меронад. Ин оятро нависед:
.....
17. Ҳаввории муқаддас Павлус мегӯяд: „*Чунки муборизаи мо на бар зидди хун ва ҷисм аст, балки бар зидди сарварон, бар зидди ҳуқуматдорон, бар зидди фармонравоеъни ин олами зулмот аст, бар зидди қувваҳои рӯҳии шарорат, ки дар афлок аст*“ (Эфсӯсиён 6:12).
Ва инчунин ӯ гуфтааст: „*Ва ҳар вақт дар Рӯҳ бо ҳар дуо ва илтимос дуо гӯед ва ҳушёр ва босубот буда, ҳамеша дар бораи ҳамаи муқаддасон илтимос кунед*“ (Эфсӯсиён 6:18).
Китоби Муқаддас таълим медиҳад, ки мо бар зидди шайтон муборизаи рӯҳонӣ барем. Кадом навъи яроқ дар ин мубориза беҳтарин мебошад
.....
18. Ҳар як аъзои калисо чунин вазифаро дорад. Дар рӯйхате, ки дар поён дода шудааст, он чиро қайд кунед, ки имондорон дар борааш бояд дуо кунанд (ҷавоби дурустро қайд кунед).
☐ А Мӯҳтоҷии шубон.
☐ Б Мӯҳтоҷии ходимони калисо.
☐ В Мӯҳтоҷии аъзоёни дигари калисо.
☐ Г Хизмат ва воҳӯрӣ дар давоми ҳафта.
☐ Д Дар бораи Масех башорат додан.
19. Вазифаи дуввуми имондор аз ин иборат аст, яъне барои мӯҳтоҷии калисо.
20. Барои чӣ барои калисо, мӯҳтоҷии калисо, барои шубон ва ҳамаи аъзоёни калисо дуо гуфтан муҳим аст?
Ин барои он муҳим аст, ки яроқи аз ҳама беҳтарин дар муборизаи рӯҳӣ бар зидди ба шумор меравад.
21. То ин лаҳза мо ду вазифаи аъзоёни калисоро омӯхтем. Ин чӣ гуна вазифа мебошад?
1. калисо ва дар хизмати Худо.
2. барои мӯҳтоҷии.....

Вазифаи севвум — қурбонӣ кардан.

22. Вазифаи севвуми мо қурбонӣ кардан барои калисо мебошад. Чунки ин чораҳо барои давоми кор ҳатмӣ мебошанд. Дар тӯли хизмат ба Худо дар калисои маҳаллӣ имкониятҳои мавҷуд ҳастанд, ки аз дорони худ барои мӯҳтоҷии калисо кунед.
23. Худо ба воситаи Китоби Муқаддас мегӯяд: „*Нуқра барои Ман аст, ва тилло барои Ман аст, — мегӯяд Худованди лашкарҳо*“ (Ҳаҷҷай 2:8).
Кист соҳиби ҳамаи он чизе, ки мо дорем?
24. Ин яке аз сабабҳои мебошад, ки барои ҷӣ мо бояд барои мӯҳтоҷии калисои маҳаллӣ
25. Мумкин шумо на он қадар бой ҳастед, ки барои кори Худо маблағи калон қурбонӣ кунед. Албатта Худо инро мефаҳмад. Дар Аҳди Қадим Худо ба одамон гуфтааст, ки онҳо аз музди худ танҳо ушр бидиҳанд. Ушр — ин даҳяки музди кор мебошад. Ҳамин тарик, агар шумо ҳатто камбағал бошед, фарқ надорад, шумо бояд ақаллан бидиҳед.
26. Ба ин расмҳо нигаред:

А

Б

Кадоме (А ё Б) аз одамони дар расм тасвирёфта бисёртар ба Худо пул медиҳад, аз он хулоса бароварда, ки онҳо чӣ қадар пул доранд?

Кадоме аз онҳо ушр медиҳад?

27. Вазифаи севвуми ҳар як аъзои калисо аз чӣ иборат аст?

Вазифаи чорум — хизмат

28. Китоби Муқаддас мегӯяд: „*Ӯ баъзеро ҳавворӣ, баъзеро анбиё, баъзеро башоратдиҳанда, баъзеро шубон ва муаллим таъин намуд*“ „*Барои такмили муқаддасон ба кори ибодат ба бинои Бадани Масеҳ*“ (Эфсӯсиён 4:11–12).

Мувофиқи ин оятҳо кӣ хизматро ба ҷо меоварад? Фарзандони Худо аъзоёни калисо мебошанд, ки онҳоро дар ин ҷо меноманд.

29. Дар дарсҳои оянда мо ин вазифахоро чуқуртар дида мебароем, лекин мо ҳуди ҳозир бояд бинем, ки аъзоёни калисо ин вазифаи чорумро доранд.

Вазифаи чоруми аъзоёни калисо аз чӣ иборат аст?

Вазифаи чоруми имондорон иштирок дар мебошад.

30. Барои хизмат ба Худо дар калисои маҳаллӣ бисёр имкониятҳо мавҷуд аст. Мумкин шумо челонгар, дуредгар, рассом, ва ё дигар касбхоро доред. Шумо ҳама вақт имконият доред, ки қобилияти худро баҳри ободии калисои маҳаллӣ сарф кунед.

Шумо кадом қобилиятхоро доред?

Баъзан мо ба хатогӣ роҳ медиҳем, чунки фикр мекунем, ки хизмат дар калисо ягона сӯҳбат дар бораи Исои Масеҳ мебошад. Албатта, ин бисёр муҳим мебошад. Лекин мо мебинем, ки ба хизмат ҳамаи намудҳои эҷодиёт аз барои Худо ва калисо дохил мешаванд.

31. Вазифаи чоруми аъзои калисо аз чӣ иборат аст? Дар қори иштирок намудан.

32. Аз чор вазифаи аъзоёни калисои маҳаллӣ, ки мо дар ин дарс омӯхтем, рӯйхат тартиб диҳед.

1. ба калисо ва дар хизмати Худо кардан.

2. барои мӯхтоҷии

3. барои кори Худо.
4. дар
33. Оятеро, ки шумо дар ин дарс омӯхтед, такрор кунед.
34. Агар шумо аъзои калисои умумиҷаҳонӣ бошед, он гоҳ ба шумо лозим аст, ки аъзои калисои низ шавед.
35. Мо панҷ бартарияти аъзогии калисоро омӯхтем. Онҳо кадомҳоянд?
 1. бо дигар
 2. Иҷро намудани аҳкоми ва
 3. О Худо.
 4. Ғамхорӣ барои , ..., ... ва дигар калисо.
 5. ва дар кори хизмат.
36. Бартарият ва ҳуқуқ доимо бо вазифаҳо якҷоя ҳастанд. Вазифаи аъзоёни калисо аз чӣ иборат аст?
 1.
 2.
 3.
 4.

Шояд шумо ба наздикӣ аъзои калисо мешавед ё аллакай шудаед. Бо ҳар ҳол бо шубонатон дар бораи масъалаи аъзогӣ дар калисо суҳбат кунед. Фаромӯш накунед, ки шумо ҳам афзалият доред ҳам вазифа.

Барои чӣ дар калисоамон хизмат накунем?

Биёеҷ хурро тафтиш мекунем

1. Ҳамаи имондорон аъзои калисои мебошанд ва ба онҳо лозим аст, ки аъзои калисои низ шаванд.
2. Вазифаи имондорон чун аъзои калисо аз чӣ иборат аст?
 1.
 2.

3.
4.
3. Ояи дар ин дарс аз ёд кардаатонро нависед:
4. Рӯйхати бартариҳои аъзоёни калисоро нависед:
 1.
 2.
 3.
 4.
 5.

Дарси 16

Бадани Масеҳ

1. Китоби Муқаддас мегӯяд: „...*ва ҳама чизро зери пойҳои ӯ тобеъ намуд ва ӯро чун сари ҳама чиз ба калисо дод*“ (Эфсӯсиён 1:22).

Дар Китоби Муқаддас калимаи „Калисо“ маънои „иморат“-ро надорад. Он маънои имондорони дар як ҷо ҷамъшударо дорад. Ҳамин тавр, аз ин оят бармеояд, ки имондорон б Исои Масеҳ мебошанд.

2. Азбаски Исои Масеҳ ба осмон бардошта шуд, мо ӯро ҷисман дида наметавонем. Лекин мо дар рӯи замин Бадани ӯ гардидем. Ҳамин тавр, тамоми имондорон Исои Масеҳ мебошанд.

3. Беимонон Исои Масеҳро дар кӣ дида метавонанд? Барои чӣ ин тавр аст? Зеро ки калисо Масеҳ мебошад.

4. Мо низ ба чунин бадан алоқаманд ҳастем. Бадан узвҳои гуногун дорад. Мо даст, пой, даҳон ва ғайра дорем. Дар ин сатр якчанд узвҳои бадани инсониро нависед.

5. Ҳар як узви бадан кори муайяноро иҷро мекунад:

Чашмон — барои он дода шудаанд, ки
.....

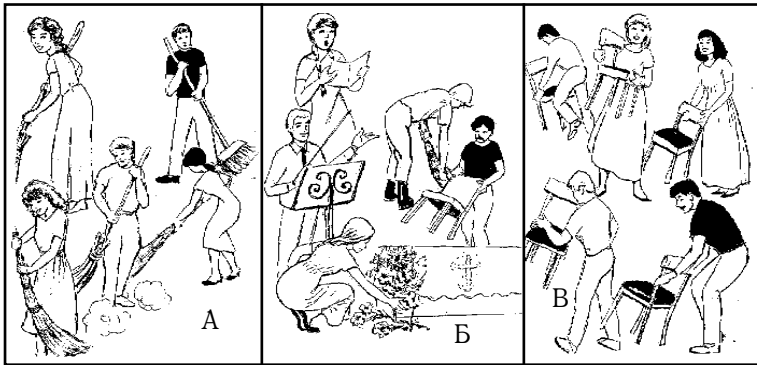

Гӯшҳо — барои он дода шудаанд, ки
.....

Пойҳо — барои он дода шудаанд, ки
.....

6. Калисо Бадани Исои Масеҳ буда, бо ҳамин тарз сохта шудааст. Ҳар як аъзои Бадани Исои Масеҳ вазифаи хоси худро дорад. Ҳар як кас аз барои хизмати худ ба Худо ва ба одамони калисо ҷавоб медиҳад. Ба расмҳо нагаред:

- А Дар дуто аз расмҳои тасвирёфта одамон як корро иҷро карда истодаанд. Он расмҳо кадомҳоянд? ва
- Б Дар кадом расми тасвирёфта одамон корҳои гуногунро иҷро мекунад?
- В Кадом расм мисли он аст, ки аъзоёни калисо бояд кори худро иҷро кунанд?

7. Сурат тартибро нишон медиҳад, ки дар бораи он дар Китоби Муқаддас чунин гуфта шудааст:
„Ҳамчунин мо, ки бисёрем, як баданро дар Масеҳ ташиқ мекунем, аммо ҳар яке ба танҳоӣ андоми якдигарем; ва ба ҳасби файзе, ки ба мо дода шудааст, атоҳои гуногун дорем“ (Румиён 12:5–6).
 Ба ҳар як узви Бадани Исо дода мешавад.
8. Атое, ки дар бораи он дар ин ҷо гуфта шудааст, қобилияти Худоод мебошад. Худо ба кӣ ин қобилиятро медиҳад?
 Ба
9. Китоби Муқаддас фармудааст: *„...агар атои нубувват дошта бошӣ, бо андозаи имон нубувват кун; агар атои хизмат дошта бошӣ, бо хизматгузори машғул шав; агар касе муаллим бошад, бо таълим машғул шавад“* (Румиён 12:6–7).
 Бо ибораи дигар, мо бояд:
☐ А Нубувват кунем
☐ Б Қобилияти ба мо додашударо истифода барем
☐ В Таълим диҳем ва насихат кунем
10. Ба баъзе имондорон қобилияти таълимдиҳӣ ато шудааст.
 Ба баъзе касон қобилияте ато шудааст, ки рӯҳафтодагонро дастгирӣ кунанд.
 Ба касе, ки кӯмаккунӣ ато шудааст, бояд дар мӯҳтоҷӣ..... кунад. Касе, ки атои таълимдиҳӣ дорад, бояд.....
 Касе, ки атои рӯҳбаландкунӣ дорад, бояд
11. Китоби Муқаддас мегӯяд: *„Аммо ба ҳар яке аз мо файз ба андозаи атои Масеҳ бахшида шудааст“* (Эфсӯсийн 4:7).
 Оё ягон имондоре мавҷуд аст, ки ба ӯ ҳеҷ чиз ато нашуда бошад? („Ҳа“ ё „Не“ ҷавоб диҳед).
 Пас, оё дар шумо қобилияте ҳаст, ки онро барои хизмати Худованд истифода баред?
12. Баъзе имондорон ба хатогӣ роҳ медиҳанд. Онҳо фикр мекунанд, ки барои Худованд ҳеҷ кор карда наметавонанд. Лекин ин фикр дар асл нодуруст аст.
 Мувофиқи ояти дар боло овардашуда (Эфсӯсийн 4:7), ... имондор қобилият дорад, ки ба хизмат кунад.
13. Дигар имондорон, баръакс, ба хатогии дигар роҳ медиҳанд. Онҳо аз истеъдодҳои худ фаҳр мекунанд ва худро беҳад боистеъдод

ҳис мекунамд. Ва ин ҳавобаландӣ ба паст задани дигар аъзоёни калисо оварда мерасонад.

Ба кадоме аз ин имондорон истеъдод ато шудааст?

☐ А Фақат ба онҳое, ки дар маркази диққат мебошанд.

☐ Б Ба онҳое, ки маълумот доранд.

☐ В Ба ҳама, ҳатто ба касоне, ки шармгин ва нонамоён ҳастанд.

14. Аз ин хотир, ҳавворӣ Павлус навиштааст: „*Чашм наметавонад ба даст бигӯяд: „Ту ба ман даркор нестӣ“; ё ки сар низ ба пойҳо бигӯяд: „Шумо ба ман даркор нестед“*“ (1 Қўринтиён 12:21). Кӣ аз аъзоёни оила барои ҳамаи аъзоёни боқимонда ҳатмӣ мебошад?

15. Суханҳои дурустро қайд кунед:

☐ А „Ман қобилияти ба Худо хизмат кардан дорам, вале ин бародар надорад“.

☐ Б „Ин бародар қобилияти ба Худо хизмат карданро дорад, аммо ман надорам“.

☐ В „Ман аз ин бародар фарқ дорам, лекин ҳамаи мо қобилияти ба Худо хизмат карданро дорем“.

16. Худо чӣ кор кард, то ки имондорон ба Ё хизмат карда тавонанд? Ё ба онҳо ато кард.

17. Аз ин ҳулоса бароварда ман бояд чӣ кор кунам? (Ду ҷавобро қайд кунед).

☐ А Ба қобилияти дигарон ҳасад барам.

☐ Б Имондорони камистеъдодро паст занам.

☐ В Истеъдодеро, ки ба ман Худо дод, истифода барам ва ба Ё барои додани истеъдод шукр гўям.

☐ Г Истеъдоди ҳар як аъзои калисоро баҳо дода, барои ин ба Худо шукргузорӣ кунам.

18. Мувофиқи Китоби Муқаддас, ҳар як аъзои Бадани Исои Масеҳ як ё якчанд дорад.

19. Мо бояд бо истеъдодҳое, ки Худо ба мо ато кард, чӣ кор кунем? Мо бояд онҳоро дар хизматамон ба Худо

20. Дар муносибати байни имондорон чӣ нодуруст аст? (Шумо метавонед аз як ҷавоб бисёртар ҷавобхоро қайд кунед.)

☐ А Ҳасад

☐ Б Шукргузорӣ

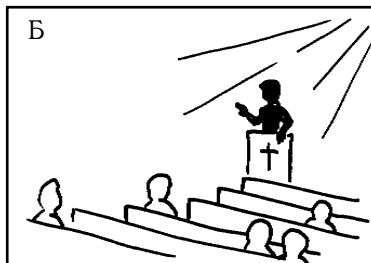
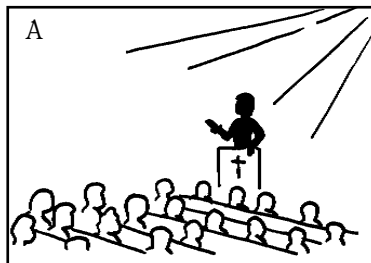
- ☐ В Нафрат
- ☐ Г Хурмату эҳтиром.
- ☐ Д Рӯҳбаландкунӣ ва дастгирӣ.
- ☐ Е Лофзани (Худро таъриф кардан).

21. Мо бояд барои тӯҳфаҳои худ нисбати Худо чиро ҳис кунем?

22. Бадани одам ба қисмҳо ҷудо шуда наметавонад. Вақте ки одам роҳ меравад ва ё ҳаракат мекунад, ин имконнопазир аст, ки ӯ яке аз қисмҳои бадани худро, масалан — даст, пой ва гӯшагро дар хона монад. Ҳамаи узвҳои бадан бояд якҷоя бошанд. Бадани одамон ҳама вақт як ҷо аст, ва узвҳо бо якдигаранд. Ба монанди ин хуб нест, ки имондор дар хона монад, дар сурате ки дигар имондорон барои хизмат ва ибодат ҷамъ мешаванд. Ба ин расм нигаред. Афсӯс, ки баъзе калисоҳо ба монанди ин марди дар расм тасвирёфта мебошанд.

Дар расми зерин мо ду намуди калисоро мебинем. Ҳамагон расмхоеро, ки ба ҳолати сурат бо марди дар боло тасвирёфта монанд аст, нишон диҳед.

А

Б

23. Оё ин хуб аст, ки аъзоёни калисо дар хона мемонанд, дар сурате ки боқимондаҳо барои ибодат ҷамъ мешаванд?
24. Ҳар як аъзои Бадани Исои Масеҳ истеъдоди хоси худро дорад, то ки ба Худо хизмат кунад ба дигарон ёрӣ диҳад. Кӣ аз аъзоёни калисо ба ёрии дигарон мӯхтоҷӣ дорад?

25. Чанд аъзоёни калисо бояд ба ибодат раванд?
26. Мисли узвҳои бадан ва мисли аъзоёни як оилаи Худо мо мӯҳтоҷи якдигарем.

Ин боиси он аст, ки мо бояд имконият пайдо кунему барои ибодат ҷамъ шавем. Барои ҳамин, мо ҳар дафъа бояд ба хизмату ибодат ва дар он

Тафтиш кардани ҳудро фаромӯш накунед. Ин барои дар хотир нигоҳ доштани дарс, ки оиди Багани Исои Масеҳ буд, ба шумо кӯмак мекунад.

Биёед ҳудро тафтиш мекунем

1. Чаҳон Исои Масеҳро ба воситаи кӣ бояд бинад?
Ба воситаи
2. Мо имондорон Исои Масеҳ мебошем.
3. Мо нисбати Худо барои қобилияте, ки ба имондорон додааст, чиро бояд ҳис кунем?
4. Худо ба ҳар як имондор чӣ додааст?
5. Мо бо истеъдоди додашуда чӣ кор бояд кунем?
6. Кӣ аз аъзоҳои калисо мӯҳтоҷи аъзоҳои боқимонда мебошад? .
7. Мо ба хизматҳои гузаронидаистода чӣ хел бояд рафтор кунем?
8. Ҷумлаҳои зеринро хонед ва ҳамаи ҷавобҳои дурустро қайд кунед:
 - ☐ А Имондорони калисои ман на он қадар боистеъдод мебошанд. Бисёр хуб аст, ки ман истеъдоди кофӣ дорам, вагарна душвориҳо боз ҳам меафзуданд.
 - ☐ Б Бисёр хуб аст, ки бародари мо Николай қобилиятнок аст. Ман чунин корҳоро на он қадар сарфаҳм меирам.
 - ☐ В Эҳтимол, ман ин калисоро тарк мекунам. Чунки дар ягон имондор ман қобилияти Худододро намебинам.
 - ☐ Г Шубони мо чунон воизи боистеъдод аст, лекин афсӯс, ки ман ягон қобилиятро надорам, ки ба Худо хизмат кунам.
 - ☐ Д Дар ибодату хизмат иштирок кардан — кори кашиш мебошад. Ё барои иҷро кардани ин кор қобилият ва

маълумоти кофӣ дорад. Ман худро ба канор гирифта метавонам.

- ☐ Е Ба ман хизмату ибодатамон маъқул аст. Ҳар кас вазифаи худро адо мекунад ва Худо бо ин восита ба калисо баракат медиҳад.

Дарси 17

Ибодат ба Худо

1. Китоби Муқаддас мегӯяд, ки:
„Худовандо! Кибриё ва зӯрмандӣ ва шукӯҳ ва нусрат ва шавкат аз онӣ Туст, зеро ки ҳар он чӣ дар осмон ва замин аст, аз онӣ Туст. Худовандо! Салтанат аз онӣ Туст, ва Ту бар сари ҳама мутаол ҳастӣ“ (1 Вақоеънома 29:11).
Кӣ ҳукмрони ҳамаи чиз мебошад?
2. Чӣ дар рӯи замин ба Худо тааллуқ дорад?
3. Худо имондоронро хизматгори Худо кардааст. Хизматгор будан маънои хизмат ва кор карданро дорад. Кори хизматгор аз он иборат аст, ки тамоми кори ба ӯ супурдашуда бояд ботартиб бошад. Кӣ дар ҳақиқат соҳиби ин чизҳо мебошад?
☐ А Худи хизматгор
☐ Б Ҳеҷ кас
☐ В Хӯчаин
4. Хизматгори мағоза барои он ғамхорӣ мекунад, ки молу мулки хӯчаинаш доимо ботартиб бошад. Айнан бо чунин тарз мо ҳам дар молу мулки Худо хизматгор мебошем. Мо ҳам барои ҳамаи чизе, ки ба мо дода шудааст, ҷавобгариро ба гардани худ мегирем, зеро ки хӯчаини ҳама чиз мебошад.
5. Дар китоби Вақоеънома мо чунин оятҳоро меҳонем: *„Аммо ман кистам ва қавми ман чистанд, ки қувват дошта бошем чунин ионат диҳем? Зеро ки ҳама чиз аз ҷониби Туст, ва он чиро, ки аз дастӣ Ту гирифтаем, ба Ту додаем“ (1 Вақоеънома 29:14).* Хизматгор будан маънои онро дорад, ки ҳамаи чизҳои мавҷудбуда на ба, балки ба тааллуқ дорад.
6. Мо хизматгори ҳамаи он чизҳо ҳастем, ки Худо ба мо додааст. Ба ин моликияти шахсӣ (хона, мошин), пул ва инчунин вақт дохил мешавад. Барои ҳамин, мисли хизматгорони хуб мо бояд ҳамаи ин чизро ҳамон тавр истифода барем, ки ба маъқул оем.

7. Биёед, ба моликияти хусусии худ назар кунем: ба хона, либос, пул ва ба ҳамаи он чизе, ки дорем. Ба расмҳои зерин нигаред. Кадоме аз ин одамон хизматгори хуб аст ва ба моликияти худ муомилаи нағз мекунад?

8. Аз дарси гузашта, ки дар бораи вазифаи аъзоёни калосо буд, мо медонем, ки барои кори Худо бояд Ҳатто касе, ки камбағал аст, бояд каме барои мӯҳтоҷии калосо диҳад. Мо инчунин медонем, ки ушр:

- ☐ А Ҳамаи он чизе, ки шумо доред.
- ☐ Б Дар як ҳафта як сӯм.
- ☐ В Даҳяк аз он чизе мебошад, ки мо дорем.

9. Вақте ки имондор барои кори Худо ушр медиҳад, ин музди кории вай мебошад.
10. Даҳяк аз музди кор дода мешавад. Аз даҳ сӯм даҳякро ташкил медиҳад.
11. То мавлуди Исои Масеҳ халқи Исроил аз музди кории худ ба Худо ушр медоданд. Агар мо хизматгори хуби Худо бошем, он гоҳ бояд чунин рафтор кунем. Агар музди якмоҳаи шумо 500 сӯм бошад, он гоҳ ушр чанд сӯмро ташкил медиҳад?
 - ☐ А Панҷ сӯм.
 - ☐ Б Ҳамаи ин маблағро.
 - ☐ В 50 сӯм.
 - ☐ Г 100 сӯм.
12. Чунин мисол меорем: „Дехконе 100 халта картошка ғундоштааст. Вай метавонад ин картошкаро фурӯшад ва муздашро қурбонӣ кунад ва ё ҳамту халтаро барои кори Худо чун қурбонӣ диҳад“.
13. Мо ҳам бо маоши худ чунин карда метавонем. Аз ҳар як даҳ сӯми музди корӣ барои кори Худо қурбонӣ мекунем.
14. Мо медонем, ки ҳамаи чизҳо ба Худо тааллуқ дорад. Вақте ки мо барои кори Худо ушр ҳудо мекунем, он гоҳ ба мо доништан осон мегардад, ки барои кори худ ва зиндагӣ чӣ қадар пул дошта бошем. Чанд қисми музди кории худро мардуми Худо дар Аҳди Қадим барои кори Худо ҳудо мекард?
15. Худо ба халқи Худ ваъда медиҳад: *„Тамони ушрро ба хазинахона биёред, то ки дар хонаи Ман хӯроке бошад, ва бо ин Маро имтиҳон намоед, мегӯяд Худованди лашкарҳо, ки оё Ман равзанҳои осмонро барои шумо намекушоям, ва баракати аз ҳад зиёде бар шумо фурӯ намерезам“* (Малокӣ 3:10). Мувофиқи ин ояти Аҳди Қадим, Худо ба халқ чӣ гуна ваъда кардааст, агар халқ ушр бидиҳад? Ӯ ваъда дод, ки баракати мерезонад.
16. Бисёр имондорон ин рӯзҳо чунин баракатро аз сар мегузаронанд, чунки онҳо барои кори Худо медиҳанд.
17. Китоби Муқаддас низ чунин мегӯяд: *„Дар бобати ҷамъ кардани ионат барои муқаддасон шумо ончунон рафтор кунед, чунон ки ман ба калисоҳои Галотия дастур додам; дар рӯзи якуми ҳафта бигзор ҳар яке аз шумо, мувофиқи даромадаш, назди*

худ пасандоз карда нигоҳ дорад, то ки дар вақти омаданам ба ҷамъ кардан ҳоҷат наафтад“ (1 Қўринтиён 16:1–2).

Мувофиқи ин оят, шумо барои қурбонӣ чӣ қадар пул бояд ҷудо кунед?

☐ А Ин бояд маблағи муайян бошад, гарчанде ки шумо дар ин ҳафта ягон пул кор накарда бошед.

☐ Б Шумо мувофиқи маошатон қурбонӣ мекунед.

☐ В Қурбонӣ кардани он қисми хурдакае, ки мо дар ин лаҳза бо худ дорем.

18. Ба фарқияти байни ушр ва қурбонии ихтиёрӣ диққат диҳед. Ушр қисми маоши шумо аст. Қурбонӣ бошад, ихтиёрӣ аст, яъне он чизе, ки аз ушр барзиёд дода метавонед.

19. Вақте ки мо даҳяки музди худро ба Худованд медиҳем, ... аст. Лекин вақте ки мо аз ушр барзиёд пул ҷудо мекунем, ин мебошад.

20. Ҳамин тавр, ҳам , ҳам мувофиқи миқдори музди кории мо ба Худованд дода мешавад.

21. Мо бояд вобаста ба маоши худ ба Худо қурбонӣ диҳем. Дар ин ҳолат мо хизматгори арзандаи Худо мегардем, хусусан дар он чизе, ки Ё ба мо пешақӣ дода буд. То мавлуди Масеҳ халқи Худо ба қадри ҳол аз музди кории худ ҷудо мекарданд.

22. Гарчанде мо чун хизматгори Худо ушр ва қурбонии ихтиёрӣ ба Худо медиҳем, набояд фаромӯш кард, ки ба Худо тааллуқ дорад.

23. Албатта, шумо метавонед бипурсед: *„Ин маблағ барои чӣ сарф мешавад?“*. Ба ин савол Китоби Муқаддас ҷавоб медиҳад, ки баъзе одамон ҳастанд, ки: *„...салоҳ донистанд, ки хайроате барои камбағалони муқаддасони Ерусалим фиристанд“* (Румиён 15:26).

Дар асоси ин оят ушр ва қурбониҳо роҳи дурусти истифодаи ушр кадом аст?

☐ А Ба оилае, ки дар мӯхтоҷии калон аст, кӯмак кардан.

☐ Б Ба рафиқат тӯхфа кардан.

☐ В Ба одами зарурӣ кӯмак кардан.

24. Китоби Муқаддас барои истифодаи бурдани воситаҳои қурбонӣ дигар роҳро нишон медиҳад. Китоби Муқаддас мефармояд: *„Он ки бо Каломи Худо насиҳат дода мешавад, бигзор насиҳатдиҳандаро дар ҳар нозу неъмат шарик созад“* (Ғалотиён 6:6).

Мувофиқи ин оят, ушр ва қурбониҳои мо бояд чӣ гуна истифода бурда шаванд?

- ☐ А Ба аксия гузоштани онҳо.
- ☐ Б Онҳоро барои барномаи масеҳиён додан.
- ☐ В Онҳоро ба хизматгороне, ки бисёр вақтро барои насихати Калом медиҳанд, истифода бурдан.

25. Ушр ва қурбонӣ чӣ хел истифода бурда мешаванд?

- ☐ А Барои дастгирӣ кардани шубон.
- ☐ Б Барои мӯхтоҷии камбағалон.
- ☐ В Барои чамъомади сиёсӣ.

26. Моҳияти савол аз он иборат аст, ки мо тараққиёти кори Худоро дастгирӣ мекунем. Мо ба Худо онро медиҳем, ки дар ҳақиқат ба на ба тааллуқ дорад.

27. Дар яке аз мактубҳои дар Китоби Муқаддас хавворӣ Павлус менависад: „*Бигзор ҳар кас ба дилхоҳи худ бидиҳад, на бо ғамгинӣ ва на ба таври маҷбурӣ; зеро Худо он касро дӯст медорад, ки сахӣ бошад*“ (2Қўринтиён 9:7).

Худо моро меписандад, вақте ки мо ба Ё бо дил медиҳем. Лозим нест, ки бо ё ба бидиҳем.

28. Вақте ки Павлус ба масеҳиёне, ки ўро бо қурбониҳои худ дастгирӣ мекарданд, муроҷиат мекард, навишта буд: „*Ва Худои ман ҳар эҳтиёҷи шуморо ба ҳасби сарвати ҷалоли Худ дар Исои Масеҳ пур хоҳад кард*“ (Филиппиён 4:19).

Вақте ки мо ин воситаҳоро ба Худо медиҳем, мо бояд чиро ҳис кунем?

- ☐ А Шубҳа кардан нисбати он, ки мо дуруст рафтор мекунем ё не.
- ☐ Б Хурсандӣ барои он ки мо ба Худо медиҳем, ва боварӣ ки Ё ҳар эҳтиёҷи моро пур мекунад.
- ☐ В Барои мӯхтоҷӣ ташвиш кашидан.

29. Дар ваҳдату ягонагӣ қувваи бузург чамъ мешавад. Ин барои калисо низ хеле муҳим аст. Шумо як тассавур кунед, ки агар ҳамаи аъзоҳои калисо воситаҳоро дур карда, ба гуфтаҳои Китоби Муқаддас итоат мекарданд, он гоҳ калисо чӣ кор карда метавонист.

Ду имконият мавҷуд аст, ки чӣ тарз он воситаҳоро истифода барем.

1. Ғамхорӣ барои эҳтиёҷи к.....
2. Дастгирӣ кардани ш..... калисо.

30. Мо нисбати қурбониҳои Худованд чӣ гуна бояд муносибат кунем?

Мо бояд бо қурбонӣ кунем.

31. Дар дигар ҷои Китоби Муқаддас гуфта шудааст: „Пас бо диққат назар кунед, ки чӣ гуна рафтор менамояд, на чун беҳирадон, балки чун хирадмандон“ „Ва фурсатро ганимат донед, чунки ин рӯзҳо шарир аст“ (Эфсӯсиён 5:15–16).

Хизматгори шоиста будан маъноӣ аз ҳар он чизе, ки Худо ба мо додааст, на фақат ушр ва қурбонӣ доданро дорад. Мувофиқи ин оят хизматгор бояд ба он диққат диҳад, ки ӯ кадом чизҳои дар поён қайдшударо саришта мекунад: (Як ҷавобро қайд кунед).

☐ А Воситаҳои материалӣ.

☐ Б Вақти ҳудро.

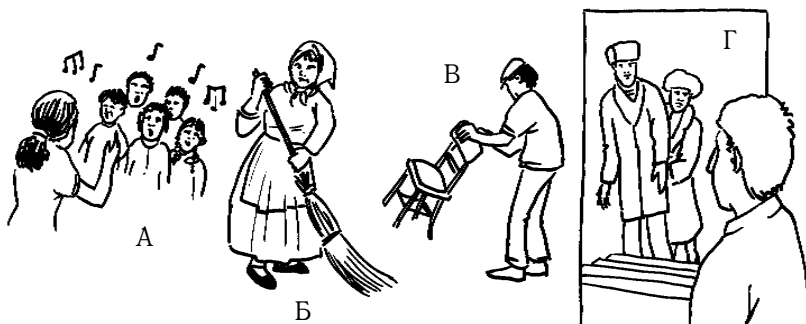
32. Дар сариштакунии вақти ҳуд мо бояд хизматгорони намунавӣ бошем. Ин маъноӣ онро надорад, ки мо тамоми рӯз Китоби Муқаддасро хонем ва дуо кунем. Ин маъноӣ онро надорад, ки тамоми вақти ҳудро барои иҷро намудани кори калисо сарф кунем. Ин маъноӣ онро дорад, ки мо бояд вақтро ҳамон ҳел гузаронем, ки ба Худо писанд ояд. Ба расмҳои зерин нигаред. Кадоме аз ин одамони тасвирёфта нишон медиҳад, ки хизматгори Худо бо вақт чӣ гуна бояд сариштакорӣ кунад?

33. Вақт атои қиматбаҳои Худо мебошад. Мисли хизматгорони нек, мо бояд вақтро нағз саришта кунему ба Худованд Исои Масеҳ

ҳамду сано гӯем. Хизматгори нек вақтро чӣ тарз истифода мебарад?

- ☐ А Тамоми вақтро барои хондани Китоби Муқаддас сарф мекунад.
 - ☐ Б Барои дониستاني иродаи Худо ва ҷорӣ намудани он дар ҳаёти худ кӯшиш мекунад.
 - ☐ В Бо вичдон кор мекунад, ҳатто агар касе ҳам набинад.
34. Ҳоло мо дар бораи дигар имконият дониста гирифтем, то ки хизматгори неки Худо шавем. Ба ҳар як имондор
..... дода шудааст, ва он бояд ба ғоидаи Худо сарф карда шавад.

- ☐ А Меҳрубонӣ ва меҳмоннавозӣ.
 - ☐ Б Рӯбучин дар иморати калисо.
 - ☐ В Таълимдиҳӣ дар мактабҳои якшанбегӣ.
 - ☐ Г Тайёри дидан ба хизмат.
35. Ҳамаи имондорон нисбати он чизе, ки Худо ба онҳо додааст, бояд хизматгори намунавӣ бошанд. Кадоме аз гуфтаҳои зеринро мо бояд дуруст истифода барем (ҷавоби дурустро қайд кунед).
- ☐ А Пул ва молу мулки худро.
 - ☐ Б Вақти худро дар рӯзи якшанбе.
 - ☐ В Пулҳои майдари пулмонаки худ.
 - ☐ Г Тамоми вақти худро.
 - ☐ Д Истеъдодҳоеро, ки Худо ба мо додааст.

Биёғ хуғро тафтиш мекунем

1. Мо хизматгори Худо мебошем, зеро ки ҳама чиз дар ҳақиқат на ба балки ба Х тааллуқ дорад.
2. Чун хизматгори нек, мо бояд ҳамаи чизро чунон истифода барем, ки ба Худо
3. Нависед, ки чиро мо чун хизматгор бояд дуруст истифода барем.
 А
 Б
 В
4. Ушр гуфта чиро мефаҳманд?
5. Бо кадом ҳиссиёт мо бояд чизе ба Худо бидиҳем?
6. Фарқ байни ушр ва қурбонии ихтиёри дар чист?
7. Пуле, ки мо барои кори Худо медиҳем, метавонад барои
 ва истифода бурда шаванд.

Дарси 18

Роҳнамои Худованд

Пеш аз омӯзиши дарс ба воқеаи ин саҳифа назар андозед.
Вай ғар бораи он нақл мекунад, ки чӣ хел ҳамсарон иродаи
Худоро пеш аз чорабиниҳои муҳиме мефаҳмидаанд.

1. Барои ҳар як имондор доништан ва иҷро намудани иродаи Худо аз ҳама муҳим мебошад. Китоби Муқаддас мегӯяд: „Ман туро таълим хоҳам дод ва ба роҳе, ки бояд биравӣ, ҳидоят хоҳам кард: „Туро насиҳат хоҳам дод, чашмам бар туст“ (Забур 31:8).

Мувофиқи ин оят, оё иродаи Худоро доништан мумкин аст? (Бо „Ҳа“ ё „Не“ ҷавоб диҳед)

2. Бори дигар ба расм нигаред. Алишер ва Нигина дар бораи он фикр мекунам, ки ба дигар ноҳияи шаҳр бираванд. Онҳо пеш аз ҳама дар бораи чӣ фикр мекарданд, вақте ки чунин чорахоро

- андешиданд. Нигина дар бораи он гуфтааст, ки боварии комил доштан лозим аст, ки рохро нишон медиҳад.
3. Нигина ҳақ аст! Худо ба имондор ваъда додааст, ки дар ҳамаи соҳаҳои ҳаёташ роҳнамоӣ кунад. Ин кӯчиданро ба ҷои нав низ дар бар мегирад, алалхусус, ҳамсарон ният доранд, ки дар он ҷо дар бораи Худо шохидӣ диҳанд.
Мувофиқи таронаи 31-уми Забур, имондор бояд боварии комил дошта бошад, ки ба ӯ Худо мекушояд.
4. Ояти зеринро аз Китоби Муқаддас аз ёд кунед, ва дар кучо ҷойгир будани онро дар хотир нигоҳ доред: (Забур 31:8).
Ҷойҳои холиро барои дар хотир нигоҳ доштани ин оят пур кунед.
.....
ва ба роҳе, ки , ҳидоят.....
..... “ (..... :).
5. Дар Забур 31:8 ваъдаи аҷоиб мавҷуд аст, ки Падари Осмонии мо ба ҳар як фарзанди Худо додааст. Худо меҳонад, ки мо қарор қабул карда:
- ☐ А Дар интиҳоби роҳи дуруст шубҳа кунем.
 - ☐ Б Бо роҳи нодуруст равам, ва ба худ нишон диҳем, ки ин роҳ нодуруст аст.
 - ☐ В Бовар кунем, ки Ӯ моро бо роҳи ҳақ мебарад.
6. Ҳамин тавр, шумо боварии комил дошта бошед, ки ваъда медиҳад, ки шуморо дар ҳалли масъалаҳои муҳим роҳбарӣ мекунад.

7. Ба расми дуввум нигаред.
Алишер ва Нигина дар аввал кадом қорро ба анҷом расонданд, то ки иродаи Худоро муайян кунанд?
Онҳо
Онҳо ҷӣ қор қарданро аз Худо мефурсанд?

8. Воситаи якум, ки Худо бо он Иродаи Худо мекушояд,.....
..... мебошад.
9. Дуо — аввалин корест, ки мо барои доништани иродаи Худо бояд кунем. Нигаред ба расми севвум: Баъд аз дуо чӣ кор бояд кард, то ки иродаи Худоро барои худ муайян кунем?
Ба мо лозим аст, ки хонем, ин
..... мебошад.
10. Вақте ки Алишер ва Нигина дуо карданду Китоби Муқаддасро хонданд, ба онҳо ҷо аз Китоби Муқаддас, ки дар Инҷили Марқус оварда шудааст, кушода шуд: *„Ў ба онҳо гуфт: ба деҳаву шаҳрҳои наздик биравед, то ки Ман дар он ҷо низ мавҷиза кунам, зеро ки Ман барои ҳамин омадаам“* (Марқус 1:38).
Ба воситаи суханони Исои Масеҳ ба Алишер ва Нигина иродаи Худо кушода шуд. Ин чунин маъно дошт, ки И дар дигар ноҳияву шаҳрҳо паҳн кардан лозим аст, махсусан дар он ҷойҳое, ки дар бораи Исои Масеҳ то ҳол нашунидаанд.
11. Вақте ки Каломи Худо ба мо бо қувваи махсусе кушода мешавад, он гоҳ бояд донист, ки Худо бо чунин тарз бо мо.....
....., барои ин Ў Каломи Худо истифода мебарад. Каломи Худо воситаи дуввум мебошад, ки Худо барои кушодани
..... Худ истифода мебарад.
12. Имондорон ҳилофи каломи Худо бояд ягон кор наkunанд. Мисол, Китоби Муқаддас равшан мегӯяд: *„Бинобар ин, кизбро аз худ дур карда, ҳар яке ба ёри худ рост гӯед“* (Эфсӯсийн 4:25).
Қадоме аз ин тасдиқот дуруст аст?
☐ А Дар асоси ин оят имондор набояд дурӯғ гӯяд.
☐ Б Дар асоси ин оят имондор дурӯғ гуфта метавонад.
13. Агар ба шумо лозим ояд, ки аз барои гирифтани кори хуб дурӯғ гӯед, он гоҳ шумо гуфта метавонед, ки аз рӯи Каломи Худо рафтор карда истодаед. („Ха“ ё „Не“)..
Ба воситаи фиреб кор гирифтани оё аз рӯи иродаи Худо мебошад?
.....
14. Дар бисёр ҳолатҳо шумо метавонед бо чунин тарз иродаи Худоро муайян кунед. Масалан, бинед, ки Китоби Муқаддас дар бораи никоҳ чӣ мегӯяд: *„Зери юги бегона бо якҷоягии беимонон сар ҳам наkunед. Зеро ки адолат бо шарорат чӣ алоқае дорад? ...ё имондор бо беимон чӣ ширкате дорад?“* (2Кўринтиён 6:14–15).

- Аз ин мебарояд, ки имондор набояд бо ақди никоҳ бандад.
15. Агар шумо бо масеҳие, ки меҳоҳад бо беимон оиладор шавад, сӯҳбат карда истода бошед, он вақт шумо ба ӯ бо ҳамаи асос гуфта метавонед, ки ӯ аз рӯи иродаи Худо амал накарда истодааст. Шумо дар бораи он медонед, ки меғӯяд, ки имондор набояд бо беимон „зери як юғ сар сар ҳам кунад“.
 16. Одам чӣ хел дониста мегирад, ки бо беимон никоҳ бастан хилофи иродаи Худо аст?
 - ☐ А Тавассути омӯзиши Китоби Муқаддас.
 - ☐ Б Ба воситаи сӯҳбат бо рафиқон.
 - ☐ В Ба дили худ итоат кардан.
 17. Оё иродаи Худо хилофи гуфтаҳои Китоби Муқаддас буда метавонад? („Ҳа“ ё „Не“)
 18. Мо аллақай ду роҳро омӯхтем, ки тавассути онҳо Худо ба мо иродаи Худо мекушояд. Ин роҳҳо кадомҳоянд?
 1.
 2.
 19. Ба расми чорум нигаред. Алишер ва Нигина дар ин расм чӣ кор карда истодаанд?

Онҳо аз барои ба дигар ноҳия кӯчидан маслиҳат пурсида истодаанд.
 20. Севвум роҳ, ки Худо фарзандони Худо бо он роҳнамоӣ мекунад, маслиҳати дигар имондорон мебошад. Кадоме аз имондорони зерин ба мо барои фаҳмидани иродаи Худо аз ҳама беҳтар кӯмак карда метавонад?
 - ☐ А Имондороне, ки ба қарибӣ Исои Масеҳро қабул кардаанд.
 - ☐ Б Имондороне, ки мисли шумо ҳамон таҷрибаро доранд.
 - ☐ В Имондороне, ки дорои таҷрибаи калон ҳастанд.
 21. Вақте мешавад, ки мо мӯхтоҷи маслиҳатҳои дигар мешавем, то ки иродаи Худоро дарк кунем. Ба мо лозим аст, ки ба м он касоне, ки назар ба мо таҷрибаи доранд, итоат кунем.
 22. Дар вақти муроҷиат кардан ба дигар имондор аз барои маслиҳат бояд боэҳтиёт бошем. Одаме, ки мо ба ӯ барои маслиҳат муроҷиат мекунем, бояд чӣ гуна сифатҳо дошта бошад?
 - ☐ А Гох-гоҳ ба Худо итоат накардагӣ.
 - ☐ Б Китоби Муқаддас ва таълимоти Китоби Муқаддасро донанд.

- ☐ В Бо Худо муносибати наздик дошта бошад.
- ☐ Г Исои Масеҳро бо наздики қабул карда бошад.
- ☐ Д Ў бояд ба мо маъқул бошад, гарчанде ки ин бархилофи таълимоти Китоби Муқаддас аст.
- ☐ Е Ҳақиқатро гӯяд, гарчанде ки ҳақиқат ба шумо маъқул набошад.
23. Се роҳро, ки Худо онҳоро истифода мебарад, ва ба воситаи онҳо моро аз рӯи иродаи Худаш роҳнамоӣ мекунад, нависед.
1.
 2.
 3.
24. Ба расми 5-ум нигаред. Алишер ва Нигина дар бораи нақшаи кӯчидани худ сӯҳбат карда истодаанд. Нигина мегӯяд, ки ба дили Ў дод.
25. Китоби Муқаддас мегӯяд: *„Бигуздор дар дилҳои шумо ороиштагии Худо ҳукмфармо бошад, ки шумо ба он дар як Бадан даъват шудаед; ва шукргузор бошед“* (Қўлассиён 3:15).
Дар ин ҷо калимаи „ҳукмфармо“ маънои „мисли ҳоким амал кардан“-ро дорад. Ин оят мегӯяд: „Бигуздор Исои Масеҳ дар ҳаёти шумо мисли ҳоким амал кунад.“
26. Агар дар дилҳои шумо ороиштагии Исои Масеҳ набошад, ва шумо заҳмату ташвишро ҳис кунед, он гоҳ мумкин аст, ки Худо бо чунин тарз нишон медиҳад:
- ☐ А Он чизе, ки мо мекунем, аз рӯи иродаи Худо нест.
- ☐ Б Он чизе, ки мо мекунем, иродаи Ў аст.
- ☐ В Он чизе, ки мо мекунем, аҳамияти калон надорад.
27. Агар мо иродаи Худоро иҷро карданӣ бошем, он гоҳ мо бояд Худоро дар дилҳои худ дошта бошем.
28. Мо чор роҳро муоина карда баровардем, ки Худо ҷи гуна иродаи худро зоҳир мекунад. Ин роҳҳо кадомҳоянд:
1. расми 1.
 2. расми 2.
 3. расми 3.
 4. расми 4.
29. Дигар роҳе, ки Худо барои роҳнамоии мо истифода мебарад, вазъият мебошад. Ба воситаи вазъияти хуб Худо метавонад „Ҳа“ гӯяд. Агар вазъият бад аст, Ў „Не“ мегӯяд. Ба расми 6-ум нигаред.

- Худо ба Алишер ва Нигина вазъияти хуб мефиристад, ки ин онхоро ба дигар ноҳия имконпазир мегардонад.
30. Вақте ки Алишер ва Нигина ба ноҳияи хостаашон мерафтанд, Худо барои кушодани иродаи Худ кадом роҳро истифода бурд?
- ☐ А Ба воситаи вазъияту ҳолат.
- ☐ Б Тасодуф.
- ☐ В Хоб ва рӯёҳо.
31. Худо инчунин тавассути вазъияти бад низ сухан карда метавонад, масалан: Ба назари шумо менамояд, ки Худо шуморо дар рӯзи муайяне ба шаҳри дур мефиристад. Шумо дуо мекунед, ки Худо шуморо роҳнамоӣ кунад, лекин дар рӯзи муайяншуда сабабҳои пайдо мешавад, ки шумо рафта наметавонед. Ҳамин тавр шумо иродаи Худоро ба воситаи вазъият муайян мекунед.
32. Доништан муҳим аст, ки на фақат аз рӯи вазъият иродаи Худоро муайян кардан мумкин аст. Вазъиятҳо ба мо кӯмак мекунанд, то муайян кунем, ки оё шумо ҳақ ҳастед ё не, танҳо дар якҷоягӣ бо тамоми роҳҳои боқимондаи роҳнамоии Худо.
- Бо ибораи дигар, вазъиятҳо метавонанд ба мо иродаи Худоро кушоянд, танҳо агар мо ба ин аҳамият дода, дар ҳама лаҳза ва ба роҳнамоии Худо муроҷиат кунем, ва инчунин аз имондорон м..... пурсем ва дар дили худ о..... Масеҳро дошта бошем.
33. Баъзан чунин рӯй медиҳад, ки вазъиятҳо бад ба назар менамоянд. Лекин ба воситаи дуогӯӣ ва хондани Китоби Муқаддас мо иродаи Худоро дастрас мекунем. Дар он вақт ин вазъиятҳо метавонанд танҳо тафтиш ва санҷиши имони шумо бошанд. Ва агар нақшаи шумо бо иродаи Худо мувофиқат кунад — бовар кунед, ки Худо ҳар як вазъиятро тағйир дода метавонад. Вазъияти номусоид метавонад гардад, агар ин иродаи Худо бошад.
34. Аз ин рӯ, мо рӯзе иродаи Худоро тавассути 4 роҳи боқимонда ва ё ба воситаи в..... доништа мегирем.
35. Панҷ роҳеро, ки Худо барои ба имондорон кушодани иродаи Худ истифода мебарад, нависед.
1.
 2.
 3.
 4.
 5.

*Фаромӯш накунед! Пеш аз ягон чорабинӣ дуо гӯед ва Каломи
Худоро хонед. Ба Худо иҷозат диҳед, ки ин панҷ роҳро барои
ба шумо кушодани ҷродаи Худои истифода барад; ба
роҳнамоиш Ё бовар кунед.*

Ин дарси охирини китоби шумо аст.
Агар шумо дарсро идома додан хоҳед,
он гоҳ ба шубони худ муроҷиат
кунед. Ё метавонад дигар дарсҳои
соддаро пешкаш кунад.

Ва мо ба шумо баракати Худо,
афзоиш ва комёбиро дар ҳаёти нави
пурфайз хоҳишмандем.

Чавобҳо

Чавобҳо

Чавобҳои ғарси 1

1. Қабул кардаанд; имон оварданд; фарзандони Худо
2. Инчили Юҳанно
3. Фарзандони Худо
4. Қабул кард; имон овард; Инчили Юҳанно
5. Қабул кардан
6. Ҳарфи „В“
7. „В“
8. Қабул кардан
9. Фарзандони Худо
10. Умедворем, ки „Ҳа“...
11. Оятро аз ёд кунед.
12. Фарзандони Худо
13. „В“
14. Худо; Худо
15. Фарзанди Худо; Худо
17. Таваллуд аз олами боло.
18. Таваллуд аз олами боло.
19. Марҳамати Худо
20. „В“
21. Худо
22. Фарзанди Худо
23. „В“
24. Пункти якуми ин дарс.
25. Худо
26. „В“
27. „В“
28. Бо Худо
29. „В“
30. Худо
31. „Ҳа“
32. „Ҳа“

Чавобҳои ғарси 2

1. Фарзандони Худо
2. В
3. В
4. Тағйироти тарзи фикрронӣ.
5. А
6. Таҳмина
7. Тавба кардед
8. Тағйироти ҳаёт.
9. Матто 3:8-ро аз ёд кунед.
10. Тағйироти тарзи фикрронӣ.
11. В
12. Шоҳидии тавбакуниро аз худ кунед.
13. Тағйироти ҳаёт
14. Тағйироти ҳаёт, афсӯсхӯрӣ аз барои гуноҳҳо.
15. В
16. Афсӯсхӯриро, Ё тағйир меёбад.
18. А „Не“; Г „Не“
19. Афсӯсхӯрӣ, бо аъмоли.
20. Не, Не

21. 1. Афсӯсхӯрӣ аз барои
гуноҳҳо
2. Тағйироти ҳаёт

22. Нигаред ба саволи 9-уми
дарс.

Ҷавобҳои ғарси 3

1. Тавба кардааст; Худованд
Исои Масеҳ
2. Тағйирёбии фикр
3. Исои Масеҳ
4. „В“
5. Гуноҳҳо
6. Б
7. А имон меоварад
Б Исои Масеҳ
8. Исои Масеҳ; бовар кунем
9. Оятро аз ёд кунем.
10. „Г“
11. Исои Масеҳ; Наҷотдиҳанда;
бовар кардем; дар салиб мурд

12. Гуноҳ; салиб; „Б“
13. Не; ҳамааш
14. Не; Исои Масеҳ; овардан
даркор
15. Ҳамааш
16. А
17. Ҳама (А; Б; В)
18. Мурд дар салиб; имон
овардан ба Исои Масеҳ.
19. „А“ ва „Г“
20. 1. Оромӣ
2. Хурсандӣ
21. Нигаред ба саволи 9-уми ин
дарс.
22. Оромӣ; хурсандӣ

Ҷавобҳои ғарси 4

1. Ҳукмронӣ кунад
2. Оятро аз ёд кунед.
3. Б
4. Аҳкоми Ёро риоя кардан.
5. Ба Ё итоат кунем.
6. Исои Масеҳ; Исои Масеҳ.
7. Не, чунки дар назди Вай
ҳама чиз ошкор аст.
8. „А“ дуруст; „Б“ дуруст; „В“
дуруст; „Г“ нодуруст; „Д“
нодуруст.
9. Фикрҳои
10. Фикрҳои

11. А; Б; В; Г
12. Гуноҳҳо
13. Ба Ё итоат кунем.
14. Фикрҳои мо.
15. Суханҳо.
16. Суханҳои худ.
17. „А“
18. „Суханҳои мо“
19. А-1; Б-4; В-2; Г-5; Д-3; Е-6
20. Итоат кунем; фикрҳо;
суханҳо.
21. Румиён 14:9
22. Итоат кунем
23. „В“
24. Амалҳо

25. А; Б; В

26. Фикрҳо; суҳанҳо;
корнамоиҳо

27. Суҳан ва корҳо

28. Фикрҳо, суҳанҳо, корҳо

Ҷавобҳои ғарси 5

1. Худо; оилаи Худо; Худо

2. В

3. В

4. Бисёртар

5. Хӯрдан; нӯшидан;
пӯшидан

6. Мӯхтоҷии моро медонад.

7. Ин оятро аз ёд кунед.

8. А

9. мӯхтоҷӣ; медонад

10. Тарк намекунад.

11. мӯхтоҷиҳои; медонад; тарк
намекунад

12. В

13. Мӯхтоҷиҳои моро медонад;
Моро ҳеҷ гоҳ тарк
намекунад.

14. Оятро такрор кунед.

15. В

16. Фарзанди Худо; Падари

17. Касоне, ки ба Исои Масеҳ

имон оварданд.

18. Бо муҳаббат.

19. Бародарон ва хоҳарони.

20. Касоне, ки ба Исои Масеҳ
имон оварданд.

21. Чи хеле, ки Масеҳ моро
дӯст дошт.

22. В

23. Касоне, ки ба Исои Масеҳ
имон меоранд; бо муҳаббат.

24. А

25. А; В; Г; Е

26. Ҳаёти Худро дод.

27. Исои Масеҳ.

28. Мӯхтоҷиҳои моро медонад;
моро тарк намекунад.

29. Имондорони масеҳӣ; бо
муҳаббат

30. Малакути; адолати

31. Бародар ва хоҳарони худро
дӯст дорем.

32. Мӯхтоҷиҳои

Ҷавобҳои ғарси 6

1. Таваллуд аз олами боло.

2. А

3. Худо; Не

4. Рӯҳулқудс; доимо

5. Рӯҳулқудс

6. В

7. Пур мекунад; доимо

8. В

9. В; Рӯҳулқудсро

10. Пур шавем

11. Оятро аз ёд кунед

12. Аз нав мекунад

13. Рӯҳулқудсро; ҳар кас; то
абад

14. А; В; Г; Е; З; И
15. Б; Г; Д
16. Б
17. Рӯҳулқудс
18. А
19. Лабрез шудан; „Не“; пур аз Рӯҳулқудс.
20. Қабул кунем.
21. Тавба кунем;
22. Тавба кунем; пур шавем.
23. Тақдим кунед;
24. Б; В; Г
25. 5-то зина.
26. Қабул кардан; имон овардан; имон
27. Тавба; хоҳиш; тақдим; итоат кардан; имон
28. Б
29. Қувва; хизмати бомувафакӣят; қувва
30. Муқаддас; гуноҳ
31. Хизмат; Қувва; муқаддас
32. Рӯҳулқудс
33. Самараи
34. Тавба; хоҳиш; тақдими ҳаёт; итоат; имон
35. Бо ҳаёти муқаддас; ғалаба кардан; хизмати
36. Самараҳои

Ҷавобҳои ғарси 7

1. Оятро аз ёд кунед.
2. Каломи Худо; нон.
3. А
4. Каломи Худо.
5. Ҳар рӯз.
6. Ҳар рӯз.
7. Каломи Худо.
8. Б
9. Ғизои рӯҳӣ; ҳар рӯз.
10. Каломи Худо; рӯҳӣ
11. Ҳар рӯз.
12. Китоби Муқаддас (Каломи Худо).
13. В
14. А
15. Рӯз
16. Рӯҳулқудс
17. Рӯҳулқудс
18. А
19. Баъд
20. Қабул карда; имон овардан; қудрат; фарзандони Худо.
21. Ёро қабул карданд ва ба исми Ё имон оварданд; қудрат дод, ки фарзандони Худо гарданд.
22. Ҷавоб ба саволи гузашта
23. „Лекин ба онҳое, ки „... фарзандони Худо“.
24. Хат кашидан аст.
25. Б
26. А
27. Суханон; Рӯҳулқудс
28. Зери онҳо хат мекашем.
29. Ба Худо шукргузори кунем, ки ба мо аз Каломи Худо сабақ медиҳад.
30. Оятро нависед.

Ҷавобҳои ғарси 8

1. Б; А
2. Ҳа
3. Сӯҳбат мекунад, сӯҳбат мекунад.
4. Муносибат; муносибат
5. Китоби Муқаддасро.
6. Сӯҳбат кунад.
7. Ҳуди имондор; Ҳудо
8. Китоби Муқаддас.
9. Дуо
10. А; Г
11. А
12. Оятро аз ёд кунед.
13. А
14. Як бор.
15. бо Ҳудо.
16. Мепурсем
17. Чизҳои некро; мепурсанд; пурсидан
18. Хоҳиш; чизҳои нек.
19. Мепурсем
20. Дигар одамон
21. А; В
22. Шафоатгарӣ
(вакили даъво будан)
23. Дуои пурсиш.
24. Рӯзе як бор.
25. Дар савол фикри шахсии шумо пурсида мешавад; ҳамду сано
26. А; Г
27. Ҳамду сано; шукр гуфтан.
28. Ҳамду сано.
29. Доимо; шукрона.
30. 1) Хоҳишҳо
2) Ҳамду сано ва шукргузорӣ.
31. Иқрор шавем.
32. Иқрор мешавад.
33. Ба гуноҳҳои худ иқрор шавад.
34. Мебахшад; Вай дар салиб мурд!
35. 1) Ҳамду сано ва шукргузорӣ;
2) Хоҳиш пурсиш.
3) Иқроршавӣ
36. 1) Хоҳиш пурсиш.
2) Ҳамду сано ва шукргузорӣ.
3) Иқроршавӣ
37. Шафоатгарӣ
38. Ба саволи 12-уми ин дарс нигаред.

Ҷавобҳои ғарси 9

1. А
2. Қотил; дурӯғгӯӣ.
3. Ҳаётро
4. Қотил ва дурӯғгӯӣ.
5. Ҳудо
6. Шайтон
7. Б
8. Не; Фарзандони Ҳудо.
9. Иқроршавӣ
10. В
11. Б
12. Оятро аз ёд кунед.
13. Шайтон
14. Муқобилат кунем;

- мегурезад.
 15. Қотил; ҳаёти
 16. Ҳақиқат; дурӯғгӯй
 17. А „Д“; Б „Д“; Г „Д“
 18. Аз шайтон.
 19. Ба ӯ муқобилат кунем.
 20. Қотил ва дурӯғгӯй.
 21. Итоат
 22. Б
 23. Итоат
 24. В
 25. Итоат
 26. Итоат мекунем; иҷро кунем.
 27. мегурезад
 28. Исои Масех.
 29. Худованд Исои Масех.
 30. Мурд
 31. Мағлуб
 32. Исои Масех.
 33. В
 34. Исои Масех.
 35. Муқобилат
 36. Ба Худо итоат кунем;
 муқобилат кунед; мегурезад

Ҷавобҳои ғарси 10

- таваллуд аз олами боло.
 17. А
 18. Табиати қадим.
 19. Табиати нав.
 20. Исои Масех.
 21. Гуноҳ; Исои Масех.
 22. Исои Масех дар туст.
 23. Исои Масех.
 24. Б
 25. Исои Масех.
 26. Масехро
 27. Муҳаббати Исои Масех.
 28. Исои Масех; нави
 29. Оятро аз ёд кунед.
 30. А
 31. Исои Масех.
 32. В
 33. Б
 34. Оятро такрор кунед.
 1. Бадӣ
 2. Б
 3. Қадим
 4. Таваллуд аз олами боло.
 5. Таваллуд; Таваллуд аз
 олами боло.
 6. Ду
 7. Кӯҳна
 8. Таваллуд аз олами боло.
 9. Табиати нав; табиати қадим
 10. Бад
 11. В
 12. Гуноҳ
 13. А.-Қадим; Б.-Нав
 14. А.-Нав; Б.-Қадим
 15. Гуноҳ; Ҳа
 16. Ду; таваллуд дар ҷаҳон;

Ҷавобҳои ғарси 11

1. Худо
2. Бар зидди Худо.
3. Бар зидди Худо; ҷаҳон.
4. В
5. Ҷаҳонро; бар зидди Худо.
6. Оятро аз ёд кунед.
7. Фарзандони Худо.
8. Шайтон; ҷаҳон
9. Бар зидди онҳо.
10. Б
11. А; Б
12. Б
13. Таъкиб мекунад.
14. Шайтон; фарзанди Худо.
15. Осмон
16. Осмон
17. А
18. Ҷаҳон; шайтон.
19. А
20. Дар осмон; ҷаҳон.
21. Бо рафтори.
22. Таъкибот; рафтор
23. 1) Дӯст доранд.
2) Ба падару модар итоат кунанд.
3) Омӯзиш ва насихат.
24. Бо рафтори.
25. Ба Худованд.
26. А; В
27. А; В; Г; Ж
28. Бо рафтор.
29. Таъкиб мекунад; дар осмон.
30. Шайтон
31. Итоат кунем; муқобилат кунем; меғурезад
32. Шумо оятро дар саволи 6 дастрас мекунад.
33. Исои Масеҳро.

Ҷавобҳои ғарси 12

1. Бо рафтори.
2. Итоат кунем.
3. Б
4. Ба ҳама.
5. Юҳанно 3:16; ҷаҳон.
6. Дӯст медорад.
7. Дӯст медорад; фарзанди.
8. Дӯст медорад; дӯст медорад.
9. Ишаё 59:2.
10. Не; деворе; не
11. Гуноҳ; ҷудой
12. Дӯст медорад; дӯст медорад; гуноҳ; Худо
13. Исои Масеҳ;
то ки моро ба назди Худо биёрад.
14. Аз барои гуноҳҳои мо дар салиб мурд.
15. Мурд; биёрад; ба назди Худо биёрад.
16. 1) Дӯст медорад;
2) Гуноҳҳои; Худо
3) Мурд; туро ба назди Худо биёрад.
17. Қабул карда; имон оварданд; фарзанди Худо.
18. Фарзанди Худо.
19. Қабул кунад; имон оварад.

20. Фарзанди Худо; Масехро қабул кунед ва ба Ё имон оваред.
21. 1) Худо туро дӯст медорад;
2) Гуноҳ туро аз Худо ҷудо мекунад;
- 3) Исо мурд, то ки туро ба назди Худо биёрад;
4) Ту низ фарзанди Худо шуда метавонӣ.
22. Қабул карда; имон оварад.
23. Қабул кунад.

Ҷавобҳои ғарси 13

1. Пайравони (шогирдони)
2. Исои Масех.
3. Таълим ва таъмид додан.
4. Исои Масех.
5. „Ҳа“ (Умедворем, ки бо „Ҳа“ ҷавоб додед)...
6. Пок мекунад.
7. Гуноҳ
8. Покшавии; гуноҳ
9. Дили
10. Хуни Исои Масех.
11. Б
12. Имон меоварем.
13. Худо; гуноҳҳои; пок кард.
14. Б
15. Покшавӣ аз гуноҳҳо.
16. Дидан
17. Намоёни
18. А
19. А
20. Таъмид
21. Имон меоварем.
22. Покшавӣ
23. Исои Масех.

Ҷавобҳои ғарси 14

1. Умедворем, ки „Ҳа“ ҷавоб додед.
2. Фурухта шуда буд.
3. Аз марги Худ.
4. Бадани; Хуни.
5. Марги
6. Марги
7. Оятро аз ёд кунед.
8. Дида метавонем.
9. 1) Нон
2) Коса
10. Марги Исои Масех
11. Нон ва коса.
12. В
13. А
14. Бадани Исои Масех; Хуни Исои Масех.
15. Исои Масех.
16. Дар мо.
17. Ноншиканӣ.
18. Ягонагӣ бо Исои Масех.
19. Ягонагиро бо Исои Масех.
20. Марги Исои Масех.
21. Гуноҳҳои; Б
22. Гуноҳкор
23. Имондорон; гуноҳҳои
24. В
25. Имондорон

26. Исои Масех; дигар
имондорон.	31. Марги; меояд
27. В	32. Омадани
28. А	33. Омадани
29. Бо Исои Масех; бо дигар
имондорон.	34. Меояд
30. Марги Исои Масех.	35. Дар бораи омадани дуввуми
Исои Масех ба замин.

Чавобҳои ғарси 15

1. Б	19. Дуо
2. А; Б; Г	20. Дуо; Шайтон
3. А	21. 1) рафтан ба; иштирок
кардан.
4. А; Г	2) Дуо кардан; калисо
5. Умумичаҳонӣ, маҳаллӣ.	22. Қурбонӣ
6. Суроғаи калисои худро
нависед.	23. Худо
7. В	24. Қурбонӣ кунем.
8. Ҳамааш	25. Даҳякашро
9. 1) Алоқа; имондорон	26. „Б“; „Б“
2) таъмид ва ноншиканӣ	27. Қурбонӣ
3) омӯзиши Каломи
Худо	28. Муқаддасон
4) кашишҳо, шубонҳо,
диаконҳо, аъзоён	29. Хизмат
5) таълим; афзоиш; Худо;
ба одам.	30. Фикр кунед ва баъд
нависед.
10. Мепартоянд; насихат
диҳем.	31. Хизмат
11. Оятро аз ёд кунед.	32. 1. Рафтан; иштирок
12. „Б“	2. Дуо; калисо
13. Рафта; иштирок кунед.	3. Қурбонӣ
14. Рафтан; иштирок кардан.	4. Иштирок; хизмат
15. Ҳамааш	33. Саволи 11-ро бинед.
16. Дарси 8-ро нигаред.	34. Маҳаллӣ
17. Дуо	35. 1. Муносибат; имондорон
18. А; Б; В; Г; Д	2. Таъмид ва ноншиканӣ.
	3. Омӯзиши Каломи Худо.
	4. Кашишҳо, шубонҳо,
диаконҳо, аъзоён
калисо.
	5. Таълим; афзоиш

36. 1) Муносибат бо дигар
имондорон.
2) Иҷро намудани қоидаҳои
таъмид ва ноншиканӣ

- 3) Ғамхорӣ барои аъзоёни
калисо.
4) Таълим ва афзоиш дар
кори хизмат.

Ҷавобҳои ғарси 16

1. Бадани
2. бадани
3. Дар мо; бадани
4. Узвҳои бадани худро
нависед.
5. Бинем; шуназем; роҳ
равем.
6. А-А ва В; Б-Б; В-В
7. Ато
8. Ба ҳамаи имондорон.
9. Б
10. Кӯмак; таълим диҳад;
дастгирӣ кунад.
11. Не; Ҳа

12. Ҳар як, ба Худованд.
13. В
14. Ҳама
15. В
16. Қобилияти муайян.
17. В, Г
18. Истеъдодҳо
19. Истифода барем.
20. А; В; Е
21. Миннатдорӣ
22. Б
23. Не
24. Ҳама
25. Ҳама
26. Равем; иштирок намоем.

Ҷавобҳои ғарси 17

1. Худо
2. Ҳама чиз.
3. В
4. Худо
5. Ба мо; ба Худо
6. Худо
7. Б; Г
8. Қурбонӣ кунем, В
9. Даҳяки
10. Як сӯм
11. В
12. Даҳяки; даҳ

13. 1-сӯм
14. Ушр
15. Аз ҳад зиёд.
16. Ушр
17. Б
18. Даҳяк
19. Ушр; қурбонӣ
20. Ушр; қурбонҳои ихтиёрӣ.
21. Даҳяк
22. Ҳама чиз.
23. А
24. Б; В
25. А; Б
26. Худо; мо.

27. Хоҳиши; ғамгинӣ; таври
мачбури.
28. Б
29. Камбағалон; шубонҳои
30. Хурсандӣ

31. Вақти худро.
32. Б; В
33. Б; В
34. Вақт
35. А; Б; Г; Д

Ҷавобҳои ғарси 18

1. Ҳа
2. Худо
3. Худо; иродаи
4. Оятро аз ёд кунед.
5. В
6. Худо
7. Дуо мекунам, то ки ба онҳо
иродаи Худо кушода шавад;
ба онҳо ёрӣ доданро.
8. Дуо
9. Китоби Муқаддасро; Каломи
Худо.
10. Инчилро
11. Сӯҳбат мекунад; иродаи;
Китоби Муқаддасро.
12. А
13. Не; не
14. Бо беимон.
15. Китоби Муқаддас.
16. А
17. Не
18. 1) Дуо
2) Китоби Муқаддас.
19. Шубон
20. В
21. Имондорон; маслиҳатҳои,
калон

22. Б; В; Е
23. 1) Дуо
2) Китоби Муқаддас
3) Маслиҳатҳо
24. Худо; озоиштагӣ
25. Озоиштагии
26. А
27. Озоиштагии
28. 1) Дуо
2) Китоби Муқаддас
3) Маслиҳатҳо
4) Озоиштагӣ
29. Қўчидани
30. А
31. Бад
32. Дуо гўем; Китоби
Муқаддасро хонем;
маслиҳат; озоиштагии
33. Хуб
34. Вазъият
35. 1) Дуо
2) Хондани Китоби
Муқаддас
3) Маслиҳатҳои дигар
имондорон
4) Озоиштагии Исои
Масех
дар дилҳо.
5) Вазъият

Мундарица

Мундарица

1	Таваллуд а зо лами боло	3
2	Тавба	10
3	Имон.	15
4	Итоат	20
5	Оилаи Худо	28
6	Пуррагии Рӯхулқудс	34
7	Тарзи хондани Китоби Муқаддас	44
8	Тарзи дуохонӣ	50
9	Ғалаба бар шайтон	58
10	Ғалаба бар табиати қадим	64
11	Ғалаба бар ҷаҳон	70
12	Хушхабарро мавъиза кун.	78
13	Таъмид	84
14	Таоми Шои Худованд (Ноншиканӣ)	89
15	Аъзогӣ дар калисои маҳаллӣ	95
16	Бадани Масеҳ	104
17	Ибодат ба Худо	111
18	Роҳнамоии Худованд	119
	Ҷавобҳо	127